

MATERIALESAMLING

OM

DE DANSKE EU-FORBEHOLD

Svar på udvalgsspørgsmål og skriftlige svar på § 20-spørgsmål

Januar 2005 – juni 2008

BIND 1

Generelt om forbeholdene
Forsvarsforbeholdet
Euroforbeholdet
Forbeholdet om unionsborgerskab

Denne materialesamling er udarbejdet af Folketingets EU-Sekretariat efter ønske fra Europa-udvalget. Materialesamlingen indeholder regeringens svar på Europaudvalgets spørgsmål vedrørende de danske EU-forbehold samt regeringens skriftlige svar på § 20-spørgsmål vedrørende de danske EU-forbehold og omfatter perioden 1. januar 2005 – 30. juni 2008.

Materialesamlingen består af to bind, der kronologisk oplister svar på henholdsvis udvalgsspørgsmål og § 20-spørgsmål under overskrifterne: *Generelt om forbeholdene*, *Forsvarsforbeholdet*, *Euroforbeholdet*, *Forbeholdet om unionsborgerskab* og *Retsforbeholdet*. Det bemærkes, at de angivne datoer i indholdsfortegnelsen vedrører besvarelsenerne af spørgsmålene.

Som udgangspunkt indeholder materialesamlingen kun svar på spørgsmål, der specifikt vedrører EU-forbeholdene. I enkelte tilfælde har Sekretariatet imidlertid valgt at medtage svar på spørgsmål, der ikke vedrører EU-forbeholdene, men hvor EU-forbeholdene udgør en væsentlig del af spørgsmålets besvarelse.

De danske EU-forbehold har endvidere i perioden 1. januar 2005 – 30. juni 2008 været behandlet i forbindelse med besvarelse af følgende samrådsspørgsmål i Europaudvalget:

- Alm. del (042) – samrådsspørgsmål D af 15/6-05 (om konsekvenser af euroforbeholdet)
(042) side 818 (behandlet i EUU 29/6-05)
- Alm. del (05) – samrådsspørgsmål D af 14/12-05 (om udviklingen på RIA-området)
(05) side 1225 (behandlet i EUU 11/5-06)
- Alm. del (06) – samrådsspørgsmål A af 4/10-06 (om EU's migrations- og indvandringspolitik)
EUU alm. del (06) – bilag 217, side 833 (behandlet i EUU 9/2-07)
- Alm. del (06) – samrådsspørgsmål P af 28/3-07 (om konsekvenserne af forbeholdene)
EUU alm. del (06) – bilag 320, side 1148 (behandlet i EUU 25/4-07)

MATERIALESAMLINGENS BIND 1:

Generelt om forbeholdene	1
--------------------------------	---

Svar på udvalgsspørgsmål

L 53 (072) – svar på spørgsmål 36 af 5/2-08 (om muligheden for ”opt-in” og ”opt-out”)	2
---	---

L 53 (072) – svar på spørgsmål 418 af 25/2-08 (om bestemmelse i protokollen om Danmarks stilling)	3
---	---

EUU alm. del (072) – svar på spørgsmål 64 af 15/4-08 (om antallet af udvalgsspørgsmål ifm. folkeafstemninger om EU-spørgsmål)	4
---	---

Svar på § 20-spørgsmål

Svar på § 20-spørgsmål nr. S 998 af 2/5-05 (om forfatningstraktaten og forbeholdene)	6
--	---

Svar på § 20-spørgsmål nr. S 343 af 28/1-08 (om afskaffelse af EU-forbeholdene)	7
---	---

Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1090 af 10/4-08 (om folkeafstemning om forbeholdene)	8
---	---

Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1207 af 17/4-08 (om tidspunkt for afholdelse af folkeafstemning)	9
---	---

Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1210 af 23/4-08 (om folkeafstemning om forbeholdene)	10
---	----

Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1216 af 23/4-08 (om folkeafstemning om forbeholdene)	11
---	----

Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1364 af 2/5-08 (om debat ifm. folkeafstemning)	12
---	----

Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1485 af 13/5-08 (om debat og oplysningsmidler)	13
---	----

Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1704 af 28/5-08 (om tidspunkt for afholdelse af folkeafstemning)	14
---	----

Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1930 af 24/6-08 (om folkeafstemning om forbeholdene)	15
---	----

Forsvarsforbeholdet	17
---------------------------	----

Svar på udvalgsspørgsmål

L 137 (042) – svar på spørgsmål 79 af 17/5-05 (om politisk aftale mellem regeringen, S, RV og SF)	18
---	----

L 137 (042) – svar på spørgsmål 80 af 17/5-05 (om EU's deltagelse i fredsskabende operationer)	19
--	----

L 137 (042) – svar på spørgsmål 82 af 17/5-05 (om deltagelse i konfliktforebyggelse og fredsskabelse)	20
---	----

L 137 (042) – svar på spørgsmål 116 af 17/5-05 (om forpligtelse til gradvist at forbedre militær kapacitet)	21
---	----

L 137 (042) – svar på spørgsmål 117 af 17/5-05 (om forpligtelse til gradvist at forbedre militær kapacitet)	22
---	----

EUU alm. del (05) – svar på spørgsmål 14 af 10/11-05 (om konsekvenser af forsvarsforbeholdet)	23
---	----

EUU alm. del (05) – svar på spørgsmål 15 af 14/11-05 (om anvendelsen af forsvarsforbeholdet)	29
EUU alm. del (05) – svar på spørgsmål 16 af 29/11-05 (om anvendelsen af forsvarsforbeholdet)	31
L 53 (072) – svar på spørgsmål 173 af 25/2-08 (om Det Europæiske Forsvarsagentur)	32
L 53 (072) – svar på spørgsmål 185 af 25/2-08 (om Solidaritetsbestemmelsen)	33
L 53 (072) – svar på spørgsmål 236 af 25/2-08 (om anvendelsen af forsvarsforbeholdet)	34
L 53 (072) – svar på spørgsmål 237 af 25/2-08 (om betydningen af forsvarsforbeholdet)	35
L 53 (072) – svar på spørgsmål 271 af 25/2-08 (om nationale militærudgifter)	36
L 53 (072) – svar på spørgsmål 274 af 25/2-08 (om medlemslandes styrkebidrag)	37
L 53 (072) – svar på spørgsmål 425 af 28/2-08 (om bidrag til militære aktiviteter og institutionel opbygning)	38
L 53 (072) – svar på spørgsmål 426 af 28/2-08 (om fremtidig forsvarspolitik)	39
L 53 (072) – svar på spørgsmål 433 af 28/2-08 (om våbenhandel og udvikling af nye våben)	40
L 53 (072) – svar på spørgsmål 568 af 16/4-08 (om forsvarsagenturets arbejde)	41
L 53 (072) – svar på spørgsmål 570 af 16/4-08 (om udgifter til administration inden for forsvarsområdet)	42
L 53 (072) – svar på spørgsmål 587 af 16/4-08 (om etablering af EU-hær)	43

Svar på § 20-spørgsmål

Svar på § 20-spørgsmål nr. S 4362 af 3/5-06 (om dansk deltagelse i aktioner)	44
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 4369 af 3/5-06 (om anvendelsen af forsvarsforbeholdet)	45
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1796 af 4/6-08 (om dansk kandidat til posten som NATO-generalsekretær)	47
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1823 af 11/6-08 (om konsekvenser af at afskaffe forsvarsforbeholdet)	48

Euroforbeholdet	49
-----------------------	----

Svar på udvalgsspørgsmål

L 53 (072) – svar på spørgsmål 34 af 5/2-08 (om Den Europæiske Centralbanks status)	50
L 53 (072) – svar på spørgsmål 191 af 25/2-08 (om suspendering af stemmeretten for ikke-eurolande)	51
L 53 (072) – svar på spørgsmål 491 af 15/4-08 (om artikel 136 i TEUF)	52
L 53 (072) – svar på spørgsmål 492 af 15/4-08 (om artikel 138 i TEUF)	53
L 53 (072) – svar på spørgsmål 528 af 15/4-08 (om dansk repræsentation ved opgivelse af euroforbehold)	54

Svar på § 20-spørgsmål

Svar på § 20-spørgsmål nr. S 2625 af 23/2-06 (om folkeafstemning om euroforbeholdet).....	55
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 3572 af 4/4-06 (om tryk af danske pengesedler).....	56
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 3861 af 10/4-06 (om udskiftning af pengesedler).....	58
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1089 af 10/4-08 (om tidspunkt for afstemning om euroforbeholdet).....	59
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1477 af 14/5-08 (om afgivelse af handlefrihed).....	60
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1756 af 30/5-08 (om folkeafstemning om euroforbeholdet).....	61

Forbeholdet om unionsborgerskab	63
---------------------------------------	----

Svar på udvalgsspørgsmål

L 137 (042) – svar på spørgsmål 55 af 17/5-05 (om hjemmelsbestemmelsen i art. III-129).....	64
L 137 (042) – svar på spørgsmål 216 af 26/5-05 (om udvidelse af rettigheder knyttet til unionsborgerskab)	65
L 53 (072) – svar på spørgsmål 263 af 25/2-08 (om sociale rettigheder i andre medlemsstater)	66

Svar på § 20-spørgsmål

Svar på § 20-spørgsmål nr. S 2516 af 16/2-06 (om EF-Domstolens tilsidesættelse af det danske forbehold)	67
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 3373 af 16/3-07 (om kultur- og uddannelsesprojekter finansieret af EU)	69

MATERIALESAMLINGENS BIND 2

Retsforbeholdet	71
-----------------------	----

Svar på udvalgsspørgsmål

Rådsmøde 2613 – svar på spørgsmål 1 af 17/1-05 (om Haager-programmets relation til retsforbeholdet).....	72
L 137 (042) – svar på spørgsmål 81 af 17/5-05 (om bekæmpelse af ulovlig indvandring)	93
L 137 (042) – svar på spørgsmål 234 af 26/5-05 (om minimumsharmonisering ifm. samarbejde i straffesager)	94
EUU alm. del (042) – svar på spørgsmål 21 af 13/10-05 (om miljødommen og retsforbeholdet).....	95
EUU alm. del (042) – svar på spørgsmål 23 af 13/10-05 (om redegørelse for miljødommen).....	107
Rådsmøde 2696 – svar på spørgsmål 2 af 14/12-05 (om fremtidige tiltag på RIA-området)	118

EUU alm. del (05) – svar på spørgsmål 61 af 22/6-06 (om indgåelse af parallelaftaler).....	121
Rådsmøde 2746 – svar på spørgsmål 1 af 28/8-06 (om rammeprogram for solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme).....	124
KOM (2006) 0399 – svar på spørgsmål 4 af 30/10-06 (om forordning om lovvalg i ægteskabssager).....	127
EUU alm. del (06) – svar på spørgsmål 19 af 22/2-07 (om talepapir vedr. samrådsspørgsmål A).....	129
EUU alm. del (06) – svar på spørgsmål 20 af 12/4-07 (om tilvalg af retsakter på integrationsministerens område)	151
EUU alm. del (06) – svar på spørgsmål 48 af 28/6-07 (om strafferetlige konsekvenser af forfatningstraktaten).....	153
Rådsmøde 2794 – svar på spørgsmål 2 af 15/5-07 (om forordning om lovvalg i ægteskabssager).....	155
KOM (2007) 0051 – svar på spørgsmål 2 af 28/6-07 (om fælles regler for miljøstraffe).....	157
Alm. del (06) – svar på spørgsmål 69 af 24/9-07 (om retsforbeholdet under forfatningstraktaten og reformtraktaten)	159
KOM (2005) 0391 – svar på spørgsmål 1 af 15/1-08 (om tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere).....	162
KOM (2005) 0391 – svar på spørgsmål 2 af 15/1-08 (om tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere).....	165
EUU alm. del (072) – svar på spørgsmål 15 af 21/1-08 (om modeller for folkeafstemning for retsforbeholdet).....	168
L 53 (072) – svar på spørgsmål 4 af 5/2-08 (om suverænitetsafgivelse jf. Grundlovens § 20)	169
L 53 (072) – svar på spørgsmål 6 af 5/2-08 (om opt-in ordning).....	170
L 53 (072) – svar på spørgsmål 7 af 5/2-08 (om den britiske og den irske protokol)	171
L 53 (072) – svar på spørgsmål 38 af 5/2-08 (om tilslutning til RIA-samarbejdet ved opt-in ordning)	172
L 53 (072) – svar på spørgsmål 139 af 25/2-08 (om opt-in ordning).....	173
L 53 (072) – svar på spørgsmål 149 af 25/2-08 (om Unionens kompetencer fsva. rets- og udlændingepolitik)	174
L 53 (072) – svar på spørgsmål 188 af 25/2-08 (om vetoet på retsakter)	175
L 53 (072) – svar på spørgsmål 189 af 25/2-08 (om særregler om ændring af Schengen-regler).....	176
L 53 (072) – svar på spørgsmål 190 af 25/2-08 (om betydning af tilvalgsordning)	177
L 53 (072) – svar på spørgsmål 192 af 25/2-08 (om § 20-procedure ifm. tilvalgsordning).....	178
L 53 (072) – svar på spørgsmål 193 af 25/2-08 (om konsekvenser af afskaffelse af retsforbeholdet).....	179
L 53 (072) – svar på spørgsmål 232 af 25/2-08 (om hvornår retsforbeholdet har været anvendt).....	180
L 53 (072) – svar på spørgsmål 233 af 25/2-08 (om parallelaftaler)	181
L 53 (072) – svar på spørgsmål 234 af 25/2-08 (om afslag på anmodning om parallelaftaler)	182
L 53 (072) – svar på spørgsmål 235 af 25/2-08 (om undladelse af anmodning om parallelaftaler)	183
L 53 (072) – svar på spørgsmål 246 af 25/2-08 (om suverænitetsafgivelse)	184

L 53 (072) – svar på spørgsmål 264 af 25/2-08 (om Danmarks muligheder med retsforbeholdet)	185
L 53 (072) – svar på spørgsmål 277 af 25/2-08 (om suverænitetsafgivelse på det retlige område).....	186
L 53 (072) – svar på spørgsmål 278 af 25/2-08 (om suverænitetsafgivelse på det retlige område).....	187
L 53 (072) – svar på spørgsmål 279 af 25/2-08 (om dansk deltagelse med opt-in ordning).....	188
Rådsmøde 2853 – svar på spørgsmål 1 af 17/3-08 (om direktiver med strafferetlige elementer).....	189
L 53 (072) – svar på spørgsmål 530 af 15/4-08 (om deltagelse i Schengen m.v.)	192
L 53 (072) – svar på spørgsmål 531 af 15/4-08 (om anvendelse af tilvalsordning).....	193
L 53 (072) – svar på spørgsmål 532 af 15/4-08 (om RIA-områder regeringen ikke ønsker at deltage i)	194
EUU alm. del (072) – svar på spørgsmål 59 af 16/4-08 (om brug af det retlige forbehold)	195
<u>Svar på § 20-spørgsmål</u>	
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1413 af 26/5-05 (om traktatbrudssager mod Danmark).....	266
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 3704 af 7/10-05 (om intellektuelle ejendomsrettigheder).....	267
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 399 af 3/11-05 (om harmonisering af straffelovene)	268
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 2505 af 17/2-06 (om overtrædelse af nye regler for bus- og lastvognschauffører).....	269
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 3284 af 29/3-06 (om ændringer af dansk udlændingelovgivning).....	272
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 3637 af 25/4-06 (om 24-årsreglen, tilknytningskravet og krav om økonomisk sikkerhed)	273
Supplerende svar på § 20-spørgsmål nr. S 5958 af 24/10-06 (om overensstemmelse mellem dansk asyllovgivning og EU-asyldirektivet).....	274
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 6038 af 24/9-07 (om antiterrorinitiativer).....	276
Svar på § 20-spørgsmål nr. S 1362 af 30/4-08 (om debat om retsforbeholdet)	277

-

GENERELT OM FORBEHOLDENE

Svar på udvalgsspørgsmål og skriftlige svar på § 20-spørgsmål

Januar 2005 – juni 2008

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 31. januar 2008

Spørgsmål 36:

”Vil Ministeren oplyse, hvorvidt det ifølge protokol om Danmarks stilling vil være muligt for Danmark at ”opte-in” på vedtagelsen af en given retsakt, og så ved en senere revision af retsакten at ”opte-ud” igen?”

Svar:

Det fremgår af artikel 5 i bilaget til protokollen om Danmarks stilling, at bestemmelserne om tilvalg også finder anvendelse for forslag til retsakter, der ændrer allerede gældende retsakter, som Danmark er bundet af. Dette indebærer, at Danmark ikke er forpligtet til at tilvælge en ændringsretsakt, selvom Danmark deltager i den retsakt, der skal ændres. Til denne hovedregel er knyttet én særbestemmelse, som vedrører Schengen-samarbejdet, og én tillægsbestemmelse, som vedrører det øvrige samarbejde.

Særbestemmelsen vedrørende Schengen-samarbejdet findes i bilagets artikel 6, stk. 2. Denne bestemmelse fastslår, at hvor Danmark tilvælger en retsakt på forslagsstadiet, anses dette tilvalg også at indebære tilvalg af senere udbygninger af en sådan retsakt. Denne særbestemmelse må ses på baggrund af, at Danmark fuldt ud deltager i Schengen-samarbejdet, og derfor allerede under det nuværende RIA-forbehold forudsættes at tilslutte sig sådanne retsakter på mellemfolkeligt grundlag.

Tillægsbestemmelsen for så vidt angår det samarbejde, som ikke angår Schengen-reglerne, er indeholdt i artikel 5, stk. 2 – 4 i bilaget til protokollen om Danmarks stilling.

Tillægsbestemmelsen muliggør, at Rådet kan beslutte, at Danmark skal udtræde af den oprindelige retsakt, såfremt Danmark ikke tilvælger ændringsretsакten inden for en vis periode efter ændringsretsакten vedtagelse. Rådet har imidlertid ikke nogen generel adgang til at udelukke Danmark i sådanne tilfælde. Anvendelsen af tillægsbestemmelsen i artikel 5, stk. 2 forudsætter et forslag fra Kommissionen, og at en manglende deltagelse fra dansk side i ændringsretsакten vil gøre retsакten uanvendelig for andre medlemsstater eller for Unionen.

Dette betyder, at kun hvis samarbejdet mellem de øvrige lande og institutionerne ændres på en måde, så det i praksis bliver umuligt at bevare det oprindelige samarbejde med Danmark, kan Danmark udelukkes.

Bestemmelsen i artikel 5, stk. 2 og stk. 3 indeholder i øvrigt en række bestemmelser af proceduremæssig art, der sigter mod at give hhv. de øvrige medlemslande og Rådet en vis tid til at overveje sagen, inden der træffes beslutning om en eventuel udelukkelse.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 19. februar 2008

Spørgsmål 418:

”Hvad betyder den nye bemærkning, ”at Danmark ikke vil forhindre de andre medlemsstater i at udvikle deres samarbejde yderligere med hensyn til foranstaltninger, der ikke er bindende for Danmark” i protokollen om Danmarks stilling?”

Svar:

Bilag 1 til Edinburgh-afgørelsen fra december 1992, som fortsat er grundlaget for de danske undtagelser, indeholder bl.a. følgende indledende bemærkning:

”[Stats- og regeringscheferne forsamlet i Det Europæiske Råd,] som noterer sig, at Danmark ikke agter at gøre brug af de efterfølgende bestemmelser på en sådan måde, at det hindrer et snævrere samarbejde og virke blandt medlemsstater, der er foreneligt med traktaten, og som ligger inden for rammerne af Unionen og dens målsætninger,”

I bilagets afsnit C om forsvarspolitik siges på samme måde, at:

”Danmark vil ikke hindre, at der udvikles et snævrere samarbejde mellem medlemsstater på dette område.”

Ved Amsterdam-traktaten vedtoges en protokol om Danmarks særlige stilling, som sikrede forbeholdets uændrede beståen i forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden. Blandt de tilpasninger, som er indføjet i denne protokol ved Lissabon-traktaten, er følgende indledende bemærkning:

”[De høje kontraherende parter,] som noterer sig, at Danmark ikke vil forhindre de andre medlemsstater i at udvikle deres samarbejde yderligere med hensyn til foranstaltninger, der ikke er bindende for Danmark,”

Som det vil ses, er der ikke tale om en ny bestemmelse, men om et princip, som på grundlag af den tilsvarende tekst i bilaget til Edinburgh-afgørelsen har været fulgt i al den tid, Danmark har haft sine forbehold.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål 64 ad alm. del af 7. april 2008

Spørgsmål:

”Ministeren bedes oversende en oversigt over, hvor mange udvalgsspørgsmål fra Folketinget, der er blevet stillet i forbindelse med danske folkeafstemninger om EU-spørgsmål og/eller Folketingets ratificering af EU-traktater. Oversigten bedes omfatte alle udvalgsspørgsmål, som er stillet i forbindelse med dels love om afholdelse af folkeafstemninger om EU-spørgsmål og dels love, hvorved Folketinget har ratificeret EU-traktater. Opgørelsen skal omfatte følgende afstemninger og/eller traktater: Den Europæiske Fællesakt (1986), Maastrichttraktaten (1992), Edinburgh-afgørelsen (1993), Amsterdamtraktaten (1998), ophævelse af euroforbeholdet (2000), Nicetraktaten (2001) og forfatningstraktaten (2005).”

Svar:

Nedenfor følger oversigt over antallet af udvalgsspørgsmål fra Europaudvalget og det daværende Markedsudvalg, der er blevet stillet i forbindelse med lovforslag om danske folkeafstemninger om EU-spørgsmål og/eller Folketingets ratificering af EU-traktater som følger:

Traktat om en forfatning for Europa (2005)

Det fremgår af betænkning over Forslag til lov om Danmarks tilslutning til EU's forfatningstraktat (Danmarks ratifikation m.v. af traktat om en forfatning for Europa) L137 - bilag 7, at Folketingets Europaudvalg fremsatte 247 spørgsmål ad L 137 til skriftlig besvarelse.

Nicetraktaten (2001)

Det fremgår af betænkning over Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Union (Danmarks ratifikation af Nicetraktaten) L 179 – bilag 15, at Folketingets Europaudvalg ad L 179 fremsatte 6 spørgsmål til mundtligbesvarelse og 14 spørgsmål til skriftlig besvarelse.

Deltagelse i den fælles valuta (2000)

Det fremgår af betænkning over Forslag til lov om Danmarks deltagelse i den fælles valuta L 288 – bilag 49, samt L 288 – bilag 64, at Folketingets Europaudvalg fremsatte 282 spørgsmål ad L 288.

Amsterdamtraktaten (1998)

Det fremgår af bilag 2, 3, 5, 6, 13, 14 og 15 til L1 samt af bilag 2, 3 og 4 til L 2, at Folketingets Europaudvalg fremsatte:

- 46 spørgsmål ad L 1 (Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber).

- 20 spørgsmål ad L 2 (Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber).

Edinburgh-afgørelsen (1993)

Det fremgår af bilagssamling til betænkning over I. Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber (L 176), II. Forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af Edinburgh-Afgørelsen og Maastricht-Traktaten (L 177) og III. Forslag til lov om afholdelse af folkeafstemning om Danmarks tiltrædelse af Edinburgh-Afgørelsen og Maastricht-Traktaten (L 178), at det daværende Markedsudvalg fremsatte 120 spørgsmål ad L 176, L 177 og L 178.

Maarstricht-traktaten (1992)

Det fremgår af bilagssamling til betænkning over Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber mv. (L 240), at det daværende Markedsudvalg fremsatte 140 spørgsmål ad L 240.

EF-pakken (1986)

Det fremgår af bilagshæfte vedrørende Markedsudvalgets behandling af Den Europæiske Fælles Akt, at det daværende Markedsudvalg fremsatte:

- 23 spørgsmål ad L 145 – Spørgsmål om afholdelse af vejledende folkeafstemning om Danmarks tiltrædelse af EF-pakken (Den Europæiske Fællesakt).
- 1 spørgsmål ad L 200 – Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber og B 127 – Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber.

Det bemærkes, at Folketingets Europaudvalg og det daværende Markedsudvalg udover udvalsspørgsmål ad de enkelte lovforslag kan have stillet spørgsmål ad alm. del, der har knyttet sig til eller i øvrigt berørt de respektive EU-problemstillinger.

Udenrigsministeriet

Nordgruppen

EUP, j.nr. 400.A.2-10-1

Spørgsmål nr. S 998 til udenrigsministeren den 25. april 2005 til skriftlig besvarelse stillet af Morten Messerschmidt (DF):

”Vil udenrigsministeren i forlængelse af sine udtalelser i Horsens Folkeblad 25. april i år om, at »Hvis danskerne stemmer ja til EU-forfatningen, vil der på rette tidspunkt komme et opgør med tre af de fire EU-forbehold«, bekræfte, at et nej til EU's forfatning vil være en bekræftelse af de danske forbehold?”

Svar:

Nej, det kan jeg ikke bekræfte. Regeringen har sikret, at alle de fire danske forbehold forbliver intakte både før og efter forfatningstraktatens ikrafttræden. Det vil stadig alene være op til den danske befolkning at bestemme, hvad der skal ske med de danske forbehold. Folkeafstemningen den 27. september d.å. ændrer ikke på denne situation.

Udenrigsministeriet
Nordgruppen

Spørgsmål nr. S 343 af 14. januar 2008 til udenrigsministeren:

Er udenrigsministeren enig med formanden for Folketingets Europaudvalg i, at der er en sammenhæng - et hævnmotiv - mellem den manglende folkeafstemning om Lissabontraktaten og befolkningens skepsis over for afskaffelse af EU-forbeholdene, som refereret af Ritzau den 9. januar 2008, og vil ministeren begrunde, hvorfor regeringens så har nægtet at udskrive folkeafstemning om traktaten?

Svar:

Regeringen redegjorde i forbindelse med forespørgselsdebatten den 11. december 2007 fyldestgørende for bevæggrundene bag beslutningen om ikke at foreslå afholdelse af folkeafstemning. Som det fremgik af debatten, deler et stort flertal i Folketinget dette synspunkt.

STATSMINISTERIET

Dato: 10/4 2008

Fungerende statsminister Bendt Bendtsens svar på spørgsmål nr. S 1090 stillet af Per Clausen.

Spørgsmål:

”Vil statsministeren oplyse den danske befolkning om, hvornår folkeafstemningerne om retsforbeholdet og forsvarsforbeholdet skal finde sted?”

Svar:

Der henvises til besvarelsen af S 1089.

STATSMINISTERIET

Dato: 17/4 2008

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 1207 stillet af Per Clausen.

Spørgsmål:

”Er statsministeren enig i, at det er nødvendigt med god tid til en grundig folkelig debat inden en folkeafstemning om et eller flere af EU-forbeholdene, og vil statsministeren sikre, at der går mindst et halvt år fra tidspunktet for en folkeafstemning om et eller flere af EU-forbeholdene annonceres til den afholdes?”

Svar:

Regeringen deler den opfattelse, at der skal være god tid til en grundig folkelig debat inden en folkeafstemning om en eller flere af de danske EU-undtagelser. Derfor har regeringen allerede i regeringsgrundlaget fra november 2007 klart tilkendegivet, at det er regeringens hensigt, at vælgerne ved folkeafstemning får lejlighed til at tage stilling til undtagelserne i denne valgperiode, hvilket jeg gentog i min nytårstale.

STATSMINISTERIET

Dato: 22. april 2008.

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 1210 stillet af Morten Messerschmidt.

Spørgsmål:

”Vil statsministeren forklare, hvorfor han har valgt at orientere flere tyske medier om kommende folkeafstemninger om de danske EU-forbehold, frem for først at orientere den danske befolkning, herunder Folketinget, herom?”

Svar:

Regeringen fastslog allerede i regeringsprogrammet fra november 2007, at tiden er løbet fra de danske EU-undtagelser, og at det er regeringens hensigt, at vælgerne i denne valgperiode får mulighed for at tage stilling til undtagelserne ved folkeafstemning, hvilket jeg gentog i min nytårstale. Regeringen har endvidere ved gentagne lejligheder fastslået, at der endnu ikke truffet beslutning om, hvornår og hvordan folkeafstemning vil finde sted. Mine udtalelser til den internationale presse afspejler disse forhold.

STATSMINISTERIET

Dato: 22. april 2008.

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 1216 stillet af Morten Messerschmidt.

Spørgsmål:

”Kan statsministeren bekræfte, at de danske EU-forbehold kommer til afstemning i efteråret 2008, jf. statsministerens udtalelser til Financial Times Deutschland den 18. marts 2008, og kan statsministeren videre bekræfte, at også euro-forbeholdet kommer til afstemning, jf. statsministerens udtalelser til Die Welt den 8. februar 2008?”

Svar:

Der henvises til besvarelsen af S 1089.

STATSMINISTERIET

Dato: 30. april 2008.

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 1364 stillet af Per Clausen.

Spørgsmål:

”Er statsministeren enig i, at det vil give alt for lidt tid til en folkelig demokratisk debat, hvis en folkeafstemning vedtages af Folketinget i august, og afstemningen afholdes i september, eller hvis folkeafstemningen vedtages af Folketinget i oktober, og folkeafstemningen afholdes i november?”

Svar:

Regeringen har – jf. besvarelsen af S 1207 – tidligere tilkendegivet, at der skal være god tid til en grundig folkelig debat inden en folkeafstemning om en eller flere af de danske EU-undtagelser.

Regeringen vil i den nærmeste fremtid indlede de første politiske drøftelser om EU-undtagelserne, herunder spørgsmålet om, hvordan og hvornår en folkeafstemning bedst finder sted.

STATSMINISTERIET

Dato: 13. maj 2008

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 1485 stillet af Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Vil statsministeren sikre, at der bliver gennemført en bred folkelig debat om konsekvenserne af vedtagelsen af Lissabontraktaten og dens konsekvenser for Danmark, danskerne og de danske forbehold, hvor det sikres, at der afsættes statslige oplysningsmidler, sådan at alle synspunkter og vurderinger kan få lige vilkår i debatten”.

Svar:

Regeringen har ved gentagne lejligheder klart tilkendegivet, at den lægger vægt på en grundig, folkelig debat om de danske EU-undtagelser, jf. besvarelsen af S 1207, S 1362 og S 1364.

Det er i den forbindelse regeringens hensigt, at der skal afsættes statslige oplysningsmidler til formålet, og at sådanne midler skal fordeles på en fair og ligelig måde.

STATSMINISTERIET

Dato: 28. maj 2008

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 1704 stillet af Per Clausen.

Spørgsmål:

”Vil statsministeren bekræfte, at der gennemføres en folkeafstemning om mindst to af EU-forbeholdene inden udgangen af 2008, og vil statsministeren garantere, at vælger får mindst fire måneder til debat, efter at folkeafstemningen temaer er endegyldigt fastlagt af Folketinget?”

Svar:

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, finder regeringen, at tiden er løbet fra de danske EU-undtagelser. Derfor ønsker regeringen, at vælgerne i denne valgperiode får mulighed for at tage stilling til undtagelserne ved folkeafstemning.

Regeringen har indledt politiske drøftelser om EU-undtagelserne med henblik på at afklare, hvordan og hvornår folkeafstemning bedst finder sted.

Regeringen finder endvidere, at der skal være god tid til en grundig folkelig debat inden folkeafstemning om en eller flere af de danske EU-undtagelser.

Der henvises i øvrigt til besvarelse af spørgsmål nr. S 1207, S 1362, S 1364 og S 1485.

STATSMINISTERIET

Dato: 24. juni 2008

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 1930 stillet af Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Mener statsministeren, at det efter det irske nej til Lissabontraktaten vil være realistisk at gennemføre en folkeafstemning i Danmark om et eller flere af de danske EU-forbehold inden udgangen af 2008?”

Svar:

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, finder regeringen, at tiden er løbet fra de danske EU-undtagelser. Derfor ønsker regeringen, at vælgerne i denne valgperiode får mulighed for at tage stilling til undtagelserne ved folkeafstemning. Det er fortsat regeringens politik.

Spørgsmålet om, hvordan og hvornår folkeafstemning bedst finder sted, vil blive afklaret bl.a. gennem drøftelser med de politiske partier. Udfaldet af den irske folkeafstemning om Lissabon-traktaten indgår i disse drøftelser.

-

FORSVARSFORBEHOLDET

Svar på udvalgsspørgsmål og skriftlige svar på § 20-spørgsmål

Januar 2005 – juni 2008

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-1
Den 17. maj 2005

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 137 af 2. maj 2005

Spørgsmål 79:

”Vil ministeren redegøre for, om det er i overensstemmelse med ånden i det danske forsvarsforbehold, når der i den politiske aftale mellem regeringen, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF står: ”Samtidig noterer vi os med tilfredshed, at EU’s sikkerheds- og forsvarsdimension udvikles i overensstemmelse med principperne i FN-pagten og på grundlag af traktatens præciseringer”. Og når man senere skriver ”...rådgivnings- og bistandsopgaver på det militære område, konfliktforebyggende og fredsbevarende opgaver og kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse og stabiliseringsoperationer”?”

Svar:

Forsvarsforbeholdet indebærer, at Danmark ikke deltager i vedtagelser af foranstaltninger inden for det forsvars- og sikkerhedspolitiske samarbejde, som har indvirkning på forsvarsområdet. Forbeholdet indebærer endvidere, at Danmark ikke vil hindre et snævrere samarbejde og virke blandt medlemsstaterne inden for EU’s sikkerheds- og forsvarsdimension. Det forhindrer ikke, at regeringen eller politiske partier Danmark kan udtale sig om udviklingen af EU’s sikkerheds- og forsvarsdimension. Regeringens holdning til deltagelsen i opbygningen af den fælles sikkerheds- og forsvarsdimension er baseret på Folketingets vedtagelser, der blandt andet har opfordret regeringen til ”nøje at følge udviklingen og deltage aktivt i alle drøftelserne og sikre danske interesser i det videre arbejde i EU om krisestyring og den europæiske forsvarsdimension”.

Endelig skal det understreges, at Danmark deltager fuldt ud i den del af den fælles sikkerheds- og forsvarsdimension, der ikke har indvirkning på forsvarsområdet. Således har Danmark hidtil deltaget i EU’s civile krisestyringsopgaver.

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-1
Den 17. maj 2005

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 137 af 2. maj 2005

Spørgsmål 80:

”Ministeren bedes redegøre for om EU i fremtiden kan engagere sig i fredsskabende operationer uanset FN’s godkendelse og uanset den politiske aftale mellem regeringen, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF, således som det skete i forbindelse med Irak-krigen?”

Svar:

Indgåelsen af den politiske aftale om Danmark i det udvidede EU mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og SF indebærer ingen ændringer i forhold til Danmarks eller EU’s muligheder for at engagere sig i fredsskabende operationer i ovennævnte henseende. Hvad angår militære operationer, som EU måtte påtage sig efter anmodning fra FN’s sikkerhedsråd, vil Danmark fortsat ikke kunne deltage, med mindre det danske forsvarsforbehold ophæves. Ophævelse af forsvarsforbeholdet vil kræve afholdelse af folkeafstemning.

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-1
Den 17. maj 2005

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 137 af 2. maj 2005

Spørgsmål 82:

”Kan ministeren bekræfte, at partierne bag den politiske aftale mellem regeringen, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF mener, at Danmark i EU bør deltage aktivt i konfliktforebyggelse og fredsskabelse uanset det danske forsvarsforbehold?”

Svar:

Regeringen arbejder for, at Danmark deltager aktivt i EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik under fuld respekt for forsvarsforbeholdet. Danmark har i lyset af forsvarsforbeholdet kun deltaget i EU's civile krisestyringsopgaver. Det er endvidere regeringspartiernes holdning, at forsvarsforbeholdet bør ophæves, således at Danmark med tiden kan deltage fuldt ud i EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Ophævelse af forsvarsforbeholdet vil kræve afholdelse af folkeafstemning.

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-1
Den 17. maj 2005

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 137 af 2. maj 2005

Spørgsmål 116:

"Hvorfor understreger regeringen i sin redegørelse om forfatningstraktaten – side 134 – at det danske forsvarsforbehold også gælder i relation til den principielle forpligtelse i art. I-41, stk. 3, til at stille militær kapacitet til rådighed for Unionen, når det derimod ikke oplyses, om forbeholdet også omfatter forpligtelsen til at landene gradvis skal "forbedre deres militære kapacitet"?"

Svar:

Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til forfatningstraktaten, angiver udtrykkeligt, at Danmark ikke er bundet af forpligtelsen til at stille militær kapacitet til rådighed for EU. Heraf følger, at bestemmelsen om forbedring af medlemsstaternes militære kapacitet ikke kan have nogen anvendelse i forhold til Danmark. Det er således ikke nødvendigt at anføre dette særskilt i protokollen. Udenrigsministeriets redegørelse om forfatningstraktaten anvender samme tankesæt.

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-1
Den 17. maj 2005

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 137 af 2. maj 2005

Spørgsmål 117:

”Er det korrekt, at uanset, at statsministeren har hævdet at Danmark på grund af forbeholdet ikke er bundet af bestemmelsen om at landene skal forbedre deres militære kapacitet, så vil regeringen alligevel sikre, at Danmark overholder denne bestemmelse i solidaritet med de øvrige regeringer og på en sådan måde, at Danmark også vil vurdere sin egen militære kapacitet efter samme retningslinier som de øvrige lande og opfylde kravet om oprustning?”

Svar:

Regeringen prioriterer internationale krisestyringsopgaver højt. Regeringen lægger vægt på, at Danmark besidder de nødvendige kapaciteter, så Danmark kan bidrage til krisestyringsindsatser i f.eks. FN- og NATO-regi. Regeringen arbejder således kontinuerligt for at forbedre Danmarks militære kapacitet. På grund af forsvarsforbeholdet kan Danmark ikke deltage i EU's krisestyringsoperationer, der har indvirkning på forsvarsområdet. Forfatningstraktaten indebærer ikke noget krav om oprustning.

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

10. november 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministe-
riets besvarelse af spørgsmål 14 ad EUU alm. del af 9. november 2005.

P. B. Møller

NOTAT

UDENRIGSMINISTERIET

Nordgruppen

Til: Udenrigspolitisk nævn
Forsvarsudvalget

J.nr.: SP, 500.K.1-1

Fra: Udenrigsministeriet

Dato: 7. november 2005

Emne: Konsekvenserne af det danske forsvarsforbehold

Resume

EUs sikkerheds- og forsvarspolitik (ESDP) er de seneste år skredet hastigt fremad. Operationer igangsættes, nye initiativer vedtages, og der spores en stigende interesse for at styrke samarbejdet blandt samtlige medlemslande. ESDP er ikke en konkurrent til NATO, men et supplement, idet udgangspunktet er, at EUs koordinerede brug af civile og militære krisestyringsinstrumenter tilfører en merværdi til håndteringen af internationale kriser. Etableringen af den civil-militære celle skal netop styrke samarbejdet mellem civile og militære instrumenter.

Det følger af forsvarsforbeholdet, at Danmark ikke deltager i vedtagelse og gennemførelse af EU-foranstaltninger, der har indvirkning på forsvarsområdet. Danmark deltager på lige fod med andre medlemslande i opbygningen af civile kapaciteter og i civile operationer. Det stadigt tættere samarbejde mellem civile og militære instrumenter betyder imidlertid, at konsekvenserne af det danske forsvarsforbehold bliver mere mærkbare. Tendensen må ventes at fortsætte. Forbeholdet bevirker, at Danmark i relation til sådanne retsakter om både civile og militære opgaver først på et meget sent tidspunkt i processen, når stort set alle detaljer er klarlagt, kan afgøre, hvorvidt Danmark vil have mulighed for at deltage i civile dele af en aktion. Derved mistes indflydelse, selvom Danmark altid fra sag til sag bestræber sig på at få aktionerne tilrettelagt, således at Danmark kan deltage i maksimalt omfang. Regeringen vil vedvarende forfølge en linje, hvormed Danmark - under respekt for forbeholdet - i videst mulige omgang deltager i en styrkelse af EU's evne til krisestyring

Konsekvensen af forsvarsforbeholdet er ikke blot, at Danmark må afstå fra at deltage i krisestyringsoperationer, som EU gennemfører, herunder på vegne af FN. Forbeholdet betyder også, at Danmark står uden indflydelse på fastlæggelsen af rammerne for det europæiske forsvarspolitiske samarbejde, som vil have betydning i lang tid fremover. Endeligt får tendensen i stadig stigende grad negativ indflydelse på Danmarks deltagelse i andre samarbejder såsom NATO og det nordiske samarbejde.

- 0 -

Udviklingen inden for ESDP

Overordnet er målsætningen for ESDP, at EU skal oparbejde en evne til at udføre krisestyringsopgaver, hvor de militære og ikke-militære instrumenter spiller sammen. Vedtagelsen af den **europæiske sikkerhedsstrategi** i december 2003 var vigtig som overordnet ramme for det videre arbejde med ESDP og som en bestræbelse på at skabe enighed mellem EU-landene om, hvilke sikkerhedspolitiske udfordringer Europa står overfor.

Det var første gang, EU enedes om en overordnet analyse af, hvilke trusler EU står over for, og hvilke midler der skal til for at imødegå disse. Strategien udpeger fem hovedtrusler: terrorisme, masseødelæggelsesvåben, staters sammenbrud, organiseret kriminalitet og regionale konflikter. Hovedtruslerne vurderes at være dynamiske og antages at ville blive langt mere farlige, hvis de overlades til sig selv. Strategien udpeger multilateralisme som et vigtigt middel til at imødegå disse udfordringer.

Centralt i sikkerhedsstrategien er, at Europa står over for ændrede sikkerhedspolitiske udfordringer, som i højere grad end tidligere kræver aktiv ageren fra EUs side. Sikkerhedsstrategien lægger endvidere op til anvendelse af mange forskellige typer af instrumenter, herunder civile og militære krisestyringsredskaber. Det aktuelle ønske om at forbedre medlemslandenes civile og militære kapaciteter skal således ses i sammenhæng med sikkerhedsstrategiens anbefaling af, at EU påtager sig en større rolle i forbindelse med krisestyring.

Hertil kommer, at FN har udtrykt stor interesse for, at EU på denne måde påtager sig et større globalt ansvar. Særligt EUs succesrige indsats i den Demokratiske Republik Congo (DRC) i 2003, der hindrede en humanitær katastrofe i det østlige DRC og byggede bro til indsættelse af en egentlig FN-fredsstyrke, åbnede FNs øjne for at kunne anvende EU som en regional organisation til krisestyring. FNs generalsekretær har siden understreget vigtigheden af at opbygge regionale organisationers evne til krisehåndtering, og han har i denne sammenhæng eksplicit peget på EUs kampgrupper som et nyttigt redskab.

Hvis EU meningsfuldt skal kunne påtage sig krisestyringsopgaver, må de nødvendige **kapaciteter** være til stede. Det er en forudsætning, at kapaciteterne stilles til rådighed af medlemslandene, da EU ikke selv har militære styrker. EU definerede i 1999 de såkaldte styrkemål (Helsinki Headline Goals), hvor kvantitative mål stod i centrum. I fokus var, at EU skulle leve op til ambitionen om med 60 dages varsel at kunne udsende op til 60.000 mand i op til et år. Helsinki-målene blev erklæret opfyldt i 2003, om end der samtidig kunne konstateres en række mangler, særligt hvad angår løftekapacitet og dermed evnen til at deployere hurtigt over større afstande. Der kunne også konstateres mangler i styrkernes evne til at påtage sig de mest krævende missionstyper. Dette skulle der rettes op på med de nye styrkemål for 2010, som EU besluttede i maj 2004, hvorved styrkernes kvalitative egenskaber og evne til at kunne rykke hurtigt ud i krisesituationer kom i centrum.

Netop hurtig udrykning er kernen i **EUs kampgruppekoncept**. I november 2004 nåede EU til enighed om opstilling af i alt 13 kampgrupper (hver på ca. 1500 mand med tilknyttet transportkapacitet og støttestruktur). Allerede i dag står der til enhver tid en eller to kampgrupper på højt beredskab, og hensigten er, at der fra 2007 skal stå to-tre kampgrupper ad gangen på højt beredskab til hurtig indsættelse i konfliktområder uden for EU, typisk i fredsskabende operationer under et FN-kap. VII-mandat. FN har således udtrykt stor interesse for dette nye instrument.

UK og Frankrig vil bidrage med rene nationale EU-kampgrupper, men ellers vil EU-kampgrupperne blive oprettet i samarbejde mellem forskellige lande. Multinationalitet er således et væsentligt element i konceptet for EU-kampgrupperne. Sverige planlægger eksempelvis at opstille en kampgruppe i samarbejde med Finland og Estland, hvor Norge i øvrigt også ventes

at deltage. Kravene for at kunne deltage i en EU-kampgruppe vil være høje, og de fleste EU-lande besidder kun et begrænset antal styrker af den kvalitet, der vil være behov for til kampgrupperne.

I juni 2004 blev et **europæisk agentur for forsvarsmateriel, forskning og militære kapaciteter** (Forsvarsagenturet) oprettet. Hensigten med Forsvarsagenturet er netop at se på behovet for at udvikle de nødvendige kapabiliteter ud fra ESDPs samlede behov. Forsvarsagenturet skal klarlægge de konkrete operationelle behov og fremme foranstaltninger til opfyldelse af disse. Forsvarsagenturet vil desuden kunne befatte sig med forskningsprojekter, produktionssamarbejde og procedurer for offentlige indkøb.

Opbygningen af ESDP er komplementær til, og ikke konkurrerende i forhold til, den kapacitet, der allerede findes i NATO. Det er netop muligheden for at **blande civile og militære instrumenter** i EUs krisestyring, der giver ESDP en merværdi i forhold til den militære kapacitet, der findes i NATO. Som udviklingen i Bosnien-Herzegovina viser, er det netop denne type blandede indsatser, der i de kommende år ventes at være behov for på Balkan og i Afrika.

Denne tankegang kommer til udtryk ved oprettelsen af en **civil-militær celle** inden for EUs militære stab, som Det Europæiske Råd endosserede på topmødet den 16.-17. december 2004. Formålet med cellen er at styrke EUs evne inden for krisestyringsplanlægning i form af bedre sammenspil mellem EUs civile og militære instrumenter og overordnet forhåndsplanlægning. Organisatorisk placeres den civil-militære celle indenfor EUs militære stab (EUMS), og oprettelsen af cellen betragtes som en reorganisering af EUMS. I tilknytning til den civil-militære celle vil der i slutningen af 2005 blive oprettet et operationscenter, der vil kunne aktiveres som operationshovedkvarter for civile, civile-militære eller rent militære operationer.

En aftale blev indgået i april 2000 mellem Danmark og Den Høje Repræsentant Javier Solana, der sikrede, at en dansk sekunderet officer, der skulle beskæftige sig med civilt-militært samarbejde, kunne fungere i EUMS under fuld respekt for forbeholdet. I forbindelse med oprettelsen af den civil-militære celle i EU og den følgende reorganisering af militærstaben bliver den nuværende danske stilling i EUMS nedlagt, idet koordinering af civil-militære opgaver overflyttes til den nye celle. Da Danmark som bekendt prioriterer samspillet mellem civile og militære instrumenter højt, anmodede Danmark HR Solana om at bekræfte, at den overførte stilling i den civil-militære celle ville kunne varetages under respekt af forbeholdet på basis af den oprindelige aftale fra april 2000. En sådan bekræftelse var ikke mulig, da der til militære stillinger i den civil-militære celle er knyttet en generel bestemmelse om, at disse skal kunne forstærke et operationshovedkvarter/operationscenter i forbindelse med en konkret EU-ledet krisestyringsindsats – militær såvel som civil.

Danmark vil imidlertid fra 2006 fortsat være repræsenteret i EUMS. Der er således truffet beslutning om, at en dansk sekunderet officer vil kunne varetage stillingen i EUMS som sektionschef for den administrative sektion. I forbindelse med dansk ansøgning om stillingen som sektionschef for den administrative sektion er der gjort opmærksom på, at stillingen vil skulle kunne varetages med fuld respekt for det danske forsvarsforbehold, hvilket også betyder, at en dansk officer i stillingen ikke ville kunne sendes ud på missioner, der vil falde ind under det danske forsvarsforbehold.

Mens udviklingen indtil 2003 var koncentreret om opbygningen af de interne strukturer og de fornødne militære og civile kapaciteter, er ESDP nu blevet **operationel**. Alene i 2003 blev der iværksat fire krisestyringsoperationer (to militære i Makedonien og DR Congo, samt to civile i Bosnien-Herzegovina og Makedonien). I 2004 iværksatte EU sin hidtil største stabiliseringsmission (Althea), da EU efterfulgte NATOs SFOR-styrke i Bosnien-Herzegovina i december 2004. Det er en udbredt opfattelse, at Althea er forløbet særdeles succesrigt, og de bosniske myndigheder har udtrykt stor tilfredshed med EUs mission. I 2005 har EU iværksat civile krisestyringsoperationer i Irak, DRC og Indonesien, og der ventes påbegyndt en mission til grænseområdet Moldova/Ukraine senere i år. Der ventes endvidere påbegyndt mission i det palæstinensiske selvstyreområde pr. 1. januar 2006. Derudover har EU bidraget med eksperter til den afrikanske unions (AU) operation i Darfur – operationen ledes af AU.

Hidtil har EUs krisestyringsoperationer været *enten* militære *eller* civile. Med indsatsen i Sudan blev den første retsakt vedtaget, der indeholdt både civile og militære instrumenter. Imidlertid var de civile og de militære opgaver holdt klart adskilte i retsaken. De civile opgaver var således ikke underlagt den militære kommando, og finansieringen af hhv de civile og militære opgaver var adskilt, hvorfor Danmark kunne tilslutte sig retsaken, hvoraf det fremgik, at Danmark alene deltog i den civile del, og i medfør af forbeholdet ikke var forpligtet af den militære del. Forbeholdet bevirker, at Danmark i relation til sådanne retsakter om både civile og militære opgaver først på et meget sent tidspunkt i processen, når stort set alle detaljer er klarlagt, kan afgøre, hvorvidt Danmark vil have mulighed for at deltage i civile dele af en aktion. Derved mistes indflydelse, selvom Danmark altid fra sag til sag bestræber sig på at få aktionerne tilrettelagt således, at Danmark kan deltage i maksimalt omfang.

Generelt om konsekvenserne for Danmark

Udviklingen på ESDP-området betyder, at Danmark på en række områder ikke kan bidrage til EU's udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde. Danmark står helt uden for forsvarsagenturets arbejde, ligesom Danmark ikke har sæde i agenturets bestyrelse. Danmark kan ikke bidrage til de nye styrkemål for 2010, ligesom Danmark ikke kan deltage i de nye EU-kampgrupper, der først og fremmest tænkes indsat i Afrika under FN-mandat og som brobygger til iværksættelsen af egentlige FN-fredsoperationer. Danmark vil heller ikke på anden måde gennem EU kunne bidrage til FN's militære fredsoperationer.

Der eksisterer ligeledes en markant risiko for marginalisering i udviklingen af kapaciteter: Idet visse kapaciteter er meget omkostningsfulde at anskaffe for mindre lande på egen hånd, går lande i stigende grad sammen om udvikling af multinationale kapaciteter til brug for såvel NATO- som EU-operationer. Den store interesse for at deltage i EU-kampgrupper har i særdeleshed bevirket, at lande har søgt efter partnere, de kan samarbejde med både i EU og NATO (eller Partnerskab for Fred). Det ses også blandt de nordiske lande, hvor Pfp-landene, Sverige og Finland, samarbejder med Norge.

Da de øvrige lande på forhånd ved, at et dansk bidrag ikke kan komme på tale til EU-operationer, bliver Danmark i andre landes øjne en mindre interessant partner. Et konkret eksempel er allerede set: Danmark havde tilbudt at stå som "lead nation" på et projekt om lufttransportkapacitet i NATO-regi, og en række af de andre deltagende lande havde udvist

interesse for den danske løsning. Danmark måtte imidlertid trække sit tilbud tilbage, fordi flere lande insisterede på, at kapaciteterne skulle stå til rådighed for både NATO og EU.

De lande, der er gået sammen om at oprette den såkaldte nordiske EU kampgruppe – Sverige, Finland, Norge og Estland - har tidligere udtrykt interesse for at anvende dele af det nordiske samarbejde i NORDCAPS til planlægning for og opstilling af den nordiske EU kampgruppe. Dette ville i givet fald have medført, at Danmarks rolle i NORDCAPS havde måttet genovervejes. Der er nu imidlertid fundet en alternativ løsning, men eksemplet viser, at også Danmarks deltagelse i det nordiske samarbejde gradvist besværliggøres af forsvarsforbeholdet.

I forbindelse med EUs overtagelse af NATOs SFOR-operation i Bosnien-Herzegovina indgik NATO og EU en aftale om gensidig anvendelse af taktiske reserver, som kan bruges mellem EUs operation i Bosnien-Herzegovina (EUFOR) og NATOs operation i Kosovo (KFOR). Forsvarsforbeholdet i EU-regi betød imidlertid, at Danmark på forhånd i NATO-sporet måtte fastslå, at danske styrker udsendt til NATO-operation ikke vil kunne sættes under EU-kommando, og dermed heller ikke vil kunne anvendes til forstærkning af EUFOR i en eventuel krisesituation i Bosnien-Herzegovina.

- 0 -

Den manglende imødekommelse af den danske anmodning om at kunne sekundere en militær ekspert til den civil-militære celle understreger endnu en gang den voksende betydning af det danske forsvarsforbehold. Danmark står ikke blot uden indflydelse på fastlæggelsen af rammerne for det europæiske forsvarspolitiske samarbejde. Danmark risikerer også gradvist miste indflydelse på de civile dele af samarbejdet, som Danmark tidligere har kunnet deltage i under respekt for forsvarsforbeholdet.

Intet tyder på, at den hastige udvikling på ESDP-området ikke vil fortsætte, og denne udvikling må ventes fremover at betyde, at konsekvenserne af forsvarsforbeholdet øges mærkbart. Danmark må stå uden for stadigt flere nye tiltag, og forsvarsforbeholdets får gradvist større indflydelse på områder, der ikke relaterer sig direkte til EUs krisestyringsoperationer. Forbeholdet betyder generelt, at Danmark står uden indflydelse på fastlæggelsen af rammerne for det europæiske forsvarspolitiske samarbejde, som vil have betydning i lang tid fremover. Og forbeholdet mærkes også i NATO-regi.

Udenrigsministeriet

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

14. november 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål 15 ad EUU alm. del af 9. november 2005.

Spørgsmål nr. 15

Udenrigsministeren bedes endvidere oplyse, hvor mange gange det danske forsvarsforbehold er blevet aktiveret og i hvilke situationer, det er sket.

Det danske forsvarsforbehold har fundet anvendelse på en række retsakter og operationer i EU-regi. Der henvises til kapitel 5 om Danmarks forvaltning af forsvarsforbeholdet i Folketingets publikation "EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – fra erklæringsdiplomati til militær krisestyring" fra april 2005.

Siden da er forbeholdet anvendt i juni 2005 i forbindelse med en fælles aktion om støtte til den Afrikanske Unions mission i Darfur, der ud over de civile elementer også indeholder en klart adskilt militær del. Det fremgår af retsaktens ordlyd, at Danmark som følge af forsvarsforbeholdet ikke er omfattet af den militære del.

Det kan endvidere oplyses, at Danmark – som følge af forbeholdet – bl.a. ikke deltager i opfyldelsen af styrkemålene på det militære område inden for EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (ESDP), herunder udviklingen af EU-kampgrupper.

Der henvises i øvrigt til notat om forsvarsforbeholdet fremsendt i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål 14 ad EUU alm. del af 10. november 2005.

NOTAT

Til:	Folketingets Europaudvalg	J.nr.:	500.K.1-3
Fra:	Udenrigsministeriet	Dato:	28. november 2005
Emne:	Udvalgsspørgsmål nr. 16: Anvendelsen af det danske forsvarsforbehold		

Spørgsmål nr. 16: Som opfølgning på besvarelsen af udvalgsspørgsmål nr. 15 ad EUU alm. del af 9. november 2005, bedes ministeren udarbejde et notat, der angiver, hvor mange gange det danske forsvarsforbehold har været anvendt i forbindelse med operationer under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, og som tillige præciserer i hvilke situationer det er sket.

Svar: Som anført i besvarelsen af udvalgsspørgsmål nr. 15 af 9 november 2005 er Danmarks forvaltning af forsvarsforbeholdet beskrevet i Folketingets publikation "EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – fra erklæringsdiplomati til militær krisestyring" fra april 2005. Som det fremgår af publikationen, har det danske forsvarsforbehold været anvendt i forbindelse med EU's iværksættelse af militære operationer. Det drejer sig om:

- EU's militæroperation i Makedonien (Concordia) i 2003
- EU's militæroperation i Den Demokratiske Republik Congo (Artemis) i 2003
- EU's militæroperation i Bosnien-Hercegovina (Althea) i 2004

Hertil kommer, at forbeholdet blev anvendt i juni 2005 i forbindelse med den fælles aktion om støtte til den Afrikanske Unions mission i Darfur i Sudan, der ud over civile elementer også indeholder en klart adskilt militær del. Som nævnt i besvarelsen af udvalgsspørgsmål nr. 15 af 9. november 2005 fremgår det af retsaktens ordlyd, at Danmark som følge af forsvarsforbeholdet ikke er omfattet af den militære del.

Endelig kan det oplyses, at der under Maastricht-traktaten var tale om, at Danmark anvendte forsvarsforbeholdet i alle tilfælde, hvor retsakter blev vedtaget med hjemmel i artikel J.4. stk. 2, der omhandlede inddragelse af WEU, idet denne bestemmelse netop henviser til afgørelser og aktioner med indvirkning på forsvarsområdet. Konsekvensen heraf var, at aktivering af forbeholdet i disse tilfælde er sket, uden at der er taget konkret stilling til indholdet af beslutningen. Derved kunne forbeholdet – under Maastricht-traktaten – også ramme civile operationer. Forbeholdet blev således bl.a. påberåbt i 1998 og 1999 i forbindelse med en EU-beslutning om udvidelse af en WEU-politimission i Albanien. Der henvises til kapitel 7 i DUPI's udredning fra 2000: "Udviklingen i EU siden 1992 på de områder, der er omfattet af de danske forbehold".

Udenrigsministeriet

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 13. februar 2008

Spørgsmål 173:

”Hvilken betydning vil det få for den danske forsvarskommando (FKO), at EU med Lissabontraktatens TEU art. 42, stk. 3, 2. afsnit samt art. 45 får et selvstændigt Forsvarsagentur?”

Svar:

Det Europæiske Forsvarsagentur (forsvarsagenturet) blev oprettet med Rådets fællesaktion af 12. juli 2004. Lissabontraktaten indfører en udtrykkelig hjemmel for forsvarsagenturet, men medfører ikke en ændring i forsvarsagenturets status. Forsvarsagenturet videreføres således uændret efter Lissabontraktatens ikrafttræden. Danmark deltager ikke i forsvarsagenturet som følge af forsvarsforbeholdet.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 13. februar 2008

Spørgsmål 185:

”Med hvilken hjemmel har EU tidligere beskæftiget sig med de forhold, som defineres i Lissabon-traktatens TEUF art. 222 om solidaritet, og finder udenrigsministeren det, i betragtning af, at denne bestemmelse er ny, så ikke betænkeligt af fastslå, at Lissabon-traktaten ikke overfører ny kompetence til EU?”

Svar:

Der henvises til Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten af 4. december 2007 afsnit 4.3.17, hvori det bl.a. hedder:

” Som det fremgår af erklæring nr. 48, vil en afgørelse efter artikel 188 R [art. 222] alene finde anvendelse for Danmark, i det omfang dette er i overensstemmelse med bestemmelserne i protokollen om Danmarks stilling i forhold til samarbejde inden for forsvarsområdet og inden for EUF-Traktatens tredje del, afsnit IV, om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. I praksis vil dette efter Justitsministeriets opfattelse indebære, at de bestemmelser i afgørelser i medfør af artikel 188 R [art. 222], der vil finde anvendelse for Danmark, vil angå foranstaltninger, der som udgangspunkt også vil kunne gennemføres efter EUF-Traktatens artikel 176 C [art. 196] om samarbejde inden for civilbeskyttelsesområdet i forbindelse med naturkatastrofer mv. Det kan dog næppe udelukkes, at de bestemmelser, der vil finde anvendelse også for Danmark, vil kunne indeholde elementer om samarbejde, der rækker ud over civilbeskyttelsesemner. Imidlertid må det antages, at det i så fald vil dreje sig om foranstaltninger, som vedrører samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder, og som ikke vil kunne have direkte virkning i forhold til borgere mv. i medlemsstaterne. På den baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at dansk tilslutning til EUF-Traktatens artikel 188 R [art. 222] ikke forudsætter anvendelse af proceduren i grundlovens § 20.”

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 13. februar 2008

Spørgsmål 236:

”Vil ministeren oplyse, hvor mange gange det danske forsvarsforbehold har været i brug?”

Svar:

På Udenrigsministeriets hjemmeside findes en gennemgang af de 17 retsakter, hvor forsvarsforbeholdet har fundet anvendelse:

<http://www.um.dk/da/menu/Udenrigspolitik/FredSikkerhedOgInternationalRetsorden/EUsSikkerhedsOgForsvarspolitik/DetDanskeForbehold/DetDanskeForbehold.htm>

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 13. februar 2008

Spørgsmål 237:

”Vil ministeren oplyse, hvilke internationale aktioner Danmark ikke har kunnet deltage i på grund af forsvarsforbeholdet?”

Svar:

En gennemgang af aktioner, hvor Danmark ikke har kunnet deltage som følge af forsvarsforbeholdet, findes på Udenrigsministeriets hjemmeside:

<http://www.um.dk/da/menu/Udenrigspolitik/FredSikkerhedOgInternationalRetsorden/EUsSikkerhedsOgForsvarspolitik/DetDanskeForbehold/DetDanskeForbehold.htm>

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 19. februar 2008

Spørgsmål 271:

”Hvilken rolle får våbenagenturet med den nye Lissabon-traktaten og vil der komme et pres på at øge de nationale militærudgifter, samt hvordan sikres den demokratiske kontrol med agenturet?”

Svar:

Det Europæiske Forsvarsagentur (forsvarsagenturet) blev oprettet med Rådets fællesaktion af 12. juli 2004. Lissabon-traktaten indfører en udtrykkelig hjemmel for forsvarsagenturet, men medfører ikke en ændring i forsvarsagenturets status. Forsvarsagenturet videreføres således uændret efter Lissabon-traktatens ikrafttræden. Danmark deltager ikke i forsvarsagenturet som følge af forsvarsforbeholdet.

Lissabon-traktaten forpligter ikke medlemslandene til at øge deres forsvarsbudgetter, men til at forbedre deres kapacitet til krisestyringsopgaver. Fastlæggelsen af et lands konkrete militære kapacitet er grundlæggende et nationalt anliggende, og Lissabon-traktaten angiver således ikke specifikke kapacitetsniveauer. Lissabon-traktaten ændrer heller ikke ved, at det er medlemslandene selv, der fastlægger deres nationale forsvarsbudgetter, og som afgør, hvorvidt de kan stille militære eller andre midler til rådighed for de konkrete EU-ledede krisestyringsoperationer. Forbedring af militære kapaciteter er med andre ord ikke ensbetydende med øgede udgifter, men kan f.eks. opnås gennem modernisering og omlægning af forsvarets indretning og opgaver.

Forsvarsagenturet handler under Rådets myndighed og politiske tilsyn. Forsvarsagenturets styringskomité består af de deltagende landes forsvarsministre og mødes to gange om året.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 19. februar 2008

Spørgsmål 274:

”Hvilke styrkebidrag har de forskellige lande tilmeldt EU’s udrykningsstyrke, og hvilke lande indgår i den nordiske udrykningsenhed, og hvad stiller disse lande til rådighed for styrken?”

Svar:

EU’s styrkecatalog indeholder en opgørelse over, hvilke styrker de enkelte lande har meddelt, at de principielt vil kunne stille til rådighed for en militær indsats i en EU ramme. Detaljerne i kataloget er klassificeret materiale, men alle EU-lande bortset fra Danmark har tilmeldt styrker.

Den nordiske kampgruppe er en mindre reaktionsstyrke, der er sammensat af i alt 2.800 personer fra Sverige, Finland, Norge, Irland og Estland. Hovedparten af soldaterne stilles til rådighed af Sverige. På den svenske regerings officielle hjemmeside findes yderligere information om den nordiske kampgruppe, se <http://www.sweden.gov.se/sb/d/9133>.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 22. februar 2008

Spørgsmål 425:

”Hvis Lissabontraktaten vedtages, vil den danske undtagelse på forsvarsområdet i givet fald fortsat sikre, at Danmark ikke på nogen måde økonomisk bidrager til Unionens militære aktiviteter og institutionelle opbygning?”

Svar:

Lissabon-traktaten medfører ikke ændring af forsvarsforbeholdets rækkevidde.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 22. februar 2008

Spørgsmål 426:

”I Lissabontraktatens artikel 42, stk. 2 står der ”Den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik omfatter gradvis udformning af en fælles EU-forsvarspolitik. Denne vil føre til et fælles forsvar, når Det Europæiske Råd med enstemmighed træffer afgørelse herom.”. Hvilke krav vil den danske regering stille til en sådan fremtidig EU-forsvarspolitik, og vil der stilles krav om, at der aldrig bliver etableret en egentlig EU-hær?”

Svar:

Det fremgår af protokollen om Danmarks stilling, at Danmark ikke deltager i udarbejdelse og gennemførelsen af Unionens afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet. Det fremgår ligeledes, at Danmark ikke vil hindre de andre medlemslande i at udvikle deres samarbejde yderligere inden for EU's sikkerheds- og forsvarssamarbejde. Inden for disse rammer vil den danske regerings holdning blive fastlagt med sædvanlig inddragelse af Folketinget.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 22. februar 2008

Spørgsmål 433:

”Hvor stor en del af ”Det Europæiske Forsvarsagenturs” arbejde går med at fremme EU-landenes våbenhandel og udvikle nye våben?”

Svar:

Danmark deltager ikke i Forsvarsagenturet som følge af forsvarsforbeholdet, hvorfor Danmark ikke har fuld indsigt i agenturets arbejde. En væsentlig del af Det Europæiske Forsvarsagenturs (Forsvarsagenturet) opgave er at skabe et effektivt indre marked for forsvarsmateriel. Herudover er det en del af Forsvarsagenturets virke at koordinere fælles indkøb af forsvarsmateriel. Endelig er der under Forsvarsagenturet iværksat en række udviklingsprojekter, der sigter mod at forbedre medlemslandenes militære kapacitet og imødekomme fremtidige operationelle behov.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 11. april 2008

Spørgsmål 568:

”I ministerens svar på spørgsmål 433 til L 53 fremgår det, at Danmark ikke har fuld indsigt i hvad EU’s forsvarsagentur arbejder med. Hvordan kan det være, at Danmarks regering accepterer en situation, hvor andre EU-stater bruger EU til aktiviteter af nogen slags, uden at regeringen har indsigt heri?”

Svar:

Som det fremgår af svaret på spørgsmål 433 har Danmark ikke fuld indsigt i forsvarsagenturet, idet Danmark selv har valgt at sætte sig uden for døren i medfør af forsvarsforbeholdet. Regeringen respekterer selvsagt forsvarsforbeholdet, men forsvarsforbeholdet medfører uhensigtsmæssige situationer. Det er derfor, regeringen i regeringsgrundlaget har tilkendegivet, at det er regeringens hensigt, at vælgerne ved folkeafstemning får lejlighed til at tage stilling til de danske EU-forbehold.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 11. april 2008

Spørgsmål 570:

”I ministerens svar på spørgsmål 425 til L 53 fremgår det, at Lissabontraktaten ikke ændrer på forsvarsundtagelsens rækkevidde, men der gives ikke svar på, om EU’s øgede forsvarsmæssige aktiviteter vil betyde øgede økonomiske udgifter for Danmark. Kan udenrigsministeren derfor svare konkret på, om Lissabontraktaten medfører øget administration inden for forsvarsområdet, og om Danmark skal betale for en sådan udgiftsforøgelse?”

Svar:

Lissabon-traktaten medfører ikke i sig selv øget administration inden for forsvarsområdet. Artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling angiver, at Danmark ikke deltager i udarbejdelsen og gennemførelsen af Unionens afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet. Danmark deltager derfor ikke i vedtagelsen heraf. Danmark vil ikke være forpligtet til at bidrage til finansiering af aktionsudgifter i forbindelse med sådanne foranstaltninger. Alle udgifter til militære operationer finansieres af medlemsstaterne uden for EU’s budget. Kun de rent administrative udgifter (primært udgifter i Rådssekretariatet) finansieres over EU-budgettet.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 11. april 2008

Spørgsmål 587:

”Af ministerens svar på spørgsmål 426 til L 53 fremgår det, at Danmarks regering ikke vil modsætte sig, hvis de andre EU-lande vil etablere en egentlig EU-hær. Kan udenrigsministeren bekræfte, at Lissabontraktatens ord om et fælles forsvar giver hjemmel til etableringen af en egentlig EU-hær?”

Svar:

Det fremgår af svaret på spørgsmål 426, at Danmark i overensstemmelse med protokollen om Danmarks stilling ikke vil hindre de andre lande i at udvikle deres samarbejde på det område, der er omfattet af forsvarsforbeholdet. Det fremgår af den politiske aftale mellem en række partier, som er indgået i tilknytning til Lissabon-traktaten, at ”Traktaten ikke indebærer skabelsen af en europæisk hær og ikke ændrer ved regeringens og Folketingets eneret til at udsende danske tropper som fastsat i grundloven”.

Det kan ikke bekræftes, at traktaten giver hjemmel til etablering af en ”egentlig EU-hær”. Dette udtryk findes ikke i traktaten, der i TEU artikel 42 udtrykkeligt angiver, at NATO forsat er grundlaget for det kollektive forsvar mellem NATO-landene, og at EU-samarbejdet skal overholde de NATO-forpligtelser, de medlemslande, som også er medlemmer af NATO, har. Samme artikel fastslår, at et fælles forsvar kun kan gennemføres efter en fremgangsmåde, der kræver enighed mellem alle medlemslande og ratifikation i alle medlemsstater efter hvert lands egne forfatningsmæssige regler. Disse regler er uændrede i Lissabon-traktaten.

UDENRIGSMINISTERIET

Den 3. maj 2006

Spørgsmål i Folketinget nr. S 4362
af 28. april 2006 til udenrigsministeren
fra Morten Messerschmidt (DF):

Spørgsmål nr. S 4362:

”Hvad kan ministeren oplyse om de juridiske muligheder for Danmark at tilslutte sig aktioner, der besluttet af EU efter Traktatens artikel 13, stk. 1, og artikel 17?”

Svar:

Det danske forsvarsforbehold er indeholdt i Edinburgh-afgørelsen af december 1992 suppleret med protokollen om Danmarks stilling, som er knyttet til Amsterdam-traktaten. Kernen i forbeholdet er, at Danmark ikke deltager i foranstaltninger inden for det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde, herunder det sikkerheds- og forsvarspolitiske samarbejde (ESDP), der har indvirkning på forsvarsområdet.

Forbeholdet sigter først og fremmest til konkrete operationer med indvirkning på forsvarsområdet. Der henvises herom til besvarelsen af S 4369 af 28. april 2006.

Forbeholdet finder også anvendelse i relation til selve opbygningen af ESDP i det omfang denne har indvirkning på forsvarsområdet. Forbeholdet indebærer i denne henseende først og fremmest, at Danmark ikke har tilmeldt styrker til EU's "Headline Goals".

Forbeholdet indebærer ikke nogen fravigelse af princippet om, at alle medlemsstater deltager i alle institutionerne og for Rådets vedkommende endvidere i alle fora under Rådet.

Regeringen fremlagde i oktober 2001 en redegørelse i Rådet om fortolkningen af det danske forsvarsforbehold. Redegørelsen er fremsendt til Folketingets Europaudvalg, Det Udenrigspolitiske Nævn og Forsvarsudvalget med skrivelse af 1. oktober 2001 (FEU alm. del – bilag 1752). For en uddybende fortolkning af forsvarsforbeholdet henvises hertil og endvidere til Udenrigsministeriets notat af 19. juli 1999 om forsvarsforbeholdet, som blev sendt til Folketingets Europaudvalg, Det Udenrigspolitiske Nævn og Forsvarsudvalget med skrivelse af 20. juli 1999 (FEU alm. del – bilag 1232). Endelig henvises til Udenrigsministeriets notat af 7. november 2005 om konsekvenserne af det danske forsvarsforbehold, som blev oversendt til Folketingets Europaudvalg, Det Udenrigspolitiske Nævn og Forsvarsudvalget i november 2005.

UDENRIGSMINISTERIET

Den 3. maj 2006

Spørgsmål i Folketinget nr. S 4369
af 28. april 2006 til udenrigsministeren
fra Morten Messerschmidt (DF):

Spørgsmål nr. S 4369:

”Hvilke militæraktioner har Danmark i kraft af sit forsvarsforbehold i EU været afskåret fra at deltage i?”

Svar:

I spørgsmål nr. 16 til udenrigsministeren fra Folketingets Europaudvalg af november 2005 blev der spurgt til, hvor mange gange det danske forsvarsforbehold har været anvendt i forbindelse med EU-operationer. Som svar oplystes, at:

”Som anført i besvarelsen af udvalgsspørgsmål nr. 15 af 9 november 2005 er Danmarks forvaltning af forsvarsforbeholdet beskrevet i Folketingets publikation ”EU’s fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – fra erklæringsdiplomati til militær krisestyring” fra april 2005. Som det fremgår af publikationen, har det danske forsvarsforbehold været anvendt i forbindelse med EU’s iværksættelse af militære operationer. Det drejer sig om:

- EU’s militæroperation i Makedonien (Concordia) i 2003
- EU’s militæroperation i Den Demokratiske Republik Congo (Artemis) i 2003
- EU’s militæroperation i Bosnien-Hercegovina (Althea) i 2004.

Hertil kommer, at forbeholdet blev anvendt i juni 2005 i forbindelse med den fælles aktion om støtte til den Afrikanske Unions mission i Darfur i Sudan, der ud over civile elementer også indeholder en klart adskilt militær del. Som nævnt i besvarelsen af udvalgsspørgsmål nr. 15 af 9. november 2005 fremgår det af retsaktens ordlyd, at Danmark som følge af forsvarsforbeholdet ikke er omfattet af den militære del.

Endelig kan det oplyses, at der under Maastricht-traktaten var tale om, at Danmark anvendte forsvarsforbeholdet i alle tilfælde, hvor retsakter blev vedtaget med hjemmel i artikel J.4. stk. 2, der omhandlede inddragelse af WEU, idet denne bestemmelse netop henviser til afgørelser og aktioner med indvirkning på forsvarsområdet. Konsekvensen heraf var, at aktivering af forbeholdet i disse tilfælde er sket, uden at der er taget konkret stilling til indholdet af beslutningen. Derved kunne forbeholdet – under Maastricht-traktaten – også ramme civile operationer. Forbeholdet blev således bl.a. påberåbt i 1998 og 1999 i forbindelse med en EU-beslutning om udvidelse af en WEU-politimission i Albanien. Der henvises til kapitel 7 i DUPI’s udredning fra 2000: ”Udviklingen i EU siden 1992 på de områder, der er omfattet af de danske forbehold.”

I tillæg hertil bemærkes, at EU – på anmodning fra FN – forventer at bidrage til stabiliteten under valgene i Den Demokratiske Republik Congo (DRC) senere på året. Bidraget ventes at ske gennem indsættelse af en EU-styrke, som – afhængig af situationen – vil skulle beskæftige sig med evakuering af personel, lufthavnssikkerhed og støtte til FN's fredsbevarende tropper i DRC (MONUC). Der vil nok blive tale om pre-deployering af 400–450 soldater med mulighed for med kort varsel at trække på ekstra udstyr og personel i regionen. Foruden et militært bidrag vil der blive tale om en midlertidig udvidelse af den eksisterende ESDP-politimission i DRC. Der skønnes således at være behov for op mod 40 politifolk til at rådgive i opretholdelse af offentlig orden. EU's bidraget iværksættes gennem to separate retsakter. Én for det militære og én for det civile bidrag. Som følge af forsvarsforbeholdet deltager Danmark ikke i det militære bidrag.

STATSMINISTERIET

Dato: 4. juni 2008

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 1796 stillet af Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

Er statsministeren enig med dagbladet Informations vurdering den 28. maj 2008 om, at det er en forudsætning for, at en dansk kandidat kan blive NATO-generalsekretær, at Danmark har opgivet sit EU-forsvarsforbehold?

Svar:

Alle medlemslandene kan indstille kandidater til posten som generalsekretær. Praksis er, at generalsekretæren udpeges efter uformelle diplomatiske konsultationer mellem medlemslandene. Der findes ingen formelle regler for udpegning af NATO's generalsekretær.

FORSVARSMINISTERIET

Besvarelse af spørgsmål nr. S 1823 af 30. maj 2008 stillet af folketingsmedlem Peter Skaarup, DF.

Spørgsmål nr. S 1823:

Hvad mener ministeren, at det vil komme til at koste, hvis Danmark afskaffer forsvarsforbeholdet?

Svar:

Spørgsmålet kan kun besvares fyldestgørende, hvis der til brug for besvarelsen indhentes en udtalelse fra Forsvarskommandoen, som kan belyse de økonomiske aspekter ved en ophævelse af forsvarsforbeholdet.

Spørgsmålet kan derfor ikke besvares inden for de rammer, der gælder i forhold til Folketingets Forretningsorden § 20, stk. 1 og 2, som senest affattet ved Folketingsbeslutning nr. B 167 af 1. juni 2007.

Der kan i øvrigt henvises til kommende besvarelse af spørgsmål 142 (Forsvarsudvalget, alm. del) af 27. maj 2008 angående illustration af, hvad det vil koste Danmark at tilslutte sig EU's forsvarsdimension i forbindelse med, at det danske forsvarsforbehold eventuelt blev afskaffet

EUROFORBEHOLDET

Svar på udvalgsspørgsmål og skriftlige svar på § 20-spørgsmål

Januar 2005 – juni 2008

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 31. januar 2008

Spørgsmål 34:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilken betydning det - set i lyset af at Danmark står uden for dette samarbejde - vil få, at Den Europæiske Centralbank med Lissabon-traktaten får status af en EU-institution, samt at Eurogruppens virke som noget nyt skrives ind i en af traktatens protokoller.”

Svar:

Den Europæiske Centralbank (ECB) får i medfør af Lissabon-traktaten status som en institution, men det har ikke i sig selv betydning for Danmark, da vi står uden for eurosamarbejdet.

Lissabon-traktaten styrker eurolandenes samarbejde om udformningen af den økonomiske politik og budgetdisciplin og gør i kraft af en protokol eurogruppen til et traktatbaseret organ. Samtidig styrkes samarbejdet blandt eurolandene ved, at deres ministre vælger en fast formand for gruppen for to et halvt år ad gangen. Herudover udvides suspenderingen af stemmeretten for lande, der står uden for euroen.

Ændringerne medfører således, at Danmarks stemmeret suspenderes i flere spørgsmål, end det er tilfældet på nuværende tidspunkt. Det gælder fx i forbindelse med proceduren for uforholdsmæssigt store underskud for eurolande, advarsler til eurolande i forhold til de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer samt vedtagelse af eurolandenes stabilitetsprogrammer.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 13. februar 2008

Spørgsmål 191:

”I forlængelse af ministerens svar af 5. februar 2008 på spørgsmål 34 bedes ministeren forklare den konkrete betydning af sætningen: ”Herudover udvides suspenderingen af stemmeretten for lande, der står uden for euroen”.”

Svar:

På nuværende tidspunkt bliver stemmerettighederne for medlemslandene uden for eurosamarbejdet suspenderet i forbindelse med rådsafgørelser under følgende artikler, jf. den nuværende TEF artikel 122, stk. 3 og 5: 104, stk. 9 og 11, 105, stk. 1, 2, 3 og 5, 106, 110, 111 og 112, stk. 2, litra b). Udelukkelsen af ikke-eurolandene og deres nationale centralbanker fra rettighederne og forpligtelserne inden for ESCB er præciseret i kapitel 9 i ESCB-statutten.

Artiklerne vedrører primært emner, der er direkte relateret til eurosamarbejdet, dog vedrører artikel 104, stk. 9 og 11 vedtagelsen af pålæg henholdsvis sanktioner for eurolande under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud.

Med Lissabon-traktaten udvides suspenderingen af stemmeretten for ikke-eurolande på visse områder, hvor der kan vedtages retsakter alene vedrørende eurolande. Det gælder fx i forhold til henstillinger som led i den multilaterale overvågning, herunder stabilitetsprogrammer og advarsler, og foranstaltninger i relation til uforholdsmæssigt store underskud i eurolande.

Konkret vil suspenderingen af stemmerettighederne for ikke-eurolandene nu også omfatte følgende artikler, jf. TEUF artikel 139:

- TEUF artikel 121, stk. 2 (vedtagelse af de dele af de overordnede økonomiske retningslinjer, der vedrører euroområdet generelt)
- TEUF artikel 121, stk. 4 (henstillinger til medlemsstater, der har euroen som valuta, som led i den multilaterale overvågning, herunder vedrørende stabilitetsprogrammer og advarsler)
- TEUF artikel 126, stk. 6, 7, 8, 12 og 13 (foranstaltninger vedrørende uforholdsmæssigt store underskud for medlemsstater, der har euroen som valuta)
- TEUF artikel 138, stk. 2 (foranstaltninger for at sikre en samlet repræsentation inden for rammerne af internationale finansielle institutioner og konferencer).

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 8. april 2008

Spørgsmål 491:

”Har Karlsruhe-domstolens dom om Tyskland og den fælles mønt betydning for andre landes forpligtelser jf. artikel 136 i TEUF?”

Svar:

Domme afsagt af de enkelte medlemslandes domstole, herunder den tyske forfatningsdomstols dom fra 12. oktober 1993 om Maastricht-traktaten ændrer ikke medlemslandenes forpligtelser efter Traktaten. Det tilføjes, at TEUF artikel 136 er omfattet af det danske euro-forbehold og således ikke finder anvendelse for Danmark.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 8. april 2008

Spørgsmål 492:

”Begrænser artikel 138 i TEUF Nationalbankens og danske myndigheders muligheder for at indgå internationale aftaler?”

Svar:

Artikel 138 i TEUF er omfattet af det danske euro-forbehold og finder således ikke anvendelse for Danmark. På den baggrund begrænser bestemmelsen ikke Nationalbanken og de danske myndigheders muligheder for at indgå internationale aftaler.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 8. april 2008

Spørgsmål 528:

”Hvorledes vil Danmark jf. ”Protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank” blive repræsenteret ved eventuel opgivelse af euro-undtagelsen?”

Svar:

Danmark vil ved deltagelse i euroen blive repræsenteret i henhold til ”Protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank”. Dette indebærer blandt andet, at Danmark – ligesom alle de nuværende lande, der har euroen som valuta – vil være repræsenteret i Styrelsesrådet, som består af medlemmerne af direktionen i ECB og cheferne for de nationale centralbanker. Danmark vil således i kraft af Nationalbankdirektørens repræsentation i Styrelsesrådet få indflydelse på pengepolitikken i euroområdet, som Danmark allerede følger i kraft af fastkurspolitikken.

Når antallet af medlemmer af Styrelsesrådet overstiger 21 indføres en rotationsordning, således at antallet af centralbankchefer med stemmeret udgør 15. For så vidt angår rotationsordningen henvises til artikel 10 i den pågældende protokol.

STATSMINISTERIET

Dato: 23/2 2006

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 2625 stillet af Morten Messerschmidt (DF).

Spørgsmål:

”Er statsministeren enig med finansministeren i, at Danmark får en euro-folkeafstemning inden år 2010?”

Svar:

Det er regeringens opfattelse, at tiden er løbet fra de gamle forbehold fra 1993. Derfor ønsker regeringen, at befolkningen får lejlighed til at tage stilling til forbeholdene, når tiden er moden.

Tiden er ikke inde til at tage forbeholdene op, før der er en afklaring af situationen omkring traktaten.

4. april 2006

Besvarelse af spørgsmål S 3572 af 27. marts 2006 til finansministeren fra Morten Messerschmidt (DF)

Spørgsmål:

"Har ministeren koordineret sit ønske om, at Danmark inden 2010 kan overgå til euro med nationalbankdirektøren, der i dagspressen har givet udtryk for, at der skal trykkes nye danske pengesedler inden 2009, og mener ministeren, at det vil være rigtigt at trykke nye danske pengesedler i 2009, når de efter ministerens planlægning alligevel skal afskaffes inden 2010?"

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet vedrørende danske pengesedler for Nationalbanken, der har svaret følgende:

"Ved folkeafstemningen i år 2000 stemte den danske befolkning nej til et forslag om dansk euomedlemskab. Nationalbanken har herefter videreført sit arbejde under den forudsætning, at kronen er dansk valuta, indtil anden beslutning måtte blive truffet.

Udviklingen inden for seddelsikkerhed går hurtigt i disse år, hvor der udvikles nye og langt bedre sikkerhedselementer. Den nuværende seddelserie blev introduceret i 1997 og har efterfølgende fået tilføjet nye sikkerhedselementer; hologram og selvlysende farver.

Nationalbanken vurderer, at gentagne opgraderinger af samme seddelserie kan skabe usikkerhed om, hvordan en ægte seddel ser ud. Større ændringer i seddelsikkerheden kommunikerer derfor bedst i forbindelse med en ny seddelserie.

Nationalbanken arbejder løbende med at sikre at de danske pengesedler teknisk set er vanskelige at eftergøre. På nuværende tidspunkt er sedlerne gode og sikre, men for at det også skal være tilfældet i fremtiden skal sikkerheden opgraderes. Nationalbanken har på den baggrund igangsat et arbejde om en ny seddelserie."

Regeringen finder det vigtigt, at Nationalbanken fortsat sikrer seddelsikkerheden. Som bekendt har Danmark ikke truffet beslutning om at indføre euroen som valuta, og derfor må Nationalbanken nødvendigvis arbejde under den forudsætning, at kronen er dansk valuta, indtil anden beslutning måtte blive truffet.

Det er regeringens opfattelse, at tiden er løbet fra de gamle forbehold fra 1993. Derfor ønsker regeringen, at befolkningen får lejlighed til at tage stilling til forbeholdene, når tiden er moden.

Tiden er ikke inde til at tage forbeholdene op, før der er en afklaring af situationen omkring traktaten.

Jeg har på personlig basis udtrykt håb om, at tiden vil vise sig moden til en folkeafstemning om dansk deltagelse i eurosamarbejdet inden 2010, samt håb om, at resultatet måtte blive et ”ja”.

10. april 2006

**Besvarelse af spørgsmål S 3861 af 5. april 2006 til finansministeren
fra Morten Messerschmidt (DF)**

Spørgsmål:

”Når ministeren i sit svar på spørgsmål nr. S 3572 understreger, at hans ønske om, at Danmark har euro inden 2010, er personligt, vil ministeren også oplyse, om han så personligt finder det rigtigt, at Nationalbanken udskifter de danske pengesedler i 2009?”

Svar:

Ja. Det er vigtigt, at Nationalbanken fortsat sikrer seddelsikkerheden. Nationalbanken må videreføre sit arbejde under den forudsætning, at kronen er dansk valuta, indtil anden beslutning måtte blive truffet, jf. besvarelsen af spørgsmål S 3572.

STATSMINISTERIET

Dato: 10/4 2008

Fungerende statsminister Bendt Bendtsens svar på spørgsmål nr. S 1089 stillet af Per Clausen.

Spørgsmål:

”Vil statsministeren på baggrund af sine udtalelser til den tyske avis Die Welt oplyse den danske befolkning om, hvornår han har tænkt sig, at en folkeafstemning om euroen skulle finde sted?”

Svar:

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, finder regeringen, at tiden er løbet fra de danske EU-undtagelser. Derfor ønsker regeringen, at vælgerne i denne valgperiode får mulighed for at tage stilling til undtagelserne ved folkeafstemning. Der er endnu ikke truffet beslutning om, hvornår og hvordan folkeafstemning vil finde sted.

14. maj 2008
J.nr. 53-56

Endeligt svar på spørgsmål nr. S 1477 af 7. maj 2008 stillet af Morten Messerschmidt (DF)

Spørgsmål:

Er det ifølge ministerens opfattelse ikke afgivelse af handlefrihed, hvis man frasiger sig retten til at sige fra?

Svar:

Nej, ved deltagelse i euroen ville Danmark ikke afgive nogen handlefrihed, som vi ikke allerede har afgivet med fastkurspolitikken.

En sammenhængende økonomisk politik forudsætter, at man på forhånd gør sig klart og kommunikerer, hvilken valutapolitik man fører. Man kan ikke både føre fastkurspolitik og operere med en mulighed for at bryde den. Siden 1982 har skiftende regeringer holdt fast i fastkurspolitikken, og den økonomiske politik føres således ud fra, at ændringer i valutakursen ikke er til diskussion.

Det ville således kun indebære en afgivelse af handlefrihed at deltage i euroen, såfremt fastkurspolitikken opfattes som forkert.

Hverken Sverige og Storbritannien forlod i sin tid fastkurspolitikken frivilligt. Det skete derimod under kraftig spekulation fra de finansielle markeder. Efterfølgende tog det en årrække at opbygge troværdighed om de nye pengepolitiske systemer.

Med venlig hilsen

Lars Løkke Rasmussen

STATSMINISTERIET

Dato: 30/5 2008

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 1756 stillet af Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Mener statsministeren ikke, at det vil være en naturlig konsekvens af hans ønske om, at Danmark skal være i hjertet af EU, at sikre at euroforbeholdet kommer med ved en folkeafstemning om forbeholdene i efteråret 2008?”

Svar:

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, finder regeringen, at tiden er løbet fra de danske EU-undtagelser. Det gælder også undtagelsen vedrørende eurosamarbejdet. Derfor ønsker regeringen, at vælgerne i denne valgperiode får mulighed for at tage stilling til undtagelserne ved folkeafstemning.

Regeringen har indledt politiske drøftelser om EU-undtagelserne med henblik på at afklare, hvordan og hvornår folkeafstemning bedst finder sted.

Der henvises i øvrigt til besvarelse af spørgsmål nr. S 1089.

-

FORBEHOLDET OM UNIONSBORGERSKAB

Svar på udvalgsspørgsmål og skriftlige svar på § 20-spørgsmål

Januar 2005 – juni 2008

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-1
Den 17. maj 2005

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 137 af 2. maj 2005

Spørgsmål 55:

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan hjemmelsbestemmelsen i art. III-129 har sammenhæng med den danske erklæring om unionsborgerskabet fra Edinburgh.”

Svar:

Bestemmelsen i art. III-129 giver mulighed for, at Rådet vedtager en europæisk lov eller rammelov, der på grundlag af en rapport fra Kommissionen om udviklingen på området og med forbehold af forfatningstraktatens øvrige bestemmelser supplerer rettighederne i artikel I-10. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter Europa-Parlamentets godkendelse, og loven eller rammeloven kan først træde i kraft, når medlemslandene har godkendt den i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Den danske erklæring om unionsborgerskabet fra Edinburgh fastslår, at traktatens bestemmelser om unionsborgerskabet ikke på nogen måde træder i stedet for det nationale statsborgerskab, og at spørgsmål om, hvorvidt en person besidder statsborgerskab i en medlemsstat, udelukkende afgøres efter vedkommende medlemsstats egen lovgivning (Edinburgh-afgørelsens afsnit A).

At unionsborgerskabet ikke træder i stedet for det nationale statsborgerskab fremgår efter Amsterdam-traktaten direkte af EF-traktatens art. 17, stk. 1 (*”Unionsborgerskab er et supplement til det nationale statsborgerskab og træder ikke i stedet for dette”*). At spørgsmål om, hvorvidt en person besidder statsborgerskab i en medlemsstat udelukkende afgøres af den pågældende medlemsstat, fremgår bl.a. af erklæring nr. 2 til Maastricht-traktaten.

Forfatningstraktaten ændrer ikke herved, jf. art. I-10, stk. 1, andet punktum.

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-1
Den 26. maj 2005

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 137 af 23. maj 2005

Spørgsmål 216:

”Kan regeringen bekræfte at besvarelse af spørgsmål 55 betyder, at Forfatningstraktaten med artikel III-129 kan udvide de rettigheder, der er knyttet til det at være unionsborger, uden at dette har indvirkning på det danske forbehold om Unionsborgerskabet?”

Svar:

Forfatningstraktatens art. III-129 er en videreførelse af den eksisterende bestemmelse i EF-traktatens artikel 22. Forfatningstraktaten ændrer heller ikke ved det danske forbehold om unionsborgerskabet, hvis indhold er beskrevet i svar på spørgsmål nr. 55.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 19. februar 2008

Spørgsmål 263:

”Ministeren bedes redegøre for de traktatmæssige udvidelser, der er sket inden for reglerne om unionsborgerskabet, siden indførelse af det danske forbehold om unionsborgerskab, herunder om unionsborgernes mulighed for at opnå sociale rettigheder i andre medlemsstater?”

Svar:

Det danske forbehold for unionsborgerskab fastslår, at unionsborgerskab er et supplement til det nationale statsborgerskab, og at det ikke træder i stedet for dette. Med Amsterdam-traktaten blev dette princip indskrevet i den daværende EF-traktat, og Lissabon-traktaten ændrer ikke herpå.

Lissabon-traktaten indfører en ny reference til unionsborgerskabet i Unionstraktatens artikel 9 i forbindelse med omtalen af lighedsprincippet. Referencen i denne bestemmelse gentager princippet om, at unionsborgerskabet er et supplement til det nationale statsborgerskab og ikke træder i stedet for dette.

Der henvises i øvrigt til svar på spørgsmål 146.

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: EU-kontoret
Sagsnr.: 2006-790-0196
Dok.: NAH40065

Besvarelse af spørgsmål nr. S 2516 fra medlem af Folketinget Morten Messerschmidt (DF).

Spørgsmål:

”Er ministeren enig i, at EF-Domstolen har tilsidesat det danske forbehold over for EU-statsborgerskabet ved i gentagende domme, som også er bindende for Danmark, at have henvist til EU-statsborgerskabet som præmis for en udvidet integration mellem EU’s medlemslande?”

Svar:

1. Ved Maastricht-Traktaten i 1992 blev der indsat artikel 17 – 22 om unionsborgerskab i EF-Traktaten. I forbindelse med Danmarks tiltrædelse af Maastricht-Traktaten blev det danske forbehold over for unionsborgerskabet formuleret. Edinburgh-Afgørelsen af 12. december 1992 indeholder følgende om unionsborgerskabsforbeholdet:

”**Afsnit A.** Borgerskab. Bestemmelserne vedrørende unionsborgerskab i anden del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab giver medlemsstaternes statsborgere de yderligere rettigheder og den yderligere beskyttelse, der nævnes i den pågældende del. De træder ikke på nogen måde i stedet for nationalt statsborgerskab. Spørgsmålet om, hvorvidt en person besidder statsborgerskab i en medlemsstat, afgøres udelukkende efter vedkommende medlemsstats egen lovgivning.”

Som det fremgår heraf, fastslår unionsborgerskabsforbeholdet, at EF-Traktatens bestemmelser om unionsborgerskabet ikke på nogen måde træder i stedet for det nationale statsborgerskab, og at spørgsmålet om, hvorvidt en person besidder statsborgerskab i en medlemsstat, udelukkende afgøres efter vedkommende medlemsstats egen lovgivning.

Ved Amsterdam-Traktaten blev der indsat følgende bestemmelse i EF-Traktatens artikel 17, stk. 1, 3. pkt.:

”Unionsborgerskabet er et supplement til det nationale statsborgerskab og træder ikke i stedet for dette.”

Med denne bestemmelse blev det således traktatfæstet, at unionsborgerskabet ikke træder i stedet for det nationale statsborgerskab.

2. Det følger af EF-Domstolens faste praksis, at det er unionsborgerskabets formål ”at skabe den grundlæggende status for medlemsstaternes statsborgere, idet det gør det muligt for dem blandt sidstnævnte, som befinder sig i samme situation, at blive undergivet samme retlige behandling, uanset deres nationalitet og med forbehold af udtrykkeligt fastsatte undtagelser i denne henseende”, jf. f.eks. præmis 31 i dom af 20. september 2001, sag C-184/99, Grzelczyk, Sml. I, s. 6193.

Med denne forståelse af unionsborgerskabet har Domstolen i en række sager fastslået, at EU-borgere, der har lovlig bopæl i en medlemsstat, har ret til samme retlige behandling som medlemsstatens egne statsborgere i alle de tilfælde, der er omfattet af EF-Traktatens materielle anvendelsesområde, jf. præmis 61 i f.eks. dom af 23. marts 2004, sag C-138/02, Collins, Sml. I, s. 2703.

EF-Domstolens praksis om den retlige betydning af unionsborgerskabet indebærer således ikke, at unionsborgerskabet er trådt i stedet for det nationale statsborgerskab.

Jeg er på den baggrund ikke enig i, at EF-Domstolen har tilsidesat det danske forbehold over for unionsborgerskabet.

16. marts 2007

Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Martin Henriksen (DF) på spørgsmål af 8. marts 2007 (nr. S 3373)

”Kan ministeren i og med, at det er EU-Kommissionens officielle politik at uddanne den danske ungdom til at være gode europæiske borgere via de forskellige kultur- og uddannelsesprojekter finansieret af EU, forklare, hvordan dette integrations/manipulationsprojekt harmonerer med Danmarks forbehold vedrørende unionsborgerskabet?

Svar(endeligt):

Europa-Kommissionen har ikke en politik, der har til formål at uddanne den europæiske ungdom. Uddannelsessystemernes opbygning, indhold og struktur er national kompetence, jf. TEF art. 149 og 150. Kommissionen administrerer en række programmer, som er vedtaget af Europa-Parlamentet og Ministerrådet. For hvert program er der klart og tydeligt anført, hvilke målsætninger der er med programmerne, jævnfør f.eks. artikel 1, stk. 3, i afgørelsen vedrørende programmet for livslang læring¹.

Gennemførelsen af programmet sker i et tæt samarbejde med medlemsstaterne, og langt den største del af programmets midler administreres nationalt, jævnfør de administrative og finansielle bestemmelser i afgørelsen.

Jeg ser ingen forbindelse mellem programmerne og det danske forbehold vedrørende unionsborgerskabet.

Bertel Haarder

¹ Den Europæiske Unions Tidende, 24. november 2006, L 327/45

RETSFORBEHOLDET

Svar på udvalgsspørgsmål og skriftlige svar på § 20-spørgsmål

Januar 2005 – juni 2008

Besvarelse af spørgsmål 1 – 2613 – RIA stillet af Folketingets Europa-udvalg til justitsministeren og ministeren for flygtninge, indvandrere og integration samt ministeren for udviklingsbistand den 28. oktober 2004.

Spørgsmål:

”Justitsministeren og integrations- og udviklingsministeren bedes – som opfølgning på Europaudvalgsmødet fredag den 22. oktober 2004 – udarbejde en oversigt over Haager-programmets relationer til Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender”

Svar:

Det Europæiske Råd (DER) godkendte på sit møde den 4.- 5. november 2004 et nyt flerårigt arbejdsprogram på området for retlige og indre anliggender ”Haager-programmet til styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union”.

Arbejdsprogrammet gælder for de næste fem år, og det vil således være gældende, når forfatningstraktaten forventes at træde i kraft den 1. november 2006. Forfatningstraktaten har derfor på en række punkter været ledetråd for ambitionsniveauet i programmet, hvor det dog samtidig præciseres, at de eksisterende traktater udgør retsgrundlaget for nye beslutninger, indtil forfatningstraktaten træder i kraft.

Da der er tale om et arbejdsprogram, der fastlægger politiske prioriteter på området, deltog Danmark fuldt ud i godkendelsen af arbejdsprogrammet.

Såfremt der efterfølgende som led i gennemførelsen af det nye program måtte blive fremsat konkrete forslag til retsakter med hjemmel i afsnit IV i EF-traktaten, vil de være omfattet af protokollen om Danmarks stilling. Afsnit IV vedrører samarbejdet om asyl, indvandring, udsendelse, grænsekontrol, dele af visumområdet og civilretten.

Ifølge artikel 1 i protokollen om Danmarks stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

I det omfang Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater. Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre en sådan afgørelse, overvejer Schengen-landene, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes.

Efter forfatningstraktatens ikrafttræden vil Danmark ikke deltage i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV (om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed), jf. artikel 1 i forfatningstraktatens protokol om Danmarks stilling. Hele området for retlige og indre anliggender, herunder også som noget nyt det politimæssige og strafferetlige samarbejde, vil således blive omfattet af forbeholdet.

Det særlige system for Danmarks deltagelse på mellemstatsligt grundlag i Schengen-samarbejdet, der som nævnt ovenfor følger af artikel 5 i den nugældende protokol om Danmarks stilling, vil imidlertid med forfatningstraktatens ikrafttræden være indeholdt i artikel 4 i forfatningstraktatens protokol om Danmarks stilling. Med udvidelsen af anvendelsesområdet for forbeholdet til som nævnt at omfatte hele området for retlige og indre anliggender, vil anvendelsesområdet for den særlige bestemmelse om Schengen-samarbejdet blive udvidet tilsvarende, således at alle foranstaltninger, der er en videreudvikling af Schengen-samarbejdet, vil blive omfattet af den ovenfor beskrevne procedure, hvorefter Danmark inden 6 måneder kan træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre en sådan foranstaltning.

I bilag 1 vedlægges en oversigt over de væsentligste initiativer, som ifølge Haager-programmet skal iværksættes på området for retlige og indre anliggender i de kommende år. Initiativerne til styrkelse af friheder hører under Integrationsministeriets område, mens initiativerne til styrkelse af sikkerhed og retfærdighed primært hører under Justitsministeriets område. Ud for hvert initiativ er så vidt muligt angivet traktatgrundlaget for initiativet – før og efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden den 1. november 2006 – og om initiativet er eller med forfatningstraktaten vil blive omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

Da der i arbejdsprogrammet primært er tale om fremtidige initiativer, hvis nærmere indhold endnu er ukendt, er vurderingen af retsgrundlaget og det danske retlige forbeholds betydning i forhold til de enkelte initiativer behæftet med usikkerhed. Den endelige vurdering af disse spørgsmål vil således først kunne foretages, når de konkrete initiativer foreligger.

Oversigt over Haager-programmets relationer til Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.
*Foranstaltninger markeret med * udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne.*

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)			Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender		Retsgrundlag efter forfatnings-traktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender	
I. STYRKELSE AF FRIHEDER						
Generelt						
Forslag fra Kommissionen i 2008 om EU-borgernes frie bevægelighed.	EF-traktatens afsnit III.	Nej.		Traktatens del III, afsnit III, kapitel I.	Nej.	
Meddelelse fra Kommissionen om at udvide mandatet for Centeret for racisme og fremmedhad til at omfatte menneske-retligheder.	Der er alene tale om en meddelelse.	Nej. Oplæg fra Kommissionen med henblik på politisk drøftelse i Rådet.		Der er alene tale om en meddelelse.	Nej. Oplæg fra Kommissionen med henblik på politisk drøftelse i Rådet.	
Rådets beslutning om overgang til kvalificeret flertal og fælles beslutnings-tagen på flere dele af afsnit IV (asyl, udsendelse og grænsekontrol).	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.		Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Hele asyl- og indvandringsområdet overgår til kvalificeret flertal og fælles beslutningstagen.	
Styrkelse af indsamling og udveksling af oplysninger vedr. enhver relevant udvikling i migrationen.	EF-traktatens afsnit IV.	Uafklaret. Som udgangspunkt alene tale om informationsudveksling, men vil bero på det konkrete initiativ.		Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Uafklaret. Som udgangspunkt alene tale om informationsudveksling, men vil bero på det konkrete initiativ.	

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)	
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatnings-traktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender
Asyl				
Rådets vedtagelse af asylprocedure-direktivet.	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.
Evalueret af allerede vedtagne retsakter om asyl.	Der er alene tale om en evaluering.	Nej. Der er alene tale om en evaluering.	Der er alene tale om en evaluering.	Nej. Der er alene tale om en evaluering.
Forslag til harmoniserende retsakter på asylområdet vedtages senest 2010.	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakter.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakter.
Kommissionen skal udarbejde en analyse af juridiske og praktiske forhold vedr. fælles asylsagsbehandling i EU.	Der er alene tale om en analyse.	Nej. Der er alene tale om en analyse, der skal drøftes i Rådet.	Der er alene tale om en analyse.	Nej. Der er alene tale om en analyse, der skal drøftes i Rådet.
Kommissionen skal udarbejde en særskilt analyse af mulighederne for en fælles asylsagsbehandling uden for EU.	Der er alene tale om en analyse.	Nej. Der er alene tale om en analyse, der skal drøftes i Rådet.	Der er alene tale om en analyse.	Nej. Der er alene tale om en analyse, der skal drøftes i Rådet.
I 2005 skal der etableres en passende struktur med henblik på praktisk samarbejde mellem medlemslandene.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.
Etablering af et EU støttekontor efter 2010 til styrkelse af alle former for samarbejde mellem medlemslande på asylområdet.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.
Etablering af en ny Flygtningefond i perioden 2005-2010.	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)	
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatningsstraktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender
Kommissionen skal afsætte eksisterende midler til asylsagsbehandling og modtagelse af særlige kategorier af tredje-landsstatsborgere og fremsætte forslag om målgrupper.	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Forventes at ske på baggrund af en retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Forventes at ske på baggrund af en retligt bindende retsakt.
Indvandring/integration				
Udarbejdelse af en politikplan om lovlig indvandring, herunder procedurer for indrejse ved akutte behov på arbejdsmarkedet.	Der forventes alene vedtagelse af politisk plan.	Nej. Der forventes alene vedtagelse af politisk plan.	Der forventes alene vedtagelse af politisk plan.	Nej. Der forventes alene vedtagelse af politisk plan.
Vedtagelse af fælles grundlæggende principper for integration.	EF-traktatens afsnit IV.	Nej. Vedtagelse af rådskonklusioner, der ikke er retligt bindende.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Nej. Vedtagelse af rådskonklusioner, der ikke er retligt bindende.
Fremme udveksling af erfaringer og information om integration.	EF-traktatens afsnit IV.	Uafklaret. Som udgangspunkt alene tale om informationsudveksling, men vil bero på det konkrete initiativ.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV	Uafklaret. Som udgangspunkt alene tale om informationsudveksling, men vil bero på det konkrete initiativ.
Samarbejde med tredjelande				
Kommission skal i foråret 2005 integrere migration i alle relevante lande- og regionale strategipapirer.	Der er alene tale om strategipapirer.	Nej. Der er alene tale om strategipapirer.	Der er alene tale om strategipapirer.	Nej. Der er alene tale om strategipapirer.

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)	
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatnings-traktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender
Hjemlande og - regioner vil blive støttet i deres indsats for at øge kapaciteten med hensyn til beskyttelse af flygtninge, migration, ulovlig indvandring og grænsekontrol.	EF-traktatens afsnit XX.	Nej. Retsgrundlaget forventes ikke i afsnit IV.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV samt del III, afsnit V.	Uafklaret. Samarbejde med tredjelande om flygtninge overføres til kapitel IV.
Kommissionens meddelelse om bedre adgang til holdbare løsninger bydes velkommen.	Der er alene tale om en meddelelse.	Nej. Oplæg fra Kommissionen med henblik på politisk drøftelse i Rådet.	Der er alene tale om en meddelelse.	Nej. Oplæg fra Kommissionen med henblik på politisk drøftelse i Rådet.
Kommissionen opfordres til at udarbejde regionale EU-beskyttelsesprogrammer, herunder iværksættelse af pilotprojekter,	EF-traktatens afsnit XX.	Nej. Retsgrundlaget forventes ikke i afsnit IV.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV samt del III, afsnit V.	Uafklaret. Samarbejde med tredjelande om flygtninge overføres til kapitel IV.
Kommissionen opfordres til i foråret 2005 at fremlægge forslag til politikker, der sammenkæder migration, udvikling og humanitær bistand i partnerskab og dialog med hjemlande og regioner.	Uafklaret.	Uafklaret. Der forventes ikke retligt bindende forslag, men vil afhænge af det konkrete initiativ.	Uafklaret.	Uafklaret. Der forventes ikke retligt bindende forslag, men vil afhænge af det konkrete initiativ.
Intensivering af samarbejde og kapacitetsopbygning i transitlande ved EU's sydlige og østlige grænser.	EF-traktatens afsnit XX og XXI.	Nej. Retsgrundlaget forventes ikke i afsnit IV.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV samt del III, afsnit V.	Uafklaret. Samarbejde med tredjelande om flygtninge overføres til kapitel IV.

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)	
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatnings-traktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender
Støtte til kapacitetsopbygning i transitlande, der udviser vilje til at opfylde forpligtelser i henhold til Genevekonventionen.	EF-traktatens XX.	Nej. Retsgrundlaget forventes ikke i afsnit IV.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV samt del III, afsnit V.	Uafklaret. Samarbejde med tredjelande om flygtninge overføres til kapitel IV.
Forslag til forordning om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabs-instrument og evaluering heraf inden udgangen af 2005.	EF-traktatens afsnit XX og XXI.	Nej. Retsgrundlag er ikke i afsnit IV.	Traktatens del III, afsnit V.	Nej. Retsgrundlag er ikke i kapitel IV.
Tilbagetagelse og udsendelse				
Udformning af en effektiv udsendelses- og repatrieringspolitik.	Uafklaret.	Uafklaret. Vil afhænge af det konkrete initiativ.	Uafklaret.	Uafklaret. Vil afhænge af det konkrete initiativ.
Minimumsstandarder for tilbagesendesprocedurer, herunder til støtte for en effektiv national tilbagesendesindsats.	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Forventes at ske på baggrund af retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Forventes at ske på baggrund af retligt bindende retsakt.
Tættere samarbejde og gensidig teknisk bistand.	Uafklaret.	Uafklaret. Som udgangspunkt alene tale om samarbejde, men vil bero på det konkrete initiativ.	Uafklaret.	Uafklaret. Som udgangspunkt alene tale om samarbejde, men vil bero på det konkrete initiativ.
Iværksættelse af den forberedende fase af en europæisk tilbagesendesfond.	Der er alene tale om en forberedende fase.	Nej. Den forberedende fase sker ikke på grundlag af en retligt bindende retsakt.	Der er alene tale om en forberedende fase.	Nej. Den forberedende fase sker ikke på grundlag af en retligt bindende retsakt.
Oprettelse af en permanent europæisk tilbagesendesfond i 2007.	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)	
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatnings-traktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender
Udarbejdelse af fælles integrerede lande- og regionsspecifikke tilbagesendesprogrammer.	Der er alene tale om programmer.	Nej. Programmerne forventes ikke vedtaget som retligt bindende retsakter.	Der er alene tale om programmer.	Nej. Programmerne forventes ikke vedtaget som retligt bindende retsakter.
Rettidig indgåelse af Fællesskabets tilbagetagesaftaler	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende aftaler.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende aftaler.
Udnævnelse af en særlig repræsentant for en fælles tilbagetagespolitik.	Uafklaret.	Uafklaret. Vil afhænge af det konkrete initiativ.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Uafklaret. Vil afhænge af det konkrete initiativ.
Grænsekontrol				
Afskaffelse af kontrollen ved de nye indre grænser, bl.a. forudsat at alle krav vedrørende anvendelse af Schengen-reglerne er opfyldt.*	Protokol nr. 2 om integration af Schengen-reglerne i EU knyttet til EU- og EF-traktaten.	Nej. Det forventes som tidligere at ske ved en beslutning, der ikke er omfattet af forbeholdet.	Protokol nr. 17 om Schengen-reglerne som integreret i EU knyttet til traktaten.	Nej. Det forventes som tidligere at ske ved en beslutning, der ikke er omfattet af forbeholdet.
Evaluering af gennemførelsen af Schengen-reglerne i de nye EU-lande indledes første halvår 2006.*	Der er alene tale om en evaluering.	Nej. Der er alene tale om en evaluering.	Der er alene tale om en evaluering.	Nej. Der er alene tale om en evaluering.
Oprettelse af grænseagenturet den 1. maj 2005.*	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.
Evaluering af grænseagenturet inden udgangen af 2007 og vurdering af, hvorvidt agenturets opgave skal udbygges.*	Der er alene tale om en evaluering.	Nej. Der er alene tale om en evaluering.	Der er alene tale om en evaluering.	Nej. Der er alene tale om en evaluering.

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)	
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatnings-traktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender
I forbindelse med evalueringen stillingtagen til, hvorvidt det er muligt at etablere et europæisk system for grænsevagter.*	Uafklaret.	Nej. Der forventes alene at blive tale om en politisk drøftelse, men vil afhænge af det konkrete initiativ.	Uafklaret.	Nej. Der forventes alene at blive tale om en politisk drøftelse, men vil afhænge af det konkrete initiativ.
Forslag fra Kommissionen i 2005 om kompetencer for og finansiering af teams af nationale eksperter, der skal yde teknisk og operationel assistance på grænseområdet.*	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.
Etablering af en EF-grænseforvaltningsfond *	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.
Forslag fra Kommissionen om at supplere den nuværende Schengen-evaluerings-mekanisme med en tilsynsmekanisme, der bl.a. omfatter uanmeldte inspektioner.*	EU-traktatens afsnit VI og EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Der forventes vedtaget retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Der forventes vedtaget retligt bindende retsakt.
Forbedring af fælles analyser af migrationsruter og praksis i forbindelse med menneskesmugning, menneskehandel og kriminelle net, der opererer på dette område.	Der er alene tale om fælles analyser.	Nej. Der er alene tale om fælles analyser.	Der er alene tale om fælles analyser.	Nej. Der er alene tale om fælles analyser.
Etablering af netværk af indvandringsforbindelsesofficerer i relevante tredjelande.*	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)	
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatnings-traktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender
Udarbejdelse af fælles plan for standarder, bedste praksis og mekanismer til forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel.	Der forventes alene vedtagelse af politisk plan.	Nej. Der forventes alene vedtagelse af politisk plan.	Der forventes alene vedtagelse af politisk plan.	Nej. Der forventes alene vedtagelse af politisk plan.
Biometri og informationssystemer				
Indførelse af sammenhængende sikkerhedsforanstaltninger, der på en effektiv måde kæder visumansøgningsprocedurer sammen med procedurer for ind- og udrejse ved de ydre grænser.*	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Der forventes vedtaget retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Der forventes vedtaget retligt bindende retsakt.
Etablering af en sammenhængende tilgang og harmoniserede løsninger i EU med hensyn til biometriske kendetegn og oplysninger.*	Uafklaret.	Uafklaret. Vil afhænge af det konkrete initiativ.	Uafklaret.	Uafklaret. Vil afhænge af det konkrete initiativ.
Meddelelse fra Kommissionen om effektiviteten og sammenhæng mellem relevante EU informationssystemer (SIS-II, VIS og Eurodac).*	Der er alene tale om en meddelelse.	Nej. Oplæg fra Kommissionen med henblik på politisk drøftelse i Rådet.	Der er alene tale om en meddelelse.	Nej. Oplæg fra Kommissionen med henblik på politisk drøftelse i Rådet.
Fortsættelse af arbejdet med at indarbejde biometriske kendetegn i rejsedokumenter, visa, opholdstilladelse, EU-borgeres pas og informationssystemer.*	EF-traktatens afsnit IV.	Ja, bortset fra indarbejdelse af biometriske kendetegn på visastickers.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV samt afsnit II for pas.	Ja, bortset fra indarbejdelse af biometriske kendetegn på visastickers og i pas.
Forberedelse af minimumsstandarder for nationale id-kort.	Uafklaret.	Uafklaret.	Traktatens del III, afsnit II.	Nej.

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)			Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatnings-traktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender		
Visumpolitik						
Oprettelse af fælles visumkontorer på lang sigt.*	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Der forventes vedtaget retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Der forventes vedtaget retligt bindende retsakt.		Ja. Der forventes vedtaget retligt bindende retsakt.
Forslag fra Kommissionen om ændringer til styrkelse af visumpolitikkerne.*	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Der forventes vedtaget retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Der forventes vedtaget retligt bindende retsakt.		Ja. Der forventes vedtaget retligt bindende retsakt.
Forslag fra Kommissionen i 2005 om etablering af fælles visumansøgningscentre.*	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Der forventes vedtaget retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Der forventes vedtaget retligt bindende retsakt.		Ja. Der forventes vedtaget retligt bindende retsakt.
Forslag fra Kommissionen om revision af de fælles konsulære instrukser senest i 2006.*	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.		Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.
Forslag fra Kommissionen om gennemførelse af Visuminformationssystemet (VIS).*	EF-traktatens afsnit IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.	Traktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.		Ja. Vedtagelse af retligt bindende retsakt.
Kommissionen skal fortsætte bestræbelser med at sikre princippet om gensidighed på visumområdet.*	Der er alene tale om en politisk indsats.	Nej. Politisk indsats fra Kommissionens side.	Der er alene tale om en politisk indsats.	Nej. Politisk indsats fra Kommissionens side.		Nej. Politisk indsats fra Kommissionens side.
Undersøgelse af om det, som et led i EF's tilbagetagelsespolitik, ville være hensigtsmæssigt i konkrete tilfælde at lade udstedelse af korttidsvisa til tredje-landsstatsborgere, herunder når det er muligt og som led i partnerskab.*	Der er alene tale om en undersøgelse.	Nej. Der er alene tale om en undersøgelse, der forventes drøftet i Rådet.	Der er alene tale om en undersøgelse.	Nej. Der er alene tale om en undersøgelse, der forventes drøftet i Rådet.		Nej. Der er alene tale om en undersøgelse, der forventes drøftet i Rådet.

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)			Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatningsstraktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender		
II. STYRKELSE AF SIKKERHEDEN						
Forbedret informationsudveksling						
Forslag fra Kommissionen – inden udgangen af 2005 – til gennemførelse af princippet om tilgængelighed vedr. grænseoverskridende udveksling af oplysninger om retshåndhævelse. (Forslaget vil formentlig ikke omfatte databeskyttelsesmæssige forhold, idet der forventes fremsat et selvstændigt forslag herom).	EU-traktatens afsnit VI.	Nej.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Vil muligvis kunne udgøre en videreudvikling af Schengen-samarbejdet.		
Terrorisme						
Forslag fra Kommissionen til en fælles EU-strategi for anvendelse af passageroplysninger i forbindelse med grænse- og luftfartssikkerhed og andre retshåndhævelsesformål.	Der er alene tale om en strategi.	Nej. Der er alene tale om en strategi.	Der er alene tale om en strategi.	Nej. Der er alene tale om en strategi.		
Forslag fra generalsekretæren/den højst stående repræsentant og Kommissionen til en sammenhængende overordnet strategi til bekæmpelse af finansiering af terrorisme.	Der er alene tale om en strategi.	Nej. Der er alene tale om en strategi.	Der er alene tale om en strategi.	Nej. Der er alene tale om en strategi.		

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)			Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)	
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatnings- traktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender
Forslag fra Kommissionen til forbedring af sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med oplagring og transport af sprængstoffer.	EF-traktaten afsnit V og VI.	Nej.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel I og III.	Nej.	Nej.
Forslag fra Kommissionen til sikring af industrielle og kemiske prækursorers sporbarhed.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete forslag.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete forslag.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete forslag.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete forslag.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete forslag.
Udvikling af en langsigtet strategi med henblik på at imødegå de faktorer, der bidrager til radikaliserings og rekruttering i forbindelse med terroraktiviteter.	Der er alene tale om en strategi.	Nej. Der er alene tale om en strategi.	Der er alene tale om en strategi.	Der er alene tale om en strategi.	Nej. Der er alene tale om en strategi.
Oprettelse af net af nationale eksperter, der kan yde teknisk og uddannelsesmæssig bistand til tredjelands vedr. forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme samt vedr. grænsekontrol.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.	Nej, medmindre det mod forventning etableres med vedtagelse af en retsakt med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.	Nej, medmindre det etableres med vedtagelse af en retsakt med hjemmel i forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.
Politisamarbejde					
Rådets opstilling af årlige strategiske prioriteter vedrørende indsatsen mod grove former for organiseret kriminalitet.	Der er alene tale om strategiske prioriteter.	Nej. Der er alene tale om strategiske prioriteter.	Der er alene tale om strategiske prioriteter.	Der er alene tale om strategiske prioriteter.	Nej. Der er alene tale om strategiske prioriteter.

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)			Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatningsstraktatens	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatningsstraktatens	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender
Vedtagelse af en europæisk lov om Europol, jf. forfatningstraktatens artikel III-276, så hurtigt som muligt efter forfatningstraktatens ikrafttræden og senest den 1. januar 2008, under hensyntagen til alle de opgaver, som Europol pålægges.	Der er ikke hjemmel til vedtagelse af europæiske love.		Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.		
Rådets udarbejdelse af fælles principper for grænseoverskridende samarbejde mellem politi og toldvæsen samt forslag fra Kommissionen om udbygning af Schengen-reglerne med hensyn til grænseoverskridende operationelt samarbejde.*	EU-traktatens afsnit VI.	Nej.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.		
Rådets, medlemsstaternes og CEPOL's udvikling af standarder og moduler for uddannelseskurser for medlemsstaternes politiembedsmænd om de praktiske aspekter af EU-samarbejdet om retshåndhævelse.	Uafklaret. Afhænger af, om der bliver tale om forslag til en bindende retsakt.	Nej.	Uafklaret. Afhænger af, om der bliver tale om forslag til en bindende retsakt.	Uafklaret. Afhænger af, om der bliver tale om forslag til en bindende retsakt.		
Kommissionens og CEPOL's udvikling af udvekslingsprogrammer for politimyndigheder med henblik på opnåelse af bedre forståelse for andre medlemsstaters retssystemer og organisationer.	Uafklaret. Afhænger af, om der bliver tale om forslag til en bindende retsakt.	Nej.	Uafklaret. Afhænger af, om der bliver tale om en bindende retsakt.	Uafklaret. Afhænger af, om der bliver tale om en bindende retsakt.		

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)	
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatningsstraktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender
Håndtering af grænseoverskridende kriser inden for Den Europæiske Union				
Rådet og Kommissionen skal inden for de eksisterende strukturer og med fuld respekt for de nationale beføjelser oprette integrerede og koordinerede EU-krisestyringsordninger ved kriser med grænseoverskridende virkning inden for EU.	Uafklaret.	Uafklaret.	Uafklaret.	Uafklaret.
Operationelt samarbejde				
Forberedelse af nedsættelsen af en komité for den indre sikkerhed (operationelt samarbejde om den indre sikkerhed), jf. forfatningstraktatens artikel III-261.	Der er alene tale om forberedende arbejde.	Nej. Der er alene tale om forberedende arbejde.	Der er alene tale om forberedende arbejde.	Nej. Der er alene tale om forberedende arbejde.
Kriminalitetsforebyggelse				
Det Europæiske Kriminalpræventive Net bør bistå Rådet og Kommissionen med ekspertise og viden med henblik på at udforme effektive kriminalpræventive politikker.	Uafklaret. Afhænger af, om der bliver tale om forslag til en bindende retsakt.	Nej.	Uafklaret. Afhænger af, om der bliver tale om forslag til en bindende retsakt.	Uafklaret. Afhænger af, om der bliver tale om forslag til en bindende retsakt.

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)	
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatningsstraktatens	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender
Relevante forslag fra Kommissionen med henblik på beskyttelse af offentlige organisationer og private virksomheder mod organiseret kriminalitet.	EU-traktatens afsnit VI.	Nej.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.
Den europæiske narkotikastrategi				
Den europæiske narkotikastrategi for 2005-2012.	Der er alene tale om en strategi.	Nej. Der er alene tale om en strategi.	Der er alene tale om en strategi.	Nej. Der er alene tale om en strategi.
III. STYRKELSE AF RETFÆRDIGHEDEN				
<i>Retligt samarbejde i kriminalsager</i>				
Gensidig tillid				
Gennemførelse af en ordning for objektiv og upartisk evaluering af gennemførelsen af EU-politikker på det retlige område.	Uafklaret. Afhænger af, om der bliver tale om forslag til en bindende retsakt.	Nej, i det omfang ordningen ikke berører det civilretlige område.	Uafklaret. Afhænger af, om der bliver tale om forslag til en bindende retsakt.	Uafklaret. Afhænger af, om der bliver tale om forslag til en bindende retsakt.
Forslag fra Kommissionen med henblik på etablering, på grundlag af eksisterende strukturer, af et effektivt europæisk net for uddannelse af judicielle myndigheder inden for både civil- og strafferet, jf. forfatningstraktatens artikel III-269 og III-270.	EF-traktatens afsnit IV og EU-traktatens afsnit VI.	Etablering af et europæisk net inden for det civilretlige område vil være omfattet af forbeholdet. Derimod vil etablering af et europæisk net inden for det strafferetlige område ikke være omfattet af forbeholdet.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)			Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatningsstraktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatningsstraktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender
Gensidig anerkendelse						
Vedtagelse af rammeafgørelse om visse procedurermæssige rettigheder i straffesager i Den Europæiske Union inden udgangen af 2005.	EU-traktatens afsnit VI. (Forslaget er fremsat).	Nej.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.
Vedtagelse af rammeafgørelse om den europæiske bevissikringskendelse inden udgangen af 2005.	EU-traktatens afsnit VI. (Forslaget er fremsat).	Nej.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.
Forslag fra Kommissionen om forbedring af udvekslingen af oplysninger fra nationale registre over straffedømte og rettighedsfrakendelser. (Forslaget vil formentlig ikke omfatte databeskyttelsesmæssige forhold, idet der forventes fremsat et selvstændigt forslag herom).	EU-traktatens afsnit VI.	Nej.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Vil muligvis kunne udgøre en videreudvikling af Schengensamarbejdet.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Vil muligvis kunne udgøre en videreudvikling af Schengensamarbejdet.
Forslag fra Kommissionen i marts 2005 om et edb-baseret system for udveksling af oplysninger. (Forslaget vil formentlig ikke omfatte databeskyttelsesmæssige forhold, idet der forventes fremsat et selvstændigt forslag herom).	EU-traktatens afsnit VI.	Nej.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Vil muligvis kunne udgøre en videreudvikling af Schengensamarbejdet.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja. Vil muligvis kunne udgøre en videreudvikling af Schengensamarbejdet.

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)			Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender		Retsgrundlag efter forfatnings-traktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender	
Eurojust						
Forslag fra Kommissionen om en europæisk lov om Eurojust, jf. forfatningstraktatens artikel III-273, så snart forfatningstraktaten træder i kraft, dog ikke senere end 1. januar 2008.	Der er ikke hjemmel til vedtagelse af europæiske love.			Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.	
Forslag fra Kommissionen med henblik på drøftelse af den videre udvikling af Eurojust.	Der vil formentlig være tale om politiske drøftelser.	Der vil formentlig være tale om politiske drøftelser.		Der vil formentlig være tale om politiske drøftelser.	Der vil formentlig være tale om politiske drøftelser.	
Forslag fra Kommissionen om Europaparlamentets og de nationale parlamenters rolle i evalueringen af Eurojusts aktiviteter og kontrollen med Europols aktiviteter skal forelægges, så snart forfatningstraktaten er trådt i kraft.	Betinget af forfatningstraktatens ikrafttræden.	Betinget af forfatningstraktatens ikrafttræden.		Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.	
Civilretligt samarbejde						
Gensidig anerkendelse af afgørelser						
Forslag til lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold ("Rom-II").	EF-traktatens afsnit IV.	Ja.		Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.	
Grønbug om evt. omdannelse af Rom-konventionen af 19. juni 1980 til en fællesskabsforordning ("Rom-I") om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser.	Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	Nej. Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.		Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	Nej. Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)	
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatnings-traktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender
Forslag om et europæisk betalingspåbud.	EF-traktatens afsnit IV (forslag til forordning er fremsat).	Ja.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.
Instrument for alternativ tvistbilæggelse.	EF-traktatens afsnit IV (direktivforslag er fremsat).	Ja.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.
Instrument for krav af mindre værdi.	EF-traktatens afsnit IV.	Ja.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.
Standardiserede procedurer og dokumenter samt opstilling af minimumsstandards for visse aspekter af retsplejen.	EF-traktatens afsnit IV.	Ja.	Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.
Grønbog om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdningsbidrag.	Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	Nej. Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	Nej. Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.
Grønbog om lovkonflikter vedr. den legale formueordning i ægteskabet.	Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	Nej. Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	Nej. Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.
Grønbog om lovkonflikter vedr. skilsmisse.	Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	Nej. Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	Nej. Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)		Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)	
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige indre anliggender	Retsgrundlag efter forfatnings-traktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender
Grøn bog om lovvalg mht. arveretlige spørgsmål, herunder spørgsmål om værneting, anerkendelse og fuldbyrdelse på dette område, samt et europæisk arveretscertifikat og en mekanisme, som giver mulighed for at sikre viden om fællesskabsborgernes testamentariske dispositioner.	Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	Nej. Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.	Nej. Der er alene tale om et debatoplæg fra Kommissionen.
Undersøgelse af, hvordan de seneste vedtagne instrumenter om gensidig anerkendelse har virket.	Der er alene tale om en undersøgelse.	Nej. Der er alene tale om en undersøgelse.	Der er alene tale om en undersøgelse.	Nej. Der er alene tale om en undersøgelse.
Styrkelse af samarbejdet				
Udpegning af forbindelsesdommere eller andre kompetente myndigheder.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.	Uafklaret. Afhænger af det konkrete initiativ.
EU-workshops om anvendelse af EU-retten mv.	Der er alene tale om uforpligtende workshops.	Nej. Der er alene tale om uforpligtende workshops.	Der er alene tale om uforpligtende workshops.	Nej. Der er alene tale om uforpligtende workshops.
Sammenhæng i og forbedring af kvaliteten af EU-lovgivningen				
Europæisk aftaleret.	Uafklaret. Afhænger af de konkrete initiativer.	Uafklaret. Afhænger af de konkrete initiativer.	Uafklaret. Afhænger af de konkrete initiativer.	Uafklaret. Afhænger af de konkrete initiativer.

Initiativ	Før forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)			Efter forfatningstraktatens forudsete ikrafttræden (1. november 2006)	
	Nuværende retsgrundlag	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender		Retsgrundlag efter forfatnings-traktaten	Omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender
International retsorden					
Sikre sammenhæng mellem EU-retten og den internationale retsorden mv.	Uafklaret. Afhænger af de konkrete initiativer.	Uafklaret. Afhænger af de konkrete initiativer.		Uafklaret. Afhænger af de konkrete initiativer.	Uafklaret. Afhænger af de konkrete initiativer.
Fællesskabernes tiltræden af Haager-konferencen om international privatret bør afsluttes snarest muligt.	EF-traktatens afsnit IV.	Ja.		Forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV.	Ja.

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-1
Den 17. maj 2005

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 137 af 2. maj 2005

Spørgsmål 81:

”Kan ministeren bekræfte, at partierne bag den politiske aftale mellem regeringen, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF mener, at Danmark i EU bør deltage aktivt i løsningen af flygtningeproblemer og bekæmpelse af ulovlig indvandring uanset det danske retsforbehold?”

Svar:

Danmarks deltagelse i EU's indsatser for at løse flygtningeproblemer og bekæmpelse af ulovlig indvandring sker inden for rammerne af forbeholdet vedr. retlige og indre anliggender. En ændring af Danmarks særlige stilling kan kun ske ved senere, særskilt folkeafstemning.

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-1
Den 26. maj 2005

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 137 af 23. maj 2005

Spørgsmål 234:

”Er det ministerens opfattelse, at Danmark ikke kan deltage i det retlige samarbejde i straffesager på grund af det retlige forbehold, hvis dette samarbejde sker på basis af art. III-271 om minimumsharmonisering af strafbare handlinger og strafferammer m.v.?”

Svar:

Ja, det fremgår af art. 2 i protokol nr. 20 om Danmarks stilling.

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Udenrigsministeriet
EUK
Asiatisk Plads 2
1448 København K.

Dato: 13 OKT 2005
Kontor: EU-kontoret
Sagsbeh.: Maria Bøtker
Sagsnr.: 2005-6271-0002
Dok.: MLB40104

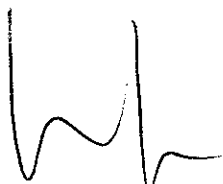
Folketingets Europaudvalg har ved spørgsmål nr. 21 (EUU - Alm. del) af 29. september 2005 anmodet udenrigsministeren om i relation til dommen fra EF-Domstolen (C-176/05) om strafferetlige regler med hjemmel i det overstatslige samarbejde, at redegøre for følgende:

"Kan ministeren bekræfte, at de gældende traktater er tiltrådt af Danmark på grundlag af den forståelse, at vedtagelser truffet i medfør af TEF ikke indbefatter kompetence inden for strafferet og straffeproces (dommens præmis 47), og at TEF artikel 175 derfor ikke indeholder udtrykkelig hjemmel til at pålægge medlemsstaterne at strafsanktionere miljø-overtrædelser.

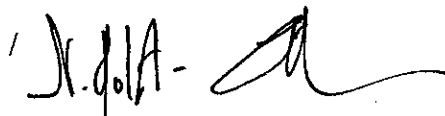
Som følge af, at dommen ændrer denne forståelse, idet den fastslår, at artikel 175 giver EU kompetence til at pålægge strafansvar (præmis 48), bedes ministeren redegøre for, hvilken betydning denne nye retstilstand har for det danske forbehold mht. deltagelse i det overstatslige retssamarbejde herunder om ministeren mener, at dommens kompetence-udvidelse gælder for Danmark? I benægtende fald bedes ministeren oplyse, hvorledes regeringen vil gøre det danske forbehold gældende.

Ministeren bedes endelig redegøre for, om der kan vedtages krav om strafferetlige sanktioner under andre dele af det overstatslige samarbejde, der kan henføres til de i TEF artikel 2 angivne formål (fælles regler om indre marked, fri bevægelighed af arbejdskraft, tjenesteydelser og kapital, landbruget, transport, konkurrence, kønsdiskriminering, forbrugerbeskyttelse og sundhed)."

I den anledning vedlægges Justitsministeriets notat af 13. oktober 2005, idet Justitsministeriet skal anmode Udenrigsministeriet om at sende notatet til Folketingets Europaudvalg.

Lene Espersen

Nina Holst-Christensen

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Dato: 13. oktober 2005
Kontor: EU-kontoret
Sagsnr.:
Dok.: NAH40046

NOTAT

**om EF-Domstolens dom af 13. september 2005, sag C-176/03,
Kommissionen mod Rådet.**

1. Indledning.

Ved dom af 13. september 2005, sag C-176/03, Kommissionen mod Rådet, annullerede EF-Domstolen (herefter Domstolen) Rådets rammeafgørelse 2003/80/RIA af 27. januar 2003 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, der var vedtaget under det mellemstatslige samarbejde i EU-Traktatens afsnit VI om strafferetlige og politimæssige spørgsmål. Domstolen fandt, at rammeafgørelsens artikel 1-7 på grund af bestemmelseernes formål og indhold havde miljøbeskyttelse som overordnet mål, hvorfor de gyldigt kunne – og derfor skulle – have været vedtaget med hjemmel i EF-Traktatens artikel 175, dvs. efter det overstatslige samarbejde på miljøområdet.

Baggrunden for sagen var, at Kommissionen den 15. marts 2001 havde fremsat et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig beskyttelse af miljøet. Direktivforslaget henviste til EF-Traktatens artikel 175, stk. 1, som hjemmel og opregnede i et bilag de fællesskabsretsakter, hvortil medlemsstaterne skulle indføre strafferetlige sanktioner i deres nationale lovgivninger.

En lang række medlemsstater fandt imidlertid ikke, at EF-Traktaten indeholdt hjemmel til at forpligte medlemsstaterne til at indføre strafferetlige sanktioner, idet sådanne krav kun kunne

vedtages på mellemstatsligt grundlag efter EU-Traktatens afsnit VI om strafferetlige og politimæssige spørgsmål. En række af bestemmelserne fra direktivforslaget blev derfor på baggrund af et dansk forslag indarbejdet i den nu annullerede rammeafgørelse.

Rammeafgørelsens artikel 2 indeholdt under overskriften "Forsætlige overtrædelser" en forpligtelse for medlemsstaterne til at kvalificere de opregnede overtrædelser af regler på miljøområdet som strafbare efter national ret. Artikel 3 indeholdt under overskriften "Uagtsom adfærd" en forpligtelse for medlemsstaterne til også at kvalificere de opregnede overtrædelser i artikel 2 som strafbare efter national ret, når de blev begået ved uagtsomhed eller i det mindste ved grov uagtsomhed. Artikel 4 indeholdt en bestemmelse om medvirken. I artikel 5 forpligtedes medlemsstaterne til at sikre, at handlinger omfattet af artikel 2 og 3 kunne straffes med sanktioner, der "er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, herunder, i det mindste i de groveste tilfælde, straf i form af frihedsberøvelse, som kan medføre udlevering". Rammeafgørelsens artikel 6 og 7 indeholdt regler om ansvar og sanktioner for juridiske personer. Artikel 8 indeholdt bestemmelser om medlemsstaternes jurisdiktion, og artikel 9 fastsatte bestemmelser om udlevering og retsforfølgning.

Da det var Kommissionens opfattelse, at rammeafgørelsens artikel 1-7 burde have været vedtaget som et direktiv efter EF-Traktatens artikel 175, anlagde Kommissionen i april 2003 et annullationssøgsmål mod Rådet i henhold til EU-Traktatens artikel 35. Det var derimod ikke Kommissionens retsopfattelse, at hele rammeafgørelsen skulle have været vedtaget som et direktiv. Under sagen bestred Kommissionen således ikke, at EU-Traktatens afsnit VI var den korrekte hjemmel for bestemmelserne i rammeafgørelsens artikel 8-9, der som nævnt ovenfor vedrørte medlemsstaternes jurisdiktionskompetence samt udlevering og retsforfølgning af statsborgere, der havde overtrådt de pågældende miljøbestemmelser.

En lang række medlemsstater, herunder Danmark, afgav interventionsindlæg i sagen til støtte for Rådets retsopfattelse. Europa-Parlamentet afgav interventionsindlæg til støtte for Kommissionens retsopfattelse.

Annulationssøgsmålet indebar, at Domstolen for første gang skulle tage stilling til det principielle spørgsmål om, hvorvidt EF-Traktaten – i den konkrete sag EF-Traktatens artikel 175 – indeholder hjemmel til at fastsætte bestemmelser om strafferetlige sanktioner i tilknytning til en fællesskabsregulering inden for det enkelte politikområde.

Forud for Domstolens dom havde generaladvokat Colomer den 26. maj 2005 afgivet sit forslag til afgørelse i sagen. Generaladvokaten var enig med Kommissionen i, at EF-Traktatens artikel

175 indeholder hjemmel til at pålægge medlemsstaterne at indføre strafferetlige sanktioner i en retsakt på miljøområdet. Dog fandt generaladvokaten, at Fællesskabet ikke kan pålægge medlemsstaterne at indføre bestemte former for strafferetlige sanktioner, f.eks. bøde eller frihedsberøvelse.

2. Nærmere om EF-Domstolens dom.

Indledningsvis konstaterede Domstolen i dommens præmis 38 og 40, at efter EU-Traktatens artikel 47 kan ingen af bestemmelserne i EF-Traktaten berøres af en bestemmelse i EU-Traktaten, hvorfor Domstolen skulle undersøge, om rammeafgørelsens artikel 1-7 berørte den kompetence, som Fællesskabet er tillagt i medfør af EF-Traktatens artikel 175, "i den forstand at disse bestemmelser, således som Kommissionen har hævdet, kunne have været vedtaget med hjemmel i [EF-Traktatens] artikel 175."

Herefter anførte Domstolen i dommens præmis 41, at beskyttelsen af miljøet er et af Fællesskabets grundlæggende formål og henviste til, at det "fastslås... i EF-Traktatens artikel 2, at Fællesskabet har til opgave at fremme et "højt niveau for miljøbeskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten", og med henblik herpå bestemmer [EF-Traktatens] artikel 3, stk. 1, litra l), at der skal indføres "en miljøpolitik". Endvidere konstaterede Domstolen i præmis 43, at "[EF-Traktatens] artikel 174 - 176 udgør principielt den ramme, som Fællesskabets miljøpolitik skal udøves inden for."

I dommens præmis 45 bemærkede Domstolen, at "ifølge Domstolens faste praksis skal valget af hjemmel for en fællesskabsretsakt ske på grundlag af objektive forhold, som gør det muligt at foretage en domstolskontrol, herunder af retsaktens formål og indhold ...". Efter i præmis 46 at have konstateret, at rammeafgørelsens formål og indhold var miljøbeskyttelse, fastslog Domstolen herefter følgende i dommens præmis 47-49:

"... Det kan tiltrædes, at rammeafgørelsens artikel 2-7 indebærer en delvis harmonisering af straffelovgivningen i medlemsstaterne, navnlig for så hvad angår de forhold, som man har besluttet udgør miljøkriminalitet. Straffelovgivningen og reglerne om behandlingen af straffesager henhører principielt heller ikke under Fællesskabets kompetence (jf. i denne retning dom af 11.11.1981, sag 203/80, Casati, Sml. s. 2595, præmis 27, og af 16.6.1998, sag C-226/97, Lemmens, Sml. I, s. 3711, præmis 19).

Når det udgør en nødvendig foranstaltning til bekæmpelse af alvorlig skade på miljøet, at de nationale myndigheder anvender sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, kan ... fællesskabslovgiver dog [ikke hindres] i at træffe foranstaltninger, der relaterer sig til medlemsstaternes strafferet, og som fællesskabslovgiver fin-

der nødvendige for at sikre, at de bestemmelser, den vedtager på miljøbeskyttelsesområdet, er fuldt ud effektive.

Det skal tilføjes, at selv om visse særligt grove handlinger til skade for miljøet i det foreliggende tilfælde skal være strafbare i henhold til rammeafgørelsens artikel 1-7, overlades det til medlemsstaterne at vælge de strafferetlige sanktioner, der skal finde anvendelse. Disse sanktioner skal dog i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 5, stk. 1, være effektive, stå i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og have afskrækkende virkning.”

Domstolen konstaterede herefter i dommens præmis 51, at ”rammeafgørelsens artikel 1-7, på grund af deres formål og indhold, har miljøbeskyttelse som overordnet mål, hvorfor de gyldigt kunne have været vedtaget med hjemmel i [EF-Traktatens] artikel 175”, og da ”rammeafgørelsen således griber ind i de kompetencer, som Fællesskabet er tillagt i henhold til [EF-Traktatens] artikel 175, er den i strid med [EU-Traktatens] artikel 47, hvilket gælder for hele rammeafgørelsen, eftersom denne ikke kan opdeles”, jf. dommens præmis 53.

Domstolen annullerede på dette grundlag rammeafgørelsen.

3. Dommens betydning for spørgsmålet om harmonisering på det strafferetlige område.

3.1. Med Domstolens dom er det nu fastslået, at Fællesskabet efter EF-Traktatens artikel 175 kan fastsætte bestemmelser, der relaterer sig til medlemsstaternes strafferet, og som fællesskabslovgiver finder nødvendige for at sikre, at de bestemmelser, den vedtager på miljøbeskyttelsesområdet, er fuldt ud effektive.

Dommen indebærer, at fællesskabslovgiver i en retsakt på miljøbeskyttelsesområdet, f.eks. et direktiv eller en forordning, kan fastsætte, at medlemsstaterne skal kvalificere bestemte handlinger som strafbare, og at medlemsstaterne derfor skal indføre strafferetlige sanktioner for overtrædelse af de pågældende regler. Af andre spørgsmål, der relaterer sig til medlemsstaternes strafferet på miljøbeskyttelsesområdet, og som det efter dommen må antages, at fællesskabslovgiver vil kunne vedtage bestemmelser om, kan nævnes medvirken og pligt for medlemsstaterne til at fastsætte sanktioner for juridiske personer. Sådanne bestemmelser var således omfattet af rammeafgørelsens artikel 1-7, som efter dommens præmis 51 kunne have været vedtaget med hjemmel i EF-Traktatens artikel 175.

Dommen kan derimod ikke antages at indebære, at fællesskabslovgiver kan fastsætte strafferetlige sanktioner for overtrædelse af nationale miljøregler, som ikke udspringer af en fællesskabsretlig forpligtelse. Der kan i den forbindelse henvises til dommens præmis 48, hvorefter den strafferetlige sanktion skal have til formål at sikre den fulde effektivitet af bestemmelser, som fællesskabslovgiver har vedtaget.

Efter Justitsministeriets opfattelse må det endvidere antages, at bestemmelser om medlemsstaternes jurisdiktionskompetence samt udlevering og retsfølgning ikke vil kunne vedtages i en retsakt på miljøbeskyttelsesområdet.

Sådanne bestemmelser var indeholdt i rammeafgørelsens artikel 8-9. Selv om Domstolen ikke udtrykkeligt udtalte sig om, hvorvidt EF-Traktatens artikel 175 indeholder hjemmel til at vedtage regler af denne karakter, synes det at ligge forudsætningsvis i dommen, at Domstolen ikke finder, at det vil være muligt at vedtage sådanne bestemmelser efter EF-Traktatens artikel 175, jf. herved den nævnte præmis 51, hvor Domstolen begrænsede sig til at fastslå, at rammeafgørelsens artikel 1-7 kunne have været vedtaget med hjemmel i EF-Traktatens artikel 175. Heller ikke Kommissionen bestred under sagen, at EU-Traktatens afsnit VI var den korrekte hjemmel for rammeafgørelsens artikel 8-9, jf. dommens præmis 23.

Det kan give anledning til tvivl, om dommen skal forstås således, at EF-Traktatens artikel 175 ikke kun indeholder hjemmel til at fastsætte bestemmelser om, at overtrædelser af nærmere angivne fællesskabsregler skal anses for strafbare efter national ret, men også til at fastsætte bestemmelser om, at medlemsstaterne skal indføre bestemte strafferetlige sanktioner for sådanne overtrædelser, f.eks. bøde eller frihedsstraf.

De generelle betragtninger vedrørende fællesskabsreglernes effektivitet, som er anført i dommens præmis 48 (jf. ovenfor), kan således tale for, at der er hjemmel til også at fastsætte regler om, at medlemsstaterne skal indføre bestemte strafferetlige sanktioner. Det kan også gøres gældende, at Domstolen i præmis 51 anfører, at rammeafgørelsens artikel 1-7 gyldigt kunne have været vedtaget i medfør af EF-Traktatens artikel 175, og at det i afgørelsens artikel 5, stk. 1, netop var bestemt, at medlemsstaterne i det mindste i de groveste tilfælde skulle fastsætte straf i form af frihedsberøvelse.

Heroverfor står imidlertid, at Domstolen i præmis 49 – som et led i argumentationen for, at rammeafgørelsen kunne have været vedtaget i medfør af EF-Traktatens artikel 175 – udtrykkeligt anførte, at det i rammeafgørelsen ”overlades ... til medlemsstaterne at vælge de strafferetlige sanktioner, der skal finde anvendelse.” Uanset at denne gengivelse af rammeafgørelsens indhold ikke er korrekt (jf. ovenfor om afgørelsens artikel 5, stk. 1), taler Domstolens udtalelse således for, at der ikke efter artikel 175 kan pålægges medlemsstaterne at indføre bestemte sanktioner.

Det svarer i øvrigt til, hvad generaladvokaten anbefalede i sit forslag til afgørelse af 26. maj 2005, jf. pkt. 1 ovenfor.

På den baggrund finder Justitsministeriet ikke, at der er anledning til at ændre den hidtidige danske opfattelse, hvorefter bl.a. EF-Traktatens artikel 175 ikke indeholder hjemmel til at fastsætte regler om, at medlemsstaterne skal indføre bestemte strafferetlige sanktioner. Såfremt sådanne regler skal fastsættes på EU-plan, må det derfor efter Justitsministeriets opfattelse ske på grundlag af EU-Traktatens afsnit VI om det mellemstatslige samarbejde om strafferetlige og politimæssige spørgsmål.

3.2. EF-Domstolen har i sin dom principielt alene udtalt sig om, hvorvidt Fællesskabet har kompetence til at pålægge medlemsstaterne pligt til at fastsætte strafferetlige sanktioner på miljøbeskyttelsesområdet.

Det er derfor et selvstændigt spørgsmål, om dommen må forstås således, at Fællesskabet har en tilsvarende kompetence også på andre af de områder, som der er hjemmel til at regulere i EF-Traktaten, f.eks. det indre marked, landbrug og fiskeri og konkurrenceforhold mv.

Om dette spørgsmål kan det på den ene side anføres, at Domstolen – navnlig i dommens præmis 41 og 42 – kan siges at fremhæve den særlige stilling, som miljøområdet har efter EF-Traktaten. Bl.a. peger Domstolen (i præmis 41) på, at Fællesskabet efter EF-Traktatens artikel 2 har til opgave at fremme et ”højt niveau for miljøbeskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten”, og på, at traktatens artikel 3 med henblik herpå bestemmer, at der skal indføres ”en miljøpolitik.” Domstolen peger også (i præmis 42) på den særlige bestemmelse i EF-Traktatens artikel 6, hvorefter miljøbeskyttelseskrav skal integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner. Domstolen anfører i den forbindelse, at bestemmelsen ”understreger ... at der er tale om et tværgående og grundlæggende mål.”

Heroverfor står imidlertid bl.a., at EF-Traktatens artikel 2 nævner, at Fællesskabets mål skal nås gennem ”oprettelsen af et fælles marked, en Økonomisk og Monetær Union samt gennem iværksættelsen af fælles politikker eller aktioner som omhandlet i artikel 3 og 4”. Artikel 3 indeholder i den forbindelse en opregning af de forskellige områder, hvor der er givet Fællesskabet midler til at opnå de forskellige delmål, f.eks. ophævelse af told og kvantitative restriktioner, indførelse af en fælles handelspolitik, oprettelse af et indre marked og indførelse af en fælles politik på landbrugs- og fiskeriområdet, samt foranstaltninger vedrørende personernes indrejse og færden samt beskæftigelsespolitikker. De områder, der er opregnet i artikel 3 litra

a til litra t, svarer til afsnit og kapitler i traktaten, hvori der er fastlagt materielle forbuds- eller påbudsregler og/eller givet institutionerne kompetence til at vedtage fællesskabsretsakter mv.

Bl.a. på den baggrund må det give anledning til betydelig tvivl, om Domstolen har tillagt de specifikt miljømæssige omstændigheder, som er fremhævet i dommens præmis 41 og 42, afgørende vægt ved sin vurdering.

Sammenfattende må det efter Justitsministeriets opfattelse antages, at der også inden for andre af de områder, som EF-Traktaten regulerer – og inden for de rammer, som følger af dommen – kan fastsættes regler, der forpligter medlemsstaternes til at indføre strafferetlige sanktioner. Det vil under alle omstændigheder i første omgang være op til Kommissionen og Rådet at afgøre dette.

Særlige spørgsmål opstår i forhold til området for toldsamarbejde efter EF-Traktatens artikel 135 og bekæmpelse af svig efter EF-Traktatens artikel 280. Det fremgår således af EF-Traktatens artikel 135, at de foranstaltninger, som Rådet træffer til styrkelse af toldsamarbejdet mellem medlemsstaterne og mellem disse og Kommissionen, ikke "berører anvendelsen af medlemsstaternes strafferet eller retsplejeregler." Tilsvarende følger det af EF-Traktatens artikel 280, stk. 4, at de foranstaltninger, som Rådet vedtager til forebyggelse og bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, med henblik på at yde en effektiv og ensartet beskyttelse i medlemsstaterne "[ikke berører] anvendelsen af medlemsstaternes strafferet eller retsplejeregler". Disse bestemmelser blev indsat ved Amsterdam-Traktaten i 1997.

I dommens præmis 52 anføres følgende om de nævnte bestemmelser:

"Den omstændighed, at artikel 135 EF og artikel 280, stk. 4, EF inden for toldsamarbejdet, henholdsvis på området for bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, forbeholder anvendelsen af national strafferet og retspleje for medlemsstaterne, kan ikke føre til et andet resultat. Det kan således ikke på baggrund af disse bestemmelser udledes, at man i forbindelse med iværksættelsen af miljøpolitikken må afvise enhver harmonisering på strafferettens område, uanset om den er så begrænset som i rammeafgørelsen, og selv om den er nødvendig for at sikre fællesskabsrettens effektive virkning."

Det må således efter Justitsministeriets opfattelse fortsat antages, at fællesskabslovgiver ikke har nogen beføjelse til at vedtage bestemmelser, der relaterer sig til medlemsstaternes strafferet, i tilknytning til en fællesskabsregulering inden for toldsamarbejdet og området for svigsbekæmpelse.

3.3. Der kan være grund til at fremhæve, at det, der er anført under pkt. 3.1 og 3.2 ovenfor, vedrører Fællesskabets adgang til at pålægge medlemsstaterne at fastsætte strafferetlige sanktioner i tilknytning til emner, der i øvrigt er reguleret i medfør af EF-Traktaten, f.eks. miljøbeskyttelse.

Dommen ændrer således ikke ved, at det "egentlige" strafferetlige samarbejde – f.eks. om bekæmpelse af terrorisme, organiseret kriminalitet, narkotikahandel, børnepornografi og korruption – fortsat vil skulle foregå inden for rammerne af det mellemstatslige samarbejde efter EU-Traktatens afsnit VI. I overensstemmelse hermed anføres i dommens præmis 47, at "[s]traffelovgivningen og reglerne om behandlingen af straffesager henhører principielt ... ikke under Fællesskabets kompetence".

Det anførte skal ses i sammenhæng med, at de nævnte spørgsmål om bekæmpelse af terrorisme mv. netop ikke er omfattet af de enkelte politikområder i EF-Traktaten. Derimod er f.eks. miljøbeskyttelse omfattet af EF-Traktaten, og dommen kan formentlig siges at bygge på det synspunkt, at også regler, der pålægger medlemsstaterne at fastsætte strafferetlige sanktioner for overtrædelse af Fællesskabets miljølovgivning, må anses for miljøbeskyttelsesregler i EF-Traktatens forstand, når kravet om strafferetlige sanktioner er nødvendigt for at sikre Fællesskabets materielle miljøreglers fulde effektivitet.

4. Det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender.

Det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender (det såkaldte "retlige forbehold") blev formuleret i forbindelse med Danmarks tiltrædelse af Maastricht-Traktaten i 1993. I det danske memorandum "Danmark i Europa" af 30. oktober 1992, der lå til grund for indgåelsen af Edinburgh-Afgørelsen af 12. december 1992, anføres således bl.a. følgende:

"Danmark kan ikke godtage suverænitetsafgivelse på det retlige og politimæssige område, men kan deltage på det hidtidige mellemstatslige grundlag. Det betyder, at Danmark for sit vedkommende ikke kan støtte, at dele af søjle 3 overflyttes til det overnationale samarbejde i søjle 1".

I overensstemmelse hermed indeholder Edinburgh-Afgørelsen følgende om det retlige forbehold:

"Afsnit D. Retlige og indre anliggender. Danmark vil deltage fuldt ud i samarbejdet om retlige og indre anliggender på grundlag af bestemmelserne i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union".

Som følge af, at det udlændinge- og civilretlige område ved Amsterdam-Traktaten i 1997 blev overført fra det mellemstatslige samarbejde i EU-Traktaten til det overstatslige samarbejde i EF-Traktaten, blev der vedtaget en protokol nr. 5 om Danmarks stilling. Det fremgår bl.a. heraf, at Danmark ikke deltager i det overstatslige samarbejde efter EF-Traktatens afsnit IV, der regulerer det udlændinge- og civilretlige område.

Betydningen for det retlige forbehold af den retssag, som nu har resulteret i ovennævnte dom, er nærmere behandlet i Udenrigsministeriets redegørelse af 11. august 2003, der er udarbejdet i anledning af EUs Forfatningstraktat. I redegørelsen, der tidligere er sendt til Folketinget, anføres bl.a.:

” Det er Kommissionens (og Europa-Parlamentets) opfattelse, at der er hjemmel i EF-traktaten til at forpligte medlemsstaterne til at indføre strafferetlige sanktioner og til i et vist omfang nærmere at regulere de pågældende strafferetlige sanktioner. Kommissionen har på flere områder inden for de seneste år forsøgt at integrere regler af strafferetlig karakter i forslag til EU-lovgivning om Fællesskabets sektorpolitikker. Nylige eksempler omfatter forslag inden for fiskeri, miljø, svigsbekæmpelse, intellektuel ejendomsret, søfarts-sikkerhed, told, handel og sanktioner mod tredjelande. Rådets Juridiske Tjeneste (RJT) har erklæret sig for enig med Kommissionen for så vidt angår adgangen til at vedtage bestemmelser om, at medlemsstaterne skal pålægge strafferetlige sanktioner, men finder ikke, at Fællesskabet har kompetence til at regulere straffniveauet (bøde, fængsel osv.). Et flertal af medlemsstaterne i Rådet, herunder Danmark, har hidtil afvist Kommissionens retsopfattelse. Til illustration kan det nævnes, at Rådet for nylig har afvist et direktivforslag om miljøkriminalitet fremsat af Kommissionen i henhold til TEF art. 175, og i stedet – på forslag af Danmark – enstemmigt vedtaget en rammeafgørelse om miljøkriminalitet på grundlag af TEU art. 31. Kommissionen har i foråret 2003 anlagt sag mod Rådet ved EF-Domstolen med påstand om annullation af rammeafgørelsen. Kommissionen gør gældende, at rammeafgørelsen indeholder regler, som burde være vedtaget i henhold til EF-traktaten, jf. TEU art. 47. Retssagen er den første af sin art, som giver EF-Domstolen anledning til at forholde sig udtrykkeligt til det principielle spørgsmål om, hvorvidt der er hjemmel i EF-traktaten til at fastsætte regler om strafferetlige sanktioner i forbindelse med sektorpolitisk regulering. ”

I en fodnote hertil anføres følgende:

”En dom kan tidligst forventes i efteråret 2004/foråret 2005. Danmark har sammen med 10 andre medlemslande anmodet om at intervenere i sagen til støtte for Rådet. I det omfang Kommissionen måtte få helt eller delvist medhold i retssagen, vil det ikke i sig selv rejse spørgsmål i forhold til RIA-forbeholdet, men være ensbetydende med, at flertallet af EU's medlemsstater, herunder Danmark, hidtil har anlagt en for restriktiv fortolkning af de sektorpolitiske hjemmelsbestemmelser. I så fald har Danmark allerede ved ratifikationen af EF-traktaten med senere ændringer afgivet den accessoriske strafferetlige lovgivende beføjelse i og med, at beføjelsen til at lovgive på det bestemte sektorpolitiske område er overgivet til Fællesskabet.”

Justitsministeriet kan tilslutte sig det, der er anført i redegørelsen.

Det er således væsentligt at fremhæve, at der ikke med dommen er tale om, at et samarbejde, der hidtil har henhørt under det mellemstatslige samarbejde efter EU-Traktaten, nu er blevet overflyttet til det overstatslige samarbejde i EF-Traktaten, således som det – som omtalt ovenfor – skete ved Amsterdam-Traktaten i 1997.

Det, der er tale om, er i stedet, at Domstolen nu har taget endelig stilling til den nærmere rækkevidde af det fællesskabsretlige samarbejde inden for miljøområdet, som Danmark hele tiden har deltaget i, og som Danmark har tiltrådt efter den særlige bestemmelse om suverænitetssafgivelse i grundlovens § 20. På dette punkt har Domstolen lagt en anden forståelse af EF-Traktatens artikel 175 til grund end den, som Danmark og en række andre medlemsstater hidtil har haft, jf. pkt. 1 ovenfor.

Efter den nævnte protokol nr. 5 om Danmarks stilling har Danmark ikke noget forbehold over for det fællesskabsretlige samarbejde på miljøområdet. Danmark vil også fremover fuldt ud deltage i bl.a. dette samarbejde.

Det er i øvrigt ikke sådan, at fællesskabsretten hidtil slet ikke har medført nogen påvirkning af medlemsstaternes strafferetlige lovgivning.

Efter Domstolens praksis skal medlemsstaterne således drage omsorg for, at overtrædelse af fællesskabsretten sanktioneres efter samme materielle og processuelle regler, som efter national ret gælder for overtrædelser af samme art og grovhed. Medlemsstaternes sanktioner skal endvidere under alle omstændigheder være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. I EF-Domstolens dom af 10. juli 1990 i sag C-326/88, Hansen og Søn, foretog Domstolen således en efterprøvelse af, om Danmark havde tilsidesat sine forpligtelser i medfør af medlemsstaternes loyalitetsforpligtelse efter EF-Traktatens artikel 10 ved at pålægge en vognmand objektivet strafansvar for hans chaufførs overtrædelse af Fællesskabets køre- hviletidsbestemmelser. Domstolen fandt efter en konkret vurdering, at dette ikke var tilfældet.

Sammenfattende er det således – i overensstemmelse med det, der er anført i Udenrigsministeriets redegørelse af 11. august 2003, jf. ovenfor – Justitsministeriets opfattelse, at det danske EU-forbehold på området for retlige og indre anliggender ikke er til hinder for, at Danmark som hidtil deltager i det overstatslige samarbejde efter EF-Traktaten. Det gælder også med hensyn til fællesskabsregler af strafferetlig karakter, som efter det, der er fastslået i dommen, kan vedtages med hjemmel i denne traktat.

Justitsministeriet

Lovafdelingen

13 UKI. 2005

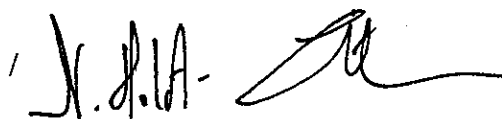
Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K.

Dato:
Kontor: EU-kontoret
Sagsbeh.: Maria Bøtke
Sagsnr.: 2005-792-0112
Dok.: MLB40103

Folketingets Europaudvalg har ved spørgsmål nr. 23 (EUU - Alm. del) af 29. september 2005 anmodet udenrigsministeren om at oversende en redegørelse for dommen fra EF-Domstolen (C-176/05) om strafferetlige regler med hjemmel i det overstatslige samarbejde.

I den anledning vedlægges Justitsministeriets notat af 13. oktober 2005, idet Justitsministeriet skal anmode Udenrigsministeriet om at sende notatet til Folketingets Europaudvalg i dag.

Lene Espersen

Nina Holst-Christensen

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Dato: 13. oktober 2005

Kontor: EU-kontoret

Sagsnr.:

Dok.: NAH40046

NOTAT

**om EF-Domstolens dom af 13. september 2005, sag C-176/03,
Kommissionen mod Rådet.**

1. Indledning.

Ved dom af 13. september 2005, sag C-176/03, Kommissionen mod Rådet, annullerede EF-Domstolen (herefter Domstolen) Rådets rammeafgørelse 2003/80/RIA af 27. januar 2003 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, der var vedtaget under det mellemstatslige samarbejde i EU-Traktatens afsnit VI om strafferetlige og politimæssige spørgsmål. Domstolen fandt, at rammeafgørelsens artikel 1-7 på grund af bestemmelsernes formål og indhold havde miljøbeskyttelse som overordnet mål, hvorfor de gyldigt kunne – og derfor skulle – have været vedtaget med hjemmel i EF-Traktatens artikel 175, dvs. efter det overstatslige samarbejde på miljøområdet.

Baggrunden for sagen var, at Kommissionen den 15. marts 2001 havde fremsat et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig beskyttelse af miljøet. Direktivforslaget henviste til EF-Traktatens artikel 175, stk. 1, som hjemmel og opregnede i et bilag de fællesskabsretsakter, hvortil medlemsstaterne skulle indføre strafferetlige sanktioner i deres nationale lovgivninger.

En lang række medlemsstater fandt imidlertid ikke, at EF-Traktaten indeholdt hjemmel til at forpligte medlemsstaterne til at indføre strafferetlige sanktioner, idet sådanne krav kun kunne

vedtages på mellemstatsligt grundlag efter EU-Traktatens afsnit VI om strafferetlige og politimæssige spørgsmål. En række af bestemmelserne fra direktivforslaget blev derfor på baggrund af et dansk forslag indarbejdet i den nu annullerede rammeafgørelse.

Rammeafgørelsens artikel 2 indeholdt under overskriften "Forsætlige overtrædelser" en forpligtelse for medlemsstaterne til at kvalificere de opregnede overtrædelser af regler på miljøområdet som strafbare efter national ret. Artikel 3 indeholdt under overskriften "Uagtsom adfærd" en forpligtelse for medlemsstaterne til også at kvalificere de opregnede overtrædelser i artikel 2 som strafbare efter national ret, når de blev begået ved uagtsomhed eller i det mindste ved grov uagtsomhed. Artikel 4 indeholdt en bestemmelse om medvirken. I artikel 5 forpligtedes medlemsstaterne til at sikre, at handlinger omfattet af artikel 2 og 3 kunne straffes med sanktioner, der "er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, herunder, i det mindste i de groveste tilfælde, straf i form af frihedsberøvelse, som kan medføre udlevering". Rammeafgørelsens artikel 6 og 7 indeholdt regler om ansvar og sanktioner for juridiske personer. Artikel 8 indeholdt bestemmelser om medlemsstaternes jurisdiktion, og artikel 9 fastsatte bestemmelser om udlevering og retsforfølgning.

Da det var Kommissionens opfattelse, at rammeafgørelsens artikel 1-7 burde have været vedtaget som et direktiv efter EF-Traktatens artikel 175, anlagde Kommissionen i april 2003 et annullationssøgsmål mod Rådet i henhold til EU-Traktatens artikel 35. Det var derimod ikke Kommissionens retsopfattelse, at hele rammeafgørelsen skulle have været vedtaget som et direktiv. Under sagen bestred Kommissionen således ikke, at EU-Traktatens afsnit VI var den korrekte hjemmel for bestemmelserne i rammeafgørelsens artikel 8-9, der som nævnt ovenfor vedrørte medlemsstaternes jurisdiktionskompetence samt udlevering og retsforfølgning af statsborgere, der havde overtrådt de pågældende miljøbestemmelser.

En lang række medlemsstater, herunder Danmark, afgav interventionsindlæg i sagen til støtte for Rådets retsopfattelse. Europa-Parlamentet afgav interventionsindlæg til støtte for Kommissionens retsopfattelse.

Annullationssøgsmålet indebar, at Domstolen for første gang skulle tage stilling til det principielle spørgsmål om, hvorvidt EF-Traktaten – i den konkrete sag EF-Traktatens artikel 175 – indeholder hjemmel til at fastsætte bestemmelser om strafferetlige sanktioner i tilknytning til en fællesskabsregulering inden for det enkelte politikområde.

Forud for Domstolens dom havde generaladvokat Colomer den 26. maj 2005 afgivet sit forslag til afgørelse i sagen. Generaladvokaten var enig med Kommissionen i, at EF-Traktatens artikel

175 indeholder hjemmel til at pålægge medlemsstaterne at indføre strafferetlige sanktioner i en retsakt på miljøområdet. Dog fandt generaladvokaten, at Fællesskabet ikke kan pålægge medlemsstaterne at indføre bestemte former for strafferetlige sanktioner, f.eks. bøde eller frihedsberøvelse.

2. Nærmere om EF-Domstolens dom.

Indledningsvis konstaterede Domstolen i dommens præmis 38 og 40, at efter EU-Traktatens artikel 47 kan ingen af bestemmelserne i EF-Traktaten berøres af en bestemmelse i EU-Traktaten, hvorfor Domstolen skulle undersøge, om rammeafgørelsens artikel 1-7 berørte den kompetence, som Fællesskabet er tillagt i medfør af EF-Traktatens artikel 175, "i den forstand at disse bestemmelser, således som Kommissionen har hævdet, kunne have været vedtaget med hjemmel i [EF-Traktatens] artikel 175."

Herefter anførte Domstolen i dommens præmis 41, at beskyttelsen af miljøet er et af Fællesskabets grundlæggende formål og henviste til, at det "fastslås... i EF-Traktatens artikel 2, at Fællesskabet har til opgave at fremme et "højt niveau for miljøbeskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten", og med henblik herpå bestemmer [EF-Traktatens] artikel 3, stk. 1, litra l), at der skal indføres "en miljøpolitik". Endvidere konstaterede Domstolen i præmis 43, at "[EF-Traktatens] artikel 174 - 176 udgør principielt den ramme, som Fællesskabets miljøpolitik skal udøves inden for."

I dommens præmis 45 bemærkede Domstolen, at "ifølge Domstolens faste praksis skal valget af hjemmel for en fællesskabsretsakt ske på grundlag af objektive forhold, som gør det muligt at foretage en domstolskontrol, herunder af retsaktens formål og indhold ...". Efter i præmis 46 at have konstateret, at rammeafgørelsens formål og indhold var miljøbeskyttelse, fastslog Domstolen herefter følgende i dommens præmis 47-49:

"... Det kan tiltrædes, at rammeafgørelsens artikel 2-7 indebærer en delvis harmonisering af straffelovgivningen i medlemsstaterne, navnlig for så hvad angår de forhold, som man har besluttet udgør miljøkriminalitet. Straffelovgivningen og reglerne om behandlingen af straffesager henhører principielt heller ikke under Fællesskabets kompetence (jf. i denne retning dom af 11.11.1981, sag 203/80, Casati, Sml. s. 2595, præmis 27, og af 16.6.1998, sag C-226/97, Lemmens, Sml. I, s. 3711, præmis 19).

Når det udgør en nødvendig foranstaltning til bekæmpelse af alvorlig skade på miljøet, at de nationale myndigheder anvender sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, kan ... fællesskabslovgiver dog [ikke hindres] i at træffe foranstaltninger, der relaterer sig til medlemsstaternes strafferet, og som fællesskabslovgiver fin-

der nødvendige for at sikre, at de bestemmelser, den vedtager på miljøbeskyttelsesområdet, er fuldt ud effektive.

Det skal tilføjes, at selv om visse særligt grove handlinger til skade for miljøet i det foreliggende tilfælde skal være strafbare i henhold til rammeafgørelsens artikel 1-7, overlades det til medlemsstaterne at vælge de strafferetlige sanktioner, der skal finde anvendelse. Disse sanktioner skal dog i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 5, stk. 1, være effektive, stå i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og have afskrækkende virkning."

Domstolen konstaterede herefter i dommens præmis 51, at "rammeafgørelsens artikel 1-7, på grund af deres formål og indhold, har miljøbeskyttelse som overordnet mål, hvorfor de gyldigt kunne have været vedtaget med hjemmel i [EF-Traktatens] artikel 175", og da "rammeafgørelsen således griber ind i de kompetencer, som Fællesskabet er tillagt i henhold til [EF-Traktatens] artikel 175, er den i strid med [EU-Traktatens] artikel 47, hvilket gælder for hele rammeafgørelsen, eftersom denne ikke kan opdeles", jf. dommens præmis 53.

Domstolen annullerede på dette grundlag rammeafgørelsen.

3. Dommens betydning for spørgsmålet om harmonisering på det strafferetlige område.

3.1. Med Domstolens dom er det nu fastslået, at Fællesskabet efter EF-Traktatens artikel 175 kan fastsætte bestemmelser, der relaterer sig til medlemsstaternes strafferet, og som fællesskabslovgiver finder nødvendige for at sikre, at de bestemmelser, den vedtager på miljøbeskyttelsesområdet, er fuldt ud effektive.

Dommen indebærer, at fællesskabslovgiver i en retsakt på miljøbeskyttelsesområdet, f.eks. et direktiv eller en forordning, kan fastsætte, at medlemsstaterne skal kvalificere bestemte handlinger som strafbare, og at medlemsstaterne derfor skal indføre strafferetlige sanktioner for overtrædelse af de pågældende regler. Af andre spørgsmål, der relaterer sig til medlemsstaternes strafferet på miljøbeskyttelsesområdet, og som det efter dommen må antages, at fællesskabslovgiver vil kunne vedtage bestemmelser om, kan nævnes medvirken og pligt for medlemsstaterne til at fastsætte sanktioner for juridiske personer. Sådanne bestemmelser var således omfattet af rammeafgørelsens artikel 1-7, som efter dommens præmis 51 kunne have været vedtaget med hjemmel i EF-Traktatens artikel 175.

Dommen kan derimod ikke antages at indebære, at fællesskabslovgiver kan fastsætte strafferetlige sanktioner for overtrædelse af nationale miljøregler, som ikke udspringer af en fællesskabsretlig forpligtelse. Der kan i den forbindelse henvises til dommens præmis 48, hvorefter den strafferetlige sanktion skal have til formål at sikre den fulde effektivitet af bestemmelser, som fællesskabslovgiver har vedtaget.

Efter Justitsministeriets opfattelse må det endvidere antages, at bestemmelser om medlemsstaternes jurisdiktionskompetence samt udlevering og retsforfølgning ikke vil kunne vedtages i en retsakt på miljøbeskyttelsesområdet.

Sådanne bestemmelser var indeholdt i rammeafgørelsens artikel 8-9. Selv om Domstolen ikke udtrykkeligt udtalte sig om, hvorvidt EF-Traktatens artikel 175 indeholder hjemmel til at vedtage regler af denne karakter, synes det at ligge forudsætningsvis i dommen, at Domstolen ikke finder, at det vil være muligt at vedtage sådanne bestemmelser efter EF-Traktatens artikel 175, jf. herved den nævnte præmis 51, hvor Domstolen begrænsede sig til at fastslå, at rammeafgørelsens artikel 1-7 kunne have været vedtaget med hjemmel i EF-Traktatens artikel 175. Heller ikke Kommissionen bestred under sagen, at EU-Traktatens afsnit VI var den korrekte hjemmel for rammeafgørelsens artikel 8-9, jf. dommens præmis 23.

Det kan give anledning til tvivl, om dommen skal forstås således, at EF-Traktatens artikel 175 ikke kun indeholder hjemmel til at fastsætte bestemmelser om, at overtrædelser af nærmere angivne fællesskabsregler skal anses for strafbare efter national ret, men også til at fastsætte bestemmelser om, at medlemsstaterne skal indføre bestemte strafferetlige sanktioner for sådanne overtrædelser, f.eks. bøde eller frihedsstraf.

De generelle betragtninger vedrørende fællesskabsreglernes effektivitet, som er anført i dommens præmis 48 (jf. ovenfor), kan således tale for, at der er hjemmel til også at fastsætte regler om, at medlemsstaterne skal indføre bestemte strafferetlige sanktioner. Det kan også gøres gældende, at Domstolen i præmis 51 anfører, at rammeafgørelsens artikel 1-7 gyldigt kunne have været vedtaget i medfør af EF-Traktatens artikel 175, og at det i afgørelsens artikel 5, stk. 1, netop var bestemt, at medlemsstaterne i det mindste i de groveste tilfælde skulle fastsætte straf i form af frihedsberøvelse.

Heroverfor står imidlertid, at Domstolen i præmis 49 – som et led i argumentationen for, at rammeafgørelsen kunne have været vedtaget i medfør af EF-Traktatens artikel 175 – udtrykkeligt anførte, at det i rammeafgørelsen "overlades ... til medlemsstaterne at vælge de strafferetlige sanktioner, der skal finde anvendelse." Uanset at denne gengivelse af rammeafgørelsens indhold ikke er korrekt (jf. ovenfor om afgørelsens artikel 5, stk. 1), taler Domstolens udtalelse således for, at der ikke efter artikel 175 kan pålægges medlemsstaterne at indføre bestemte sanktioner.

Det svarer i øvrigt til, hvad generaladvokaten anbefalede i sit forslag til afgørelse af 26. maj 2005, jf. pkt. 1 ovenfor.

På den baggrund finder Justitsministeriet ikke, at der er anledning til at ændre den hidtidige danske opfattelse, hvorefter bl.a. EF-Traktatens artikel 175 ikke indeholder hjemmel til at fastsætte regler om, at medlemsstaterne skal indføre bestemte strafferetlige sanktioner. Såfremt sådanne regler skal fastsættes på EU-plan, må det derfor efter Justitsministeriets opfattelse ske på grundlag af EU-Traktatens afsnit VI om det mellemstatslige samarbejde om strafferetlige og politimæssige spørgsmål.

3.2. EF-Domstolen har i sin dom principielt alene udtalt sig om, hvorvidt Fællesskabet har kompetence til at pålægge medlemsstaterne pligt til at fastsætte strafferetlige sanktioner på miljøbeskyttelsesområdet.

Det er derfor et selvstændigt spørgsmål, om dommen må forstås således, at Fællesskabet har en tilsvarende kompetence også på andre af de områder, som der er hjemmel til at regulere i EF-Traktaten, f.eks. det indre marked, landbrug og fiskeri og konkurrenceforhold mv.

Om dette spørgsmål kan det på den ene side anføres, at Domstolen – navnlig i dommens præmis 41 og 42 – kan siges at fremhæve den særlige stilling, som miljøområdet har efter EF-Traktaten. Bl.a. peger Domstolen (i præmis 41) på, at Fællesskabet efter EF-Traktatens artikel 2 har til opgave at fremme et ”højt niveau for miljøbeskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten”, og på, at traktatens artikel 3 med henblik herpå bestemmer, at der skal indføres ”en miljøpolitik.” Domstolen peger også (i præmis 42) på den særlige bestemmelse i EF-Traktatens artikel 6, hvorefter miljøbeskyttelseskrav skal integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner. Domstolen anfører i den forbindelse, at bestemmelsen ”understreger ... at der er tale om et tværgående og grundlæggende mål.”

Heroverfor står imidlertid bl.a., at EF-Traktatens artikel 2 nævner, at Fællesskabets mål skal nås gennem ”oprettelsen af et fælles marked, en Økonomisk og Monetær Union samt gennem iværksættelsen af fælles politikker eller aktioner som omhandlet i artikel 3 og 4”. Artikel 3 indeholder i den forbindelse en opregning af de forskellige områder, hvor der er givet Fællesskabet midler til at opnå de forskellige delmål, f.eks. ophævelse af told og kvantitative restriktioner, indførelse af en fælles handelspolitik, oprettelse af et indre marked og indførelse af en fælles politik på landbrugs- og fiskeriområdet, samt foranstaltninger vedrørende personernes indrejse og færdene samt beskæftigelsespolitikker. De områder, der er opregnet i artikel 3 litra

a til litra t, svarer til afsnit og kapitler i traktaten, hvori der er fastlagt materielle forbuds- eller påbudsregler og/eller givet institutionerne kompetence til at vedtage fællesskabsretsakter mv.

Bl.a. på den baggrund må det give anledning til betydelig tvivl, om Domstolen har tillagt de specifikt miljømæssige omstændigheder, som er fremhævet i dommens præmis 41 og 42, afgørende vægt ved sin vurdering.

Sammenfattende må det efter Justitsministeriets opfattelse antages, at der også inden for andre af de områder, som EF-Traktaten regulerer – og inden for de rammer, som følger af dommen – kan fastsættes regler, der forpligter medlemsstaternes til at indføre strafferetlige sanktioner. Det vil under alle omstændigheder i første omgang være op til Kommissionen og Rådet at afgøre dette.

Særlige spørgsmål opstår i forhold til området for toldsamarbejde efter EF-Traktatens artikel 135 og bekæmpelse af svig efter EF-Traktatens artikel 280. Det fremgår således af EF-Traktatens artikel 135, at de foranstaltninger, som Rådet træffer til styrkelse af toldsamarbejdet mellem medlemsstaterne og mellem disse og Kommissionen, ikke "berører anvendelsen af medlemsstaternes strafferet eller retsplejeregler." Tilsvarende følger det af EF-Traktatens artikel 280, stk. 4, at de foranstaltninger, som Rådet vedtager til forebyggelse og bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, med henblik på at yde en effektiv og ensartet beskyttelse i medlemsstaterne "[ikke berører] anvendelsen af medlemsstaternes strafferet eller retsplejeregler". Disse bestemmelser blev indsat ved Amsterdam-Traktaten i 1997.

I dommens præmis 52 anføres følgende om de nævnte bestemmelser:

"Den omstændighed, at artikel 135 EF og artikel 280, stk. 4, EF inden for toldsamarbejdet, henholdsvis på området for bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, forbeholder anvendelsen af national strafferet og retspleje for medlemsstaterne, kan ikke føre til et andet resultat. Det kan således ikke på baggrund af disse bestemmelser udledes, at man i forbindelse med iværksættelsen af miljøpolitikken må afvise enhver harmonisering på strafferettens område, uanset om den er så begrænset som i rammeafgørelsen, og selv om den er nødvendig for at sikre fællesskabsrettens effektive virkning."

Det må således efter Justitsministeriets opfattelse fortsat antages, at fællesskabslovgiver ikke har nogen beføjelse til at vedtage bestemmelser, der relaterer sig til medlemsstaternes strafferet, i tilknytning til en fællesskabsregulering inden for toldsamarbejdet og området for svigsbekæmpelse.

3.3. Der kan være grund til at fremhæve, at det, der er anført under pkt. 3.1 og 3.2 ovenfor, vedrører Fællesskabets adgang til at pålægge medlemsstaterne at fastsætte strafferetlige sanktioner i tilknytning til emner, der i øvrigt er reguleret i medfør af EF-Traktaten, f.eks. miljøbeskyttelse.

Dommen ændrer således ikke ved, at det "egentlige" strafferetlige samarbejde - f.eks. om bekæmpelse af terrorisme, organiseret kriminalitet, narkotikahandel, børnepornografi og korruption - fortsat vil skulle foregå inden for rammerne af det mellemstatslige samarbejde efter EU-Traktatens afsnit VI. I overensstemmelse hermed anføres i dommens præmis 47, at "[s]traffelovgivningen og reglerne om behandlingen af straffesager henhører principielt ... ikke under Fællesskabets kompetence".

Det anførte skal ses i sammenhæng med, at de nævnte spørgsmål om bekæmpelse af terrorisme mv. netop ikke er omfattet af de enkelte politikområder i EF-Traktaten. Derimod er f.eks. miljøbeskyttelse omfattet af EF-Traktaten, og dommen kan formentlig siges at bygge på det synspunkt, at også regler, der pålægger medlemsstaterne at fastsætte strafferetlige sanktioner for overtrædelse af Fællesskabets miljølovgivning, må anses for miljøbeskyttelsesregler i EF-Traktatens forstand, når kravet om strafferetlige sanktioner er nødvendigt for at sikre Fællesskabets materielle miljøreglers fulde effektivitet.

4. Det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender.

Det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender (det såkaldte "retlige forbehold") blev formuleret i forbindelse med Danmarks tiltrædelse af Maastricht-Traktaten i 1993. I det danske memorandum "Danmark i Europa" af 30. oktober 1992, der lå til grund for indgåelsen af Edinburgh-Afgørelsen af 12. december 1992, anføres således bl.a. følgende:

"Danmark kan ikke godtage suverænitetsafgivelse på det retlige og politimæssige område, men kan deltage på det hidtidige mellemstatslige grundlag. Det betyder, at Danmark for sit vedkommende ikke kan støtte, at dele af søjle 3 overflyttes til det overnationale samarbejde i søjle 1".

I overensstemmelse hermed indeholder Edinburgh-Afgørelsen følgende om det retlige forbehold:

"Afsnit D. Retlige og indre anliggender. Danmark vil deltage fuldt ud i samarbejdet om retlige og indre anliggender på grundlag af bestemmelserne i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union".

Som følge af, at det udlændinge- og civilretlige område ved Amsterdam-Traktaten i 1997 blev overført fra det mellemstatslige samarbejde i EU-Traktaten til det overstatslige samarbejde i EF-Traktaten, blev der vedtaget en protokol nr. 5 om Danmarks stilling. Det fremgår bl.a. heraf, at Danmark ikke deltager i det overstatslige samarbejde efter EF-Traktatens afsnit IV, der regulerer det udlændinge- og civilretlige område.

Betydningen for det retlige forbehold af den retssag, som nu har resulteret i ovennævnte dom, er nærmere behandlet i Udenrigsministeriets redegørelse af 11. august 2003, der er udarbejdet i anledning af EUs Forfatningstraktat. I redegørelsen, der tidligere er sendt til Folketinget, anføres bl.a.:

” Det er Kommissionens (og Europa-Parlamentets) opfattelse, at der er hjemmel i EF-traktaten til at forpligte medlemsstaterne til at indføre strafferetlige sanktioner og til i et vist omfang nærmere at regulere de pågældende strafferetlige sanktioner. Kommissionen har på flere områder inden for de seneste år forsøgt at integrere regler af strafferetlig karakter i forslag til EU-lovgivning om Fællesskabets sektorpolitikker. Nylige eksempler omfatter forslag inden for fiskeri, miljø, svigsbekæmpelse, intellektuel ejendomsret, søfarts-sikkerhed, told, handel og sanktioner mod tredjelande. Rådets Juridiske Tjeneste (RJT) har erklæret sig for enig med Kommissionen for så vidt angår adgangen til at vedtage bestemmelser om, at medlemsstaterne skal pålægge strafferetlige sanktioner, men finder ikke, at Fællesskabet har kompetence til at regulere straffniveauet (bøde, fængsel osv.). Et flertal af medlemsstaterne i Rådet, herunder Danmark, har hidtil afvist Kommissionens retsopfattelse. Til illustration kan det nævnes, at Rådet for nylig har afvist et direktivforslag om miljøkriminalitet fremsat af Kommissionen i henhold til TEF art. 175, og i stedet – på forslag af Danmark – enstemmigt vedtaget en rammeafgørelse om miljøkriminalitet på grundlag af TEU art. 31. Kommissionen har i foråret 2003 anlagt sag mod Rådet ved EF-Domstolen med påstand om annullation af rammeafgørelsen. Kommissionen gør gældende, at rammeafgørelsen indeholder regler, som burde være vedtaget i henhold til EF-traktaten, jf. TEU art. 47. Retssagen er den første af sin art, som giver EF-Domstolen anledning til at forholde sig udtrykkeligt til det principielle spørgsmål om, hvorvidt der er hjemmel i EF-traktaten til at fastsætte regler om strafferetlige sanktioner i forbindelse med sektorpolitisk regulering. ”

I en fodnote hertil anføres følgende:

”En dom kan tidligst forventes i efteråret 2004/foråret 2005. Danmark har sammen med 10 andre medlemslande anmodet om at intervenere i sagen til støtte for Rådet. I det omfang Kommissionen måtte få helt eller delvist medhold i retssagen, vil det ikke i sig selv rejse spørgsmål i forhold til RIA-forbeholdet, men være ensbetydende med, at flertallet af EU's medlemsstater, herunder Danmark, hidtil har anlagt en for restriktiv fortolkning af de sektorpolitiske hjemmelsbestemmelser. I så fald har Danmark allerede ved ratifikationen af EF-traktaten med senere ændringer afgivet den accessoriske strafferetlige lovgivende beføjelse i og med, at beføjelsen til at lovgive på det bestemte sektorpolitiske område er overgivet til Fællesskabet.”

Justitsministeriet kan tilslutte sig det, der er anført i redegørelsen.

Det er således væsentligt at fremhæve, at der ikke med dommen er tale om, at et samarbejde, der hidtil har henhørt under det mellemstatslige samarbejde efter EU-Traktaten, nu er blevet overflyttet til det overstatslige samarbejde i EF-Traktaten, således som det – som omtalt ovenfor – skete ved Amsterdam-Traktaten i 1997.

Det, der er tale om, er i stedet, at Domstolen nu har taget endelig stilling til den nærmere rækkevidde af det fællesskabsretlige samarbejde inden for miljøområdet, som Danmark hele tiden har deltaget i, og som Danmark har tiltrådt efter den særlige bestemmelse om suverænitetssafgivelse i grundlovens § 20. På dette punkt har Domstolen lagt en anden forståelse af EF-Traktatens artikel 175 til grund end den, som Danmark og en række andre medlemsstater hidtil har haft, jf. pkt. 1 ovenfor.

Efter den nævnte protokol nr. 5 om Danmarks stilling har Danmark ikke noget forbehold over for det fællesskabsretlige samarbejde på miljøområdet. Danmark vil også fremover fuldt ud deltage i bl.a. dette samarbejde.

Det er i øvrigt ikke sådan, at fællesskabsretten hidtil slet ikke har medført nogen påvirkning af medlemsstaternes strafferetlige lovgivning.

Efter Domstolens praksis skal medlemsstaterne således drage omsorg for, at overtrædelse af fællesskabsretten sanktioneres efter samme materielle og processuelle regler, som efter national ret gælder for overtrædelser af samme art og grovhed. Medlemsstaternes sanktioner skal endvidere under alle omstændigheder være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. I EF-Domstolens dom af 10. juli 1990 i sag C-326/88, Hansen og Søn, foretog Domstolen således en efterprøvelse af, om Danmark havde tilsidesat sine forpligtelser i medfør af medlemsstaternes loyalitetsforpligtelse efter EF-Traktatens artikel 10 ved at pålægge en vognmand objektivet strafansvar for hans chaufførs overtrædelse af Fællesskabets køre- hviletidsbestemmelser. Domstolen fandt efter en konkret vurdering, at dette ikke var tilfældet.

Sammenfattende er det således – i overensstemmelse med det, der er anført i Udenrigsministeriets redegørelse af 11. august 2003, jf. ovenfor – Justitsministeriets opfattelse, at det danske EU-forbehold på området for retlige og indre anliggender ikke er til hinder for, at Danmark som hidtil deltager i det overstatslige samarbejde efter EF-Traktaten. Det gælder også med hensyn til fællesskabsregler af strafferetlig karakter, som efter det, der er fastslået i dommen, kan vedtages med hjemmel i denne traktat.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2005-155-0104
Dok.: CDH40546

Besvarelse af spørgsmål nr. 2 (2696 – RIA) af 30. november 2005 fra Folketingets Europa-udvalg.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes – som lovet på Europaudvalgsmødet den 25. november 2005 – redegøre for, hvilke fremtidige tiltag, der vil kunne forventes inden for området for retlige og indre anliggender, herunder bedes regeringen give sin vurdering af disse tiltags betydning for det danske retsforbehold.”

Svar:

EU's politik inden for området for retlige og indre anliggender er navnlig fastlagt i det femårige arbejdsprogram for et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed - det såkaldte ”Haag-program”, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd på dets møde den 4.-5. november 2004.

Med henblik på den nærmere udmøntning af Haag-programmet vedtog Rådet (for retlige og indre anliggender) og Kommissionen den 2.-3. juni 2005 en handlingsplan om gennemførelse af Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union.

Endvidere har Rådet (for retlige og indre anliggender) vedtaget en række erklæringer mv., som fastlægger EU's prioriteter inden for området for retlige og indre anliggender. Dette er senest sket ved den erklæring, som blev vedtaget på det ekstraordinære rådsmøde (for retlige og indre anliggender) den 13. juli 2005, i lyset af bombesprængningerne i London.

Det er Justitsministeriets forventning, at det nævnte arbejdsprogram, handlingsplan og de vedtagne erklæringer (som alle tidligere er fremsendt til Europaudvalget og derfor ikke vedlægges på ny) vil komme til at danne grundlag for det kommende arbejde under østrigsk og finsk formandskab.

I overensstemmelse med arbejdsprogrammet mv. er det Justitsministeriets forventning, at der inden for ministeriets område navnlig vil blive tale om at behandle sager inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde, og forventningen er i den forbindelse, at der især vil blive tale

om at behandle følgende forslag til væsentlige EU-retsakter, som allerede er fremsat, men som endnu ikke er vedtaget:

- Udkast til Rådets afgørelse om **forbedring af politisamarbejdet mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, særligt ved de indre grænser, og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen**
- Udkast til Rådets rammeafgørelse om **udveksling af oplysninger efter tilgængelighedsprincippet**
- Udkast til Rådets rammeafgørelse om **beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde**
- Udkast til Rådets afgørelse om **adgang til VIS for myndigheder med ansvar for intern sikkerhed**
- Udkast til Rådets rammeafgørelse om en **europæisk bevissikringskendelse** til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager
- Udkast til aftale mellem EU og **Norge og Island om udlevering**
- Udkast til aftaler mellem EU og **De Forenede Stater** om udlevering og gensidig retshjælp i straffesager (aftalerne er undertegnet af EU og USA)
- Udkast til Rådets rammeafgørelse om **den europæiske fuldbyrdelsesordre og overførelse af domfældte** mellem EU-medlemsstaterne
- Udkast til Rådets rammeafgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af **forbud, der er en følge af dom for seksuelle lovovertrædelser begået mod børn**
- Udkast til Rådets rammeafgørelse om **hensyntagen til straffedomme afsagt i andre medlemsstater** i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag
- Udkast til Rådets rammeafgørelse om **visse proceduremæssige rettigheder i straffesager i Den Europæiske Union**
- Udkast til direktiv og rammeafgørelse om **strafferetlig beskyttelse af immaterielle rettigheder**

- Udkast til Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af **organiseret kriminalitet**
- Udkast til Rådets afgørelse om oprettelse, drift og brug af SIS II, udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse, drift og brug af SIS II samt udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om adgang til SIS II for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer (**SIS II-retsakterne**)

Det skal bemærkes, at de nævnte forslag til EU-retsakter inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde – når der bortses fra de nævnte udkast til forordninger vedrørende SIS II – alle vil skulle vedtages under henvisning til bestemmelser i afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union, og forslagene vil således ikke være omfattet af Danmarks retlige forbehold.

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2006-748/21-0237
Dok.: BGJ40189

Besvarelse af spørgsmål nr. 61 af 16. maj 2006 fra Folketingets Europaudvalg.

Spørgsmål:

"Som opfølgning på møde i Europaudvalget torsdag den 11. maj 2006 bedes justitsministeren redegøre for, i hvilket omfang Danmark har mulighed for at indgå parallelaftaler med Kommissionen, herunder konsekvenser for Danmark i de tilfælde, hvor dette ikke er muligt."

Svar:

Det følger af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, jf. Protokol nr. 5 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til EF-Traktaten og EU-Traktaten, at Danmark ikke deltager i vedtagelsen af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-Traktaten, og at sådanne foranstaltninger ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark. Afsnit IV i EF-Traktaten omfatter visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed for personer, herunder på Justitsministeriets område det grænseoverskridende civilretlige samarbejde.

Ifølge det danske forbehold i Edinburgh-afgørelsen deltager Danmark i det retlige samarbejde på mellemstatsligt grundlag. Amsterdam-traktaten medførte imidlertid, at det civilretlige samarbejde samt områderne vedrørende asyl, immigration og ydre grænser blev overført fra EU-samarbejdets 3. søjle til den 1. søjle, dvs. fra samarbejde på mellemstatsligt grundlag til samarbejde på overstatsligt grundlag.

Siden Amsterdam-traktaten trådte i kraft den 1. maj 1999, er der vedtaget en række fællesskabsretsakter, der er omfattet af det danske forbehold, og som Danmark ikke har mulighed for at tilslutte sig efter den særlige Schengen-procedure i artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling. En eventuel dansk tilknytning til disse retsakter vil derfor alene kunne ske ved konkrete mellemstatslige aftaler mellem Danmark og Fællesskabet om de enkelte fællesskabsretsakter.

Sådanne "parallelaftaler" vil kunne indgås med fuld respekt af forbeholdet, idet forbeholdet vedrørende det retlige samarbejde retter sig mod samarbejdets overstatslige form og ikke dets ind-

hold. Danmark kan med andre ord deltage fuldt ud i det retlige samarbejde, så længe det foregår på mellemstatsligt grundlag. Dette er også grundlaget for den særlige ordning vedrørende Schengen-relaterede retsakter, der er nævnt ovenfor.

På det civilretlige område har Danmark hidtil anmodet om at blive tilknyttet følgende retsakter på mellemstatsligt grundlag:

- Konkursforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs)
- Bruxelles II-forordningen (Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 af 29. maj 2000 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn. (Forordningen er afløst af forældreansvarsforordningen)).
- Forkyndelsesforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager)
- Bruxelles I-forordningen (Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område).

I april 2002 tog Kommissionen stilling til den danske anmodning. Kommissionens fandt, at denne løsning kun kan anvendes i undtagelsestilfælde og udgøre en overgangsordning samt kun kan accepteres, hvis Danmarks deltagelse fuldt ud er i Fællesskabets og dets borgeres interesse, og hvis de krav, der stilles til Danmark, er identiske med dem, der stilles til alle medlemsstaterne, således at det sikres, at bestemmelser med samme indhold gælder i Danmark og i de øvrige medlemsstater. Kommissionen lagde herved vægt på, at Danmark suverænt kan beslutte at give afkald på forbeholdet, såfremt man fra dansk side ønsker at blive tilknyttet samarbejdet.

På den baggrund blev det fra Fællesskabets side besluttet at indlede forhandlinger om indgåelse af aftaler mellem Fællesskabet og Danmark vedrørende Bruxelles I-forordningen og forkyndelsesforordningen, mens Danmarks anmodning ikke blev imødekommet for så vidt angår konkursforordningen og Bruxelles II-forordningen.

Forhandlingerne førte til, at Danmark og Fællesskabet den 19. oktober 2005 undertegnede aftaler om en dansk tilknytning til Bruxelles I-forordningen og forkyndelsesforordningen på mellemstatsligt grundlag. Fællesskabet har den 2. maj 2006 meddelt, at man nu har afsluttet de nødvendige interne procedurer for ikrafttrædelsen af aftalerne.

For Danmarks vedkommende kræver en tiltrædelse af parallelaftalerne Folketingets samtykke efter grundlovens § 19. Med henblik herpå forventer justitsministeren i den kommende folketingssamling at fremsætte af et lovforslag, der tager sigte på gennemførelse af de nødvendige lovændringer. Parallelaftalerne træder i kraft 6 måneder efter, at Danmark giver Fællesskabet meddelelse om, at de nødvendige lovændringer er gennemført. Europaudvalget er løbende blevet orienteret om sagen.

Som det fremgår, kan Danmark ikke selvstændigt beslutte at blive tilknyttet de EU-retsakter, som Danmark på grund af forbeholdet står udenfor, men der er tværtimod væsentlige begrænsninger i mulighederne for at opnå parallelaftaler på det civilretlige område.

Danmarks særstilling som følge af forbeholdet fører til, at der er retsakter på det civilretlige område, som Danmark for så vidt støtter, men ikke er omfattet af. Denne udvikling er efter regeringens opfattelse en forventelig følge af forbeholdet. I takt med, at det civilretlige samarbejde udvides med nye retsakter med hjemmel i EF-Traktatens afsnit IV, vil der ske en forøgelse af de områder, hvor Danmark indtager en særstilling og står uden for EU-reguleringen.

I et vist omfang vil de vedtagne EU-foranstaltninger få betydning også for danske borgere og virksomheder. F.eks. vil en kommende Rom I- eller Rom II-forordning om, hvilket lands lov der skal finde anvendelse ved domstolenes afgørelse af en konkret retstvist, få betydning, når en domstol i en anden medlemsstat skal træffe afgørelse i sager, der involverer en dansk part. I disse tilfælde vil den udenlandske domstol komme til at afgøre lovvalget på grundlag af de kommende forordninger. Ligeledes vil man på dette område fra dansk side kunne vælge at indrette lovgivningen her i landet, således at den svarer til den gældende EU-lovgivning.

På andre områder vil man ikke fra dansk side kunne indrette sin lovgivning, således at den svarer til EU-lovgivningen. Det gælder f.eks. EU-foranstaltninger, der vedrører gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på tværs af grænserne. I disse tilfælde vil danske borgere og virksomheder således ikke få gavn af de forenklinger og lettelser, som EU-lovgivningen kan medføre for borgere og erhvervsliv i andre EU-lande. Mere overordnet vil det kunne spille en rolle for vurderingen af Danmark som et attraktivt marked for udenlandske virksomheder og investeringer, at Danmark står uden for fælleseuropæiske instrumenter vedrørende gennemførelse af retstvister på tværs af grænserne.

Når de nævnte to parallelaftaler i givet fald er ratificeret, vil regeringen tage stilling til, om der er andre retsakter, som er vedtaget siden den første anmodning om tilknytning på mellemstatsligt grundlag, hvor tilsvarende aftaler vil være i Danmarks interesse, og hvor der måske kan være en mulighed for, at Fællesskabet vil være indstillet på at acceptere yderligere parallelaftaler.

Kontor:	Internationalt kontor
J.nr.:	2006/4050-835
Sagsbeh.:	HTH
Fil-navn:	feu spm 1

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 stillet af Folketingets Europaudvalg den 17. juli 2006 (ad 2746 - RIA).

Spørgsmål:

"Ministeren bedes - som lovet på mødet i Europaudvalget den 14. juli 2006 – redegøre for, hvornår regeringen tager stilling til, om Danmark skal søge om parallelaftaler på rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme for perioden 2007-2013 (KOM (2006) 0123) for så vidt angår Flygtningefonden, Integrationsfonden og Tilbagesendelsesfonden.

Ministeren bedes endvidere redegøre for, hvordan Danmark ville have været stillet i sagen, såfremt det danske retlige forbehold i forbindelse med Forfatningstraktaten var blevet ændret til et "opt-in forbehold" i stil med det britiske og irske forbehold."

Svar:

Retsakterne vedrørende de i spørgsmålet nævnte fonde skal vedtages med hjemmel i EF-Traktatens afsnit IV. Danmark er som følge af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender, jf. Protokol nr. 5 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til EF-Traktaten og EU-Traktaten, ikke bundet af retsakter, der vedtages med hjemmel i afsnit IV, ligesom sådanne retsakter ikke finder anvendelse i Danmark. Derimod kan der – i fuld overensstemmelse med forbeholdet – indgås aftaler mellem Fællesskabet og Danmark, såkaldte parallelaftaler, hvorved Danmark - på mellemstatsligt grundlag - tilknyttes sådanne retsakter på de i aftalen nærmere angivne betingelser.

Danmark kan imidlertid ikke kræve, at der indgås sådanne parallelaftaler. Danmark kan alene anmode herom, hvorefter det vil være op til i første omgang

Kommissionen at vurdere, om det vil være i EU's interesse at indgå en sådan aftale i forhold til en given retsakt.

Bl.a. i forbindelse med Rådets vedtagelse i maj 2003 af forhandlingsmandater om de til dato i alt tre parallelaftaler har Kommissionen givet udtryk for, at parallelaftaler er af ekstraordinær og midlertidig karakter, at parallelaftaler kun kan accepteres, hvis det er i EU's interesse, og at løsningen på længere sigt må bestå i, at Danmark giver afkald på sit forbehold. Kommissionen afviste ved samme lejlighed dansk anmodning om parallelaftaler vedrørende henholdsvis konkursforordningen og Bruxelles II-forordningen.

Det kan således ikke forventes, at der vil kunne indgås parallelaftaler med Fællesskabet vedrørende alle retsakter, som Danmark måtte ønske at blive tilknyttet på mellemstatsligt grundlag – dette vil snarere have undtagelsens karakter.

Regeringen har på denne baggrund besluttet først at tage stilling til, om Danmark skal anmode om indgåelse af nye parallelaftaler, når de tre parallelaftaler, som Kommissionen har indvilget i at forhandle, er på plads.

Det kan i den forbindelse oplyses, at parallelaftalen vedrørende Dublinforordningen og Eurodacforordningen er trådt i kraft den 1. april i år. For så vidt angår aftalerne om henholdsvis Bruxelles I-forordningen og forkyndelsesforordningen har Fællesskabet i maj i år meddelt, at man har afsluttet de interne procedurer for ikrafttrædelse af aftalerne. Justitsministeriet, hvorunder disse to aftaler hører, har oplyst, at Danmark kan ratificere aftalerne, når den nødvendige lovgivning er gennemført. Lovforslag herom forventes fremsat i den kommende folketingssamling.

Overvejelser om, hvorvidt man fra dansk side skal anmode om indgåelse af yderligere parallelaftaler, herunder for en eller flere af de i spørgsmålet nævnte fondes vedkommende, vil bl.a. skulle foretages i lyset af Kommissionens generelle holdning til spørgsmålet og ud fra erfaringerne med de afsluttede forhandlinger om de tre aktuelle parallelaftaler.

For så vidt angår anden del af spørgsmålet kan det oplyses, at Forfatningstraktaten introducerer en nyskabelse, hvorefter Danmark gives adgang til som option – ensidigt og i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser – at erstatte det eksisterende forbehold vedrørende retlige og indre anliggender af en moderniseret version i form af en tilvalgsmodel, en såkaldt 'opt-in'-ordning, efter britisk/irsk model. Forbeholdet vil med 'opt-in'-ordningen dække det samme sagsområde, men retsvirkningerne vil være anderledes. Efter en række nærmere bestemmelser giver 'opt-in'-løsningen Danmark adgang til at meddele, at man ønsker at deltage i den overstatslige vedtagelse og anvendelse af RIA-retsakter. Danmark gives også adgang til efterfølgende at beslutte sig for at tilvælge en vedtagen forbeholdsbelagt retsakt, hvorefter denne vil finde anvendelse for Danmarks vedkommende. Danmark kan imidlertid også vælge – således som forbeholdets

retsvirkning er i dag – at stå uden for den pågældende retsakt, der herefter ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Efter et således omdannet dansk forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, vil Danmark kunne tilvælge retsakterne vedrørende de i spørgsmålet nævnte fonde, og Danmark vil i givet fald være med på lige fod med de øvrige medlemsstater og med samme rettigheder og forpligtelser under den overstatslige ramme.

Folketingets Europaudvalg

Dato:

Folketinget har i skrivelse af 9. oktober 2006 (ad KOM (2006) 0399; REU alm. del – bilag 22) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 4:

”Ministeren bedes – i fortsættelse af den tekniske gennemgang den 29. september 2006 af forslag til forordning om lovvalg i ægteskabssager (KOM (2006) 0399) – sammenligne fordele og ulemper ved at regulere området gennem konventioner i forhold til en EU-regulering.”

Svar:

Forslaget indeholder følgende hovedpunkter:

- Ændring af de gældende regler om international kompetence i ægteskabssager (separation og skilsmisse):
 - ❖ indførelse af mulighed for at indgå aftaler om international kompetence i ægteskabssager
 - ❖ ændring af kompetencereglerne i relation til ikke-medlemsstater
- Ændring af de gældende regler om international kompetence i sager om forældreansvar (forældremyndighed, samvær mv.), som konsekvens af førnævnte ændring
- Indførelse af regler om lovvalg i ægteskabssager

Ved forslaget ændres den gældende EU-regulering af behandlingen af ægteskabssager og sager om forældreansvar i forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (den nye Bruxelles II-forordning). Denne forordning indeholder bl.a. regler om international kompetence i ægteskabssager og i sager om forældreansvar. Disse regler giver imidlertid ikke ægtefællerne mulighed for at indgå aftale om international kompetence, bortset fra en snæver mulighed for at kæde en sag om forældreansvar sammen med en ægteskabssag. Dette betyder, at en EU-medlemsstat, som forordningen gælder for, ikke har adgang til at fastsætte regler, der giver ægtefæller mulighed for at aftale, at en ægteskabssag skal behandles i den pågældende stat.

Indførelse af mulighed for at indgå aftaler om international kompetence i ægteskabssager kræver derfor fællesskabslovgivning.

Ved forslaget ændres endvidere forordningens regler om international kompetence i situationer, hvor kompetencereglerne medfører, at en ægteskabssag ikke kan behandles i en medlemsstat. I stedet for som udgangspunkt at overlade den internationale kompetence i sådanne situationer til national ret, foreslås det at indføre harmoniserede kompetenceregler. Dette kan kun gennemføres gennem fællesskabslovgivning.

Fællesskabslovgivningen, herunder den nye Bruxelles II-forordning, indeholder ikke regler om lovvalg i ægteskabssager. Spørgsmålet om, hvilken stats lovgivning der skal finde anvendelse på en ægteskabssag, der behandles i en EU-medlemsstat, afgøres derfor af den pågældende stats egne internationale privatretlige regler.

Det følger af EF-traktatens artikel 61, litra c, og artikel 65, litra b, at Fællesskabet kan vedtage foranstaltninger vedrørende civilretligt samarbejde i spørgsmål med grænseoverskridende virkninger i det omfang, det er nødvendigt for det indre markeds funktion. Dette omfatter blandt andet foranstaltninger til fremme af foreneligheden mellem medlemsstaternes regler om lovvalg.

Da der ikke på fællesskabsniveau findes regler om lovvalg i ægteskabssager, vil fællesskabsretten ikke være til hinder for, at medlemsstaterne på traditionelt mellemfolkeligt plan udarbejder en konvention herom.

Dette vil imidlertid være u hensigtsmæssigt, ikke mindst fordi udarbejdelsen af en sådan konvention ikke vil være undergivet de procedurer, herunder i relation til retssikkerhed, der gælder for fællesskabslovgivning. Endvidere vil ikrafttrædelsen af konventionen i alle medlemsstater afhænge af de gennemførelsesforanstaltninger, der i de enkelte medlemsstater er nødvendige for at sætte en konvention i kraft der. Dette vil kunne forsinke ikrafttrædelsestidspunktet.

Det er på denne baggrund regeringens opfattelse, at området bør reguleres gennem fællesskabslovgivning.

Det bemærkes i den forbindelse, at en konvention om lovvalgsregler i ægteskabssager kun kan gennemføres i Danmark ved lov.

Lars Barfoed

/

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K

Att.: JTEU

Dato: 22 FEB. 2007
Kontor: Internationalt
J.nr.: 2006/4014-20
Sagsbeh.: JVD
Fil-navn: Talepapir_til_feu

INM 251

Med henblik på oversendelse til Folketingets Europaudvalg fremsendes hermed talepapir fra samråd den 9. februar 2007 om samrådsspørgsmål A (EU's migrations- og indvandringspolitik), jf. udvalgets anmodning af 13. februar 2007.

Rikke Hvilshøj

/ Lene Ahlmann-Ohlsen

TALEPAPIR

Dato: 5. februar 2007
Kontor: Internationalt
J.nr.: 2006/4014-20
Sagsbeh.: JVD
Fil-navn: Talepapir
samråd_endelig

Talepunkt til brug for samråd i Folketingets Europaudvalg den 9. februar 2007 om samrådsspørgsmål A – anmodning om redegørelse for EU's migrations- og indvandringspolitik, herunder Danmarks stilling på området set i lyset af det retlige forbehold

[Indledning]

- Jeg vil gerne starte med at takke for muligheden for her i udvalget at fortælle om de mange tiltag, der er i gang i EU inden for mit område.
- Som bekendt var justitsministeren i samråd her i udvalget i maj måned sidste år, hvor hun havde lejlighed til at redegøre for de dele af de retlige og indre anliggender, som hun er ansvarlig for, og jeg er derfor glad for i dag at kunne redegøre for udviklingen inden for de områder, som jeg som integrationsminister er ansvarlig for – dvs. asylpolitikken, indvandringspolitikken og grænsepolitikken.
- Jeg vil først kort give en status over, hvor langt EU er nået på de forskellige områder.

- Jeg kan i øvrigt nærmest høre Kommissionen anføre, at Danmark åbenbart gerne vil have del i EU's midler, men ikke vil være forpligtet af EU's regler.
- Helt umiddelbart kunne det være meget fristende at bede om at være med i fondene, men jeg vurderer det ikke som en farbar vej.

- Herefter vil jeg redegøre for, hvilke fremtidige tiltag der kan forventes inden for EU's migrations- og indvandringspolitik.
- Vi har jo allerede været lidt inde på dette spørgsmål i forbindelse med evalueringen af Haag-programmet i løbet af efteråret.
- Og endelig vil jeg komme ind på Danmarks særlige stilling på dette område som følge af vores forbehold.

[Status]

- Siden 1999, hvor Amsterdam-traktaten trådte i kraft, er det for alvor gået stærkt på asyl- og indvandringsområdet i EU. Før 1999 var der alene tale om et mere løst samarbejde på mellemstatsligt grundlag, men med Amsterdam-traktaten overgik samarbejdet som bekendt til at blive overstatsligt, og man begyndte at vedtage egentlige bindende EU-retsakter på området.
- Det overordnede mål med EU's asyl- og indvandringspolitik har fra begyndelsen været at harmonisere reglerne for indrejse og ophold i EU, da det er set som en forudsætning for og fordel i forbindelse med EU's fælles område uden indre grænser.
- Desuden løses grænseoverskridende spørgsmål, som på asyl- og indvandringsområdet, bedst mellem landene og ikke hver for sig.

- Målene fra Amsterdam-traktaten er nået, og der er nu gennemført en vis harmonisering på langt de fleste dele af udlændingeområdet.
- Som I ved, var der nok lagt op til en højere grad af harmonisering, end det egentligt er lykkedes at gennemføre. Men man er nødt til at være opmærksom på, at netop dette område – særligt vedrørende asyl og indvandring – er et vanskeligt indenrigspolitisk emne for de fleste lande, og der har derfor været brug for lidt manøvrerum for landene.
- På asylområdet har EU vedtaget regler for,
 - - hvilket land der skal behandle en asylansøgning gennem Dublin-forordningen og Eurodac-fingeraftrykssystemet,
 - - fælles standarder for, hvordan asylansøgere skal modtages og indkvarteres, mens deres sag behandles, i direktivet om modtagelsesforhold,
 - - hvilke rettigheder ansøgeren har under sagen, for eksempel med hensyn til adgang til tolk og til klageadgang, i asylproceduredirektivet, og
 - - hvem der skal have asyl, og hvilke rettigheder det giver i flygtningsdefinitionsdirektivet.
- På indvandringsområdet er der vedtaget minimumsregler om familiesammenføring, og der er vedtaget fælles

regler for udlændinge, der har boet i EU i mindst 5 år, hvorefter man opnår visse grundlæggende rettigheder og bl.a. på visse betingelser kan bosætte sig i et af de andre EU-lande i direktivet om status som fastboende udlænding.

- På uddannelsesområdet er der vedtaget fælles minimumsregler for indrejse og ophold for studerende og forskere, som landene er enige om, under visse betingelser skal have en lettet adgang til EU.
- På grænseområdet er der fælles regler om visum og fælles regler om ydre grænsekontrol.
- I EU foregår der også et samarbejde om at udsende personer, der opholder sig ulovligt i EU. Der er f.eks. vedtaget regler om anvendelse af fly til fælles hjemsendelser, og der indgås tilbagetagelsesaftaler med lande uden for EU.

[Aktuelle og fremtidige tiltag]

- Jeg har i det foregående forsøgt at give et helt overordnet overblik over de *eksisterende* regler, der findes inden for mit område.
- Herefter vil jeg vende mig mod de *aktuelle og fremtidige strømninger*.

- EU's nuværende politik på området fremgår af det såkaldte Haag-program, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i november 2004.
- Haag-programmet er, som det er udvalget bekendt, et femårigt arbejdsprogram, der løber indtil 2009, og formålet er at bygge videre på de opnåede resultater inden for området for retlige og indre anliggender.
- Jeg vil i det følgende kun komme ind på de dele af Haag-programmet, der hører under mit område som integrationsminister.
- På asylområdet arbejdes der videre med at få indført en fælles asylprocedure i EU og en ensartet status for de personer, der får asyl. Dette vil først ske efter en evaluering af de allerede vedtagne regler.
- Der arbejdes desuden på at fremme det praktiske samarbejde mellem medlemslandene, og der er planer om at oprette en fælles database med baggrundsoplysninger om oprindelseslande.
- Regeringen støtter generelt EU's arbejde med fælles regler på asylområdet. Vi er således enige i, at reglerne for, hvornår der gives asyl, skal være ens i EU, og at de skal bygge på de internationale konventioner, som alle EU-lande har tiltrådt. De danske regler er i det store hele på linje med EU's asylregler.

- Regeringen støtter også et øget praktisk samarbejde på asylområdet. Det er vigtigt, at ikke kun reglerne er ens, men at vi også f.eks. har adgang til de samme baggrundsoplysninger om oprindelseslande, så afgørelserne kan blive truffet på et så fuldstændigt grundlag som muligt.
- På indvandringsområdet lægger Haag-programmet op til, at EU skal spille en større rolle i forbindelse med arbejdskraftindvandring.
- Det, som EU-samarbejdet vil dreje sig om, vil f.eks. være tiltag, der kan gøre det mere attraktivt for højt kvalificerede at søge arbejde i EU, ligesom der planlægges regler for hvilke rettigheder, tredjelandsstatsborgere skal have, hvis de har fået opholds- og arbejdstilladelse i et EU-land.
- Kommissionen vil i de kommende år fremlægge forslag til fire direktiver, der skal regulere betingelserne og procedurerne for adgangen til arbejdsmarkedet for særlige grupper.
- Det drejer sig om højt kvalificerede personer, om sæsonarbejdere, om udstationerede personer og om lønnede praktikanter.
- Regeringen støtter sådanne tiltag, men det er afgørende, at landene selv kan fastlægge antallet af indvandre-re, der gives opholds- og arbejdstilladelse. Der er stor forskel på arbejdsløsheden i de forskellige EU-lande, og

det er vigtigt, at det er beskæftigelsesmæssige hensyn, der skal begrunde arbejdskraftindvandring.

- I sammenhæng med lovlig arbejdskraftindvandring lægger Haag-programmet op til, at den ulovlige beskæftigelse af udlændinge skal nedbringes i EU.
- Regeringen er helt enig i dette, da muligheden for at arbejde ulovligt i EU er en væsentlig pull-faktor for personer, der har planer om at indrejse ulovligt i EU.
- På grænseområdet vil jeg nævne Det Europæiske Grænseagentur (Frontex), der begyndte sin virksomhed i maj 2005, og som vi forventer os meget af. Grænseagenturet skal blandt andet koordinere det operative samarbejde mellem medlemslandene, hvad angår forvaltning af de ydre grænser.
- I øjeblikket er Frontex som bekendt i fokus i forbindelse med indsatsen i Middelhavet på grund af den særlige situation med mange ulovlige indvandrere fra Afrika.
- Det er netop sådanne tiltag, vi kan bruge Frontex til.
- Jeg vil også nævne Kommissionens forslag om etablering af såkaldte hurtige indsatshold under Frontex, der skal kunne udsendes med kort varsel, når et medlemsland anmoder om assistance. Jeg har netop tidligere i dag orienteret udvalget om dette forslag.
- På visumområdet lægger Haag-programmet op til en videreudbygning af den fælles visumpolitik blandt andet

med henblik på at gøre det hurtigere at få visum, for de personer, der ofte indrejser i EU helt lovligt, mens det samtidig skal gøres lettere at afsløre dem, der forsøger at misbruge visumsystemet.

- En vigtig brik i EU's visumpolitik bliver indførelsen af Visuminformationssystemet (VIS), hvor en database skal indeholde fingeraftryk på alle visumansøgere til EU. Dette vil gøre det meget nemmere at afsløre misbrug.
- Jeg forventer, at forordningen om VIS bliver vedtaget inden sommer, og at systemet herefter vil kunne anvendes fra juni 2008. Regeringen støtter fuldt ud indførelsen af VIS.
- I forbindelse med tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold, lægger Haag-programmet op til, at der skal indføres fælles standarder med henblik på at fremme den fælles udsendelsespolitik som et led i EU's indsats mod ulovlig indvandring.
- Kommissionen har herefter i september 2005 fremlagt et forslag til et direktiv om tilbagesendelse af tredjelandssstatsborgere med ulovligt ophold.
- Forslaget er omfattet af det danske forbehold, men udgør delvist en videreudvikling af Schengen-reglerne.
- Direktivforslaget er fortsat under forhandling, og om de nærmere detaljer vil jeg gerne henvise til grundnotatet herom.

- På integrationsområdet foregår der et ikke-bindende samarbejde i EU. Haag-programmet lægger op til, at der skal ske en mere omfattende koordinering af de nationale initiativer og EU-initiativer. Med henblik herpå er der vedtaget 11 grundlæggende principper for god integration, der skal vejlede og inspirere medlemslandene. Navnlig fremhæves betydningen af tilstrækkelig uddannelse og beskæftigelse for indvandrere som et vigtigt led i integrationsprocessen.
- Regeringen støtter samarbejdet i EU om integration og arbejder aktivt for at fastholde emnet på EU's dagsorden
- Som det er udvalget bekendt, afholdt jeg sammen med min hollandske kollega, Rita Verdonk, i september i København en europæisk konference om unge etniske minoriteters aktive deltagelse i samfundet. En rapport om konferencens udfald er netop blevet offentliggjort og kan findes på Integrationsministeriets hjemmeside.
- Det tyske formandskab vil i øvrigt afholde en EU-ministerkonference om integration i maj i Potsdam.

[Finansiell solidaritet]

- Haag-programmet lægger vægt på, at samarbejdet om asyl, indvandring og grænsekontrol skal bygge på solidaritet – også af finansiell karakter.

- På baggrund af dette kom Kommissionen i april 2005 med en meddelelse om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme for perioden 2007 til 2013, der blandt andet indeholder forslag til etablering af fire fonde: Flygtningefonden, Grænsefonden, Integrationsfonden og Tilbagesendelsesfonden.
- Jeg har flere gange redegjort for forslaget om disse fonde her i udvalget, som altså har til formål at støtte de lande, der har de største udfordringer inden for de enkelte kategorier.
- Som det er udvalget bekendt, kan Danmark deltage i Grænsefonden på mellemstatsligt grundlag, da den anses som en udbygning af de såkaldte Schengen-regler. De øvrige fonde kan vi ikke deltage i, da deres anvendelsesområde falder ind under vores forbehold.
- Jeg forventer, at forslaget om fondene bliver vedtaget inden sommer.
- Regeringen støtter generelt solidaritetstanken i forbindelse med blandt andet bekæmpelse af ulovlig indvandring og grænsekontrol.
- Vi støtter derfor også vedtagelsen af fondene.

[Migration og udvikling]

- Haag-programmet lægger vægt på, at der skal ske en sammentænkning af politikkerne inden for migration og udvikling.
- Regeringen støtter en sådan sammentænkning af migrations- og udviklingspolitikken og et øget internationalt samarbejde mellem oprindelseslande, transitlande og destinationslande om migrationshåndtering. Dette falder helt i tråd med vores egne tanker om beskyttelse af flygtninge i nærområderne og sammentænkning af politikker om migration, flygtninge og udvikling.
- Tiltag i tredjelande medvirker således til, at flygtninge på sigt kan opnå beskyttelse i nærområderne.
- I december 2005 godkendte Det Europæiske Råd en samlet migrationsstrategi med særlig fokus på tiltag over for Afrika og middelhavsområdet. Strategien udspringer blandt andet af de tragiske episoder, der i stigende grad opleves i Middelhavet med ulovlige indvandrere ombord i synkefærdige både.
- Strategien lægger både op til forbedret grænsekontrol, støtte til nærområderne, dialog med landene i Afrika og en øget indsats med at bekæmpe årsagerne til migration, herunder gennem udviklingsbistand.

- Den aktuelle situation i Middelhavet viser netop nødvendigheden i at sammentænke politikkerne og i både at fokusere på kortsigtede løsninger som øget grænsekontrol og patruljering, men samtidig have fokus på de langsigtede løsninger, der handler om at bekæmpe årsagerne til, at folk ønsker at udrejse fra deres hjemlande.
- Jeg har ved flere lejligheder orienteret udvalget om EU's drøftelser og tiltag i forbindelse med situationen i Middelhavet.
- Senest i december var emnet også på Det Europæiske Råds møde, og jeg har netop orienteret om en del af opfølgningen i forhold til migration.

[Danmarks stilling, herunder forbeholdet]

- Efter denne gennemgang af de aktuelle og fremtidige tiltag vil jeg nu komme ind på Danmarks stilling og vores forbehold for retlige og indre anliggender.
- Som det naturligtvis er udvalget bekendt, er de fleste EU-retsakter på mit område omfattet af det danske forbehold.
- For de såkaldte Schengen-retsakter gælder som bekendt, at Danmark har mulighed for at tilslutte sig disse retsakter på mellemstatsligt grundlag inden 6 måneder

fra vedtagelsen. Det har vi indtil videre valgt at gøre med alle de Schengen-retsakter, der er vedtaget.

- I den forbindelse vil jeg gerne minde om, at det fremgår af Protokollen om Danmarks Stilling, at Schengen-landene vil overveje, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes, hvis Danmark ikke gennemfører vedtagne Schengen-retsakter.
- Konsekvensen af forbeholdet er i øvrigt klar: Vi deltager ikke i vedtagelsen af retsakter, der er omfattet af forbeholdet, og vi er ikke bundet af disse.
- Groft sagt kan man dele EU-retsakterne på integrationsministeriets område op i asylretsakter og indvandringsretsakter.
- På *asylområdet* er de danske regler overordnet set på linje med EU's regler.
- På *indvandringsområdet* adskiller de danske regler sig i højere grad fra EU's regler. Det gælder f.eks. EU's familiesammenføringsdirektiv, hvor blot en af forskellene er, at der efter direktivet kan stilles et alderskrav på 21 år, mens vi i Danmark som bekendt har en 24-årsregel.
- Jeg kan også nævne direktivet om tredjelandsstatsborgers status som fastboende udlænding, der giver udlændingen krav på status som fastboende efter 5 års

lovligt ophold, mens den danske udlændingelov giver mulighed for permanent opholdstilladelse efter normalt 7 års ophold.

[Parallelaftaler]

- I forbindelse med forbeholdet vil jeg slutte af med et forhold, som jeg ved, at i hvert fald nogle medlemmer af udvalget har udtrykt særlig interesse for.
- Det drejer sig om de såkaldte parallelaftaler, altså hvor Danmark på områder, der er omfattet af forbeholdet, indgår en særlig aftale med EU, så vi alligevel kan være med på mellemstatsligt grundlag.
- Jeg vil gerne understrege, at der ikke foreligger en ret for Danmark til at få parallelaftaler, når vi måtte ønske det. Med andre ord – så står Danmark med hatten i hånden i disse sager.
- Kommissionen har klart givet udtryk for, at parallelaftaler er af ekstraordinær karakter, og at det skal være i EU's interesse, hvis der skal indgås parallelaftaler med Danmark. Kommissionen ser naturligvis helst, at Danmark helt opgiver forbeholdet og dermed deltager på lige fod med de andre medlemslande.
- Regeringen har hidtil og vil fortsat respektere de kriterier, som Kommissionen tidligere har opstillet for, at EU kan indgå en parallelaftale med Danmark.

- Det var også det, justitsministeren gav udtryk for under hendes samråd her i udvalget i maj.
- Kommissionens kriterier betyder blandt andet, at der skal være særlige gode argumenter, før vi anmoder om en parallelaftale. Der skal både være væsentlige danske interesser på spil, og det skal være i EU's interesse.
- Det har været regeringens opfattelse, at vi ikke ville tage stilling til spørgsmålet om nye parallelaftaler, før vi har de parallelaftaler, der var under forhandling på plads. Det vil sige aftalerne om Dublin-forordningen og Eurodac-fingeraftrykssystemet samt forkyndelsesforordningen og Bruxelles I-forordningen på justitsministerens område.
- På mit område er der som bekendt indgået en parallelaftale om Dublin- og Eurodacforordningerne.
- Parallelaftalen betyder, at Danmark deltager i Dublin-forordningen, der regulerer hvilket land, der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning og Eurodac-fingeraftrykssystemet, der er en database over fingeraftryk for personer, der har søgt asyl i et EU-land.
- Parallelaftalen er et godt eksempel på en situation, hvor både Danmark og EU begge har væsentlig inte-

resse i ordningen. På dette område deltog vi i øvrigt allerede i en mellemstatslig konvention – Dublin-konventionen – og det har utvivlsomt spillet ind i Kommissionens beslutning om, at det var hensigtsmæssigt med en parallelaftale.

- På justitsministerens område er de to parallelaftaler på civilrettens område netop indgået.
- Set i dette lys er tiden altså kommet til at genoverveje spørgsmålet om parallelaftaler, og det har regeringen gjort.
- Det er fortsat regeringens holdning, at eventuelle nye danske anmodninger om parallelaftaler bør reserveres til retsakter, hvor der er væsentlige danske interesser på spil, og hvor det samtidig er vurderingen, at også Fællesskabet har interesse i at indgå en parallelaftale med Danmark. Parallelaftalen skal således reserveres til de helt særlige tilfælde og dermed være undtagelsen og ikke hovedreglen.
- Regeringen agter således fortsat at respektere de af Kommissionen opstillede kriterier.
- Det er ligeledes regeringens opfattelse, at der ikke bør anmodes om parallelaftaler for så vidt angår EU-retsakter, der alene er regelharmoniserende og dermed er uden væsentlige gensidige forpligtelser. For så vidt

angår disse retsakter kan Danmark egenhændigt indføre tilsvarende nationale regler, og det er ikke nødvendigt med en parallelaftale.

- Som et eksempel kan jeg nævne familiesammenføringsdirektivet. Som bekendt adskiller dette direktiv sig fra de danske regler, blandt andet i forhold til 24-årsreglen.
- Men Danmark ville jo rent nationalt kunne ændre udlændingeloven, så den var i overensstemmelse med EU's familiesammenføringsdirektiv – hvis vi – det vil sige et flertal i Folketinget – altså måtte ønske det.
- Der er således ikke behov for en parallelaftale for at opnå de samme regler som i EU.
- Dette var netop ikke tilfældet med parallelaftalen om Dublin- og Euorodacforordningen. Her ville vi i Danmark ikke nationalt kunne bestemme, at andre lande skulle acceptere at tage asylansøgere tilbage fra Danmark, fordi de først havde søgt asyl i det pågældende land.
- Det krævede en parallelaftale.
- I forbindelse med forberedelsen af dette møde har vi i Integrationsministeriet set nærmere på, om der ud fra

de nævnte kriterier kunne være grundlag for at overveje en parallelaftale inden for andre områder.

- Det, vi fandt frem til, var, at der for tiden ikke ses at være sager, hvor der ud fra de ovennævnte kriterier synes at være grundlag for at søge nye parallelaftaler.
- Dog kan det være interessant at se nærmere på det såkaldte forskerdirektiv. Efter dette direktiv skal forskeren have mulighed for at tage ophold i et andet EU-land, end der, hvor han eller hun har fået opholdstilladelse, med henblik på dér at udføre en del af forskningsprojektet.
- Danmark kan ikke selv gennemføre sådanne regler, da vi jo ikke kan bestemme, at andre lande skal tage imod forskere, der har fået opholdstilladelse i Danmark.
- Om det er realistisk at anmode om en parallelaftale, og om kriterierne for så vidt angår væsentlige interesse for både Danmark og Fællesskabet er opfyldt, vil dog skulle undersøges nærmere.
- Jeg vil gerne forsikre udvalget om, at eventuelle beslutninger om nye parallelaftaler om forskerdirektivet eller andre fremtidige retsakter vil blive taget efter tæt dialog med Folketingets Europaudvalg.

[Parallelaftaler om fondene]

- Udvalget har tidligere spurgt til muligheden for parallel-aftaler om de tre fonde, som Danmark ikke kan deltage i. Det vil sige flygtningefonden, integrationsfonden og tilbagesendelsesfonden.
- Vi vil jo være med i grænsefonden, idet der er tale om en Schengen-retsakt, og vi er i øvrigt med i alle gældende Schengen-regler.
- På dette punkt vil jeg gerne fremhæve, at alle fondene nødvendigvis skal ses i sammenhæng med den harmonisering af reglerne på området, der er gennemført.
- Fondene er først og fremmest et udtryk for solidaritet og skal blandt andet understøtte landenes implementering af de grundlæggende retsakter på asyl- og indvandringsområdet.
- Danmark er som bekendt ikke med i de underliggende retsakter, og allerede derfor er der ikke grundlag for at anmode om en parallelaftale om fondene.
- Det er min klare vurdering, at Kommissionen i øvrigt ikke vil finde de grundlæggende kriterier for parallelaftaler opfyldt – nemlig at der også foreligger en interesse for Fællesskabet.

- Jeg kan i øvrigt nærmest høre Kommissionen anføre, at Danmark åbenbart gerne vil have del i EU's midler, men ikke vil være forpligtet af EU's regler.
- Helt umiddelbart kunne det være meget fristende at bede om at være med i fondene, men jeg vurderer det ikke som en farbar vej.

NOTAT

Dato: 12. april 2007
Kontor: Internationalt
J.nr.: 2007/4050-960
Sagsbeh.: PBM
Fil-navn: Europaudvalg nr. 20 -
besvarelse

Besvarelse af spørgsmål nr. 20 stillet af Folketingets Europaudvalg til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 13. februar 2007 (alm. del).

Spørgsmål:

Vil ministeren give en foreløbig vurdering af, på hvilke områder Danmark må forventes at ville tilvælge retsakter på integrationsministerens område efter den tilvalgsordning (opt-in), der er anført i protokollen herom i udkastet til forfatningstraktat.

Svar:

Forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender er indeholdt i den såkaldte Edinburgh-afgørelse af 12. december 1992 og suppleret af en særlig protokol nr. 5 til Amsterdam-traktaten om Danmarks Stilling, der udgør en integreret del af traktatgrundlaget. Efter Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, er bindende for eller finder anvendelse i Danmark ("opt-out"). I det omfang Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater.

Udkastet til forfatningstraktaten viderefører de danske forbehold, herunder også forbeholdet på området for retlige og indre anliggender. Protokollen om Danmarks Stilling er i forfatningstraktaten opdateret, således at forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender forbliver intakt.

Protokollen til forfatningstraktaten indeholder dog - som noget nyt - en ret for Danmark til at træffe beslutning om at omdanne forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender til en såkaldt tilvalgsordning ("opt-in") svarende til den ordning, Storbritannien og Irland har i dag. En sådan omdannelse af forbeholdet, der kun kan ske efter en folkeafstemning herom, vil indebære, at det bliver muligt for Danmark fra sag til sag at beslutte, hvorvidt man ønsker at deltage i samarbejdet på lige fod med de øvrige medlemsstater.

Forudsætningerne for, at Danmark kan anvende den nævnte tilvalgsordning vedrørende området for retlige og indre anliggender, er således for det første, at der vedtages et nyt traktatgrundlag i EU, der giver Danmark retten til at omdanne forbeholdet, dernæst at Danmark herefter og efter en forudgående folkeafstemning herom beslutter at omdanne forbeholdet til tilvalgsordningen.

Hvordan tilvalgsordningen i givet fald vil blive anvendt i praksis til sin tid, er det alt for tidligt at udtale sig om.

Dato: 26. juni 2007
Kontor: EU-kontoret
Sagsnr.: 2007-6133-0001
Dok.: DBJ40148

Besvarelse af spørgsmål nr. 48 af 13. juni 2007 fra Folketingets Europaudvalg (EUU alm. del)

Spørgsmål nr. 48:

”Ministeren bedes sende udvalget en redegørelse for konsekvenserne på det strafferetlige område såfremt forfatningstraktaten var blevet vedtaget, herunder hvilken indflydelse Danmark ville have haft.”

Svar:

Forfatningstraktaten indebar, at EU-samarbejdet ikke længere kunne beskrives som inddelt i forskellige søjler. Bestemmelserne om samarbejdet om grænsekontrol, visum, asyl og indvandring samt om civilretligt samarbejde, retligt samarbejde i straffesager samt politisamarbejde blev samlet i forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV, således at det retlige samarbejde i straffesager samt politisamarbejdet – i modsætning til i dag – ville blive et overstatsligt samarbejde.

Bestemmelserne i protokol nr. 20 om Danmarks stilling vedrørte den danske stilling i forhold til foranstaltninger, der skulle vedtages i medfør af forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV. Det fremgik af protokollens artikel 1, at Danmark ikke deltog i vedtagelsen af retsakter med hjemmel i forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV, og at sådanne retsakter hverken var bindende for eller fandt anvendelse i Danmark. På grund af Danmarks retlige forbehold ville Danmark således stå helt uden for EU's samarbejde om retlige og indre anliggender efter en ikrafttræden af forfatningstraktaten. Det var dog bestemt i protokollens artikel 8, at Danmark til enhver tid i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser kunne meddele de øvrige medlemsstater, at Danmark ikke længere ønskede at anvende protokollen eller dele heraf. Pro-

Slotsholmsgade 10
216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
m@jm.dk

tokollen til forfatningstraktaten indeholdt endvidere i art. 9 en ret for Danmark til at træffe beslutning om at omdanne forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender til en såkaldt tilvalgsordning ("opt-in") svarende til den ordning, Storbritannien og Irland har i dag. En sådan omdannelse af forbeholdet, der kun kan ske efter en folkeafstemning herom, ville indebære, at det blev muligt for Danmark fra sag til sag at beslutte, hvorvidt man måtte ønske at deltage i samarbejdet på lige fod med de øvrige medlemsstater.

Familie- og forbrugerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 2 ad Rådsmøde (Retlige og Indre Anliggender) 2794 den 19.-20. april 2007:

Spørgsmål 2:

”I forlængelse af dagsordenens punkt 9 på rådsmødeforelæggelsen, og med henblik på drøftelse i senere samråd, bedes ministeren oplyse, hvordan regeringen vil håndtere forslaget til forordning om lovvalgsregler i ægteskabssager (ROM III) og sikre danske borgers interesser.”

Svar:

Retsgrundlaget for ”Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2201/2003 for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager (KOM (2006) 399)” (Rom III) er EF-traktatens artikel 61, jf. artikel 65. I henhold til artikel 1 i Protokollen om Danmarks stilling (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender), der er knyttet til Amsterdamtraktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der fremsættes med hjemmel i disse bestemmelser. Forordningen vil derfor ikke være gældende for Danmark.

Dette betyder, at danske myndigheder ikke vil skulle anvende forordningen ved behandling af sager om separation eller skilsmisse.

Trods forbeholdet vil forordningen gælde for danske statsborgere, der bor i en stat, der er omfattet af forordningen. Endvidere vil den også kunne få betydning for personer, der bor i Danmark.

Dette indebærer bl.a., at ægtefællerne i forbindelse med indgåelsen af ægteskabet kan aftale, at deres skilsmisse skal afgøres efter dansk ret, selvom skilsmissesagen ikke skal behandles i Danmark. De kan endvidere aftale, i hvilken af de stater, der er omfattet af forordningen, skilsmissesagen skal behandles. Dette forudsætter dog, at ægtefællerne har den fornødne tætte forbindelse til de omhandlede stater.

Regeringen støtter generelt forslaget, fordi det vil kunne medvirke til at forbedre retssikkerheden for ægtefæller i skilsmissesager, hvor flere lande er involveret.

Selvom Danmark ikke deltager i vedtagelsen af forslaget, følger jeg nøje forslaget og søger at fremme Danmarks interesser i det. På Rådsmødet den 19.-20. april 2007 gav regeringen således udtryk for, at Danmark støtter forslaget, men er betænkelig ved de dele af forslaget, der kan begrænse eller besværliggøre retten til skilsmisse.

Jeg kan tilføje, at den foreslåede forordning komplementerer og i visse tilfælde ændrer den eksisterende forordning nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (Den nye Bruxelles II-forordning), og at

Kommissionen har afslået et dansk ønske om indgåelse af en parallelaftale på dette område.

Dato:
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2007-155-0249
Dok.: MJO40579

Besvarelse af spørgsmål nr. 2 af 13. juni 2007 fra Folketingets Europaudvalg (KOM(2007)0051).

Spørgsmål nr. 2:

”Ministeren bedes – som lovet på Europaudvalgets møde den 8. juni 2007 – sende udvalget en redegørelse for de forfatningsmæssige konsekvenser af Kommissionens forslag til fælles regler for miljøstraffe herunder spørgsmålet om suverænitetsafgivelse efter grundlovens § 20.”

Svar:

Justitsministeriet har tidligere i flere sammenhænge redegjort for betydningen af EF-Domstolens afgørelse i den såkaldte miljosag.

Der kan herved bl.a. henvises til Justitsministeriets notat af 13. oktober 2005, som er oversendt til Folketingets Europaudvalg (og Retsudvalg) den 13. oktober 2005.

I det pågældende notat (punkt 4) er der redegjort for det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender. Som det bl.a. fremgår af notatet, er det væsentligt at være opmærksom på, at der ikke med dommen er tale om, at et samarbejde, der hidtil har henhørt under det mellemstatslige samarbejde efter EU-Traktaten, er blevet overflyttet til det overstatslige samarbejde i EF-Traktaten, således som det skete med hensyn til det udlændinge- og civilretlige område ved Amsterdam-Traktaten i 1997.

Det, der er tale om, er i stedet, at EF-Domstolen har taget stilling til den nærmere rækkevidde af det fællesskabsretlige samarbejde inden for miljøområdet, som Danmark hele tiden har deltaget i, og som Danmark har tiltrådt efter den særlige bestemmelse om suverænitetsafgivelse i grundlovens § 20. På dette punkt har Domstolen lagt en anden forståelse af EF-

Slotsholmsgade 10
216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
m@jm.dk

Traktatens artikel 175 til grund end den, som Danmark og en række andre medlemsstater hidtil har haft.

Sammenfattende anføres det i notatet, at det således – i overensstemmelse med det, der er anført i en tidligere redegørelse af 11. august 2003 fra Udenrigsministeriet – er Justitsministeriets opfattelse, at det danske EU-forbehold på området for retlige og indre anliggender ikke er til hinder for, at Danmark som hidtil deltager i det overstatslige samarbejde efter EF-Traktaten. Det gælder også med hensyn til fællesskabsregler af strafferetlig karakter, som efter det, der er fastslået i dommen, kan vedtages med hjemmel i denne traktat.

I overensstemmelse hermed finder Justitsministeriet, at det forslag til direktiv om strafferetlig beskyttelse af miljøet, som – i lyset af EF-Domstolens afgørelse – er fremlagt af Kommissionen, ikke rejser spørgsmål i forhold til grundlovens § 20 om suverænitetsafgivelse.

Det bemærkes herved, at det pågældende direktivforslag er fremlagt under henvisning til EF-Traktaten, særlig artikel 175, stk. 1.

Justitsministeriet kan i øvrigt henvise til ministeriets tidligere besvarelse af spørgsmål nr. 1 (af 30. marts 2007) fra Europaudvalget. Som det fremgår heraf, er det regeringens opfattelse, at man fra dansk side på det foreliggende grundlag ikke vil kunne give sin tilslutning til en vedtagelse af direktivforslaget i den af Kommissionen fremlagte udformning, jf. i den forbindelse bl.a. det ovennævnte notat af 13. oktober 2005.

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

24. september 2007

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål 69 ad EUU alm. del af den 27. august 2007 vedrørende det danske retlige forbehold og Grundlovens § 20.

Bendt Bendtsen

Spørgsmål 69 (EUU Alm. del)

Ministeren bedes redegøre for forskellen mellem det danske retlige forbehold under forfatningstraktaten og reformtraktaten og spørgsmålet om brugen af Grundlovens § 20 – i denne sammenhæng bedes ministeren kommentere siderne 58-62 i Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af traktat om en forfatning for Europa.

Svar:

På grundlag af mandatet fra Det Europæiske Råd til regeringskonferencen og det foreliggende udkast til reformtraktaten vil ordlyden af protokol nr. 5 (Amsterdam-traktaten) om Danmarks stilling blive ændret, således at protokollen svarer til protokol nr. 20 til forfatningstraktaten om Danmarks stilling.

Der vil selvsagt være ganske enkelte forskelle af rent teknisk karakter (ændrede artikelhenvisninger m.v.), som ikke berører indholdet. Hertil kommer en ny bestemmelse, som gør det klart, at Danmark ikke bliver forpligtet af regler vedtaget i Unionen om persondatabeskyttelse i relation til medlemsstaterne for så vidt angår samarbejdet inden for politi og strafferet.

For god ordens skyld bemærkes, at det ikke kan udelukkes, at britiske ønsker om præciseringer i de britiske protoller på grundlag af mandatet kan føre til lignende præciseringer i RIA-bestemmelserne i den danske forbeholdsprotokol.

Danmarks mulighed for at ændre det retlige forbehold fra det nuværende absolutte forbehold mod deltagelse i retligt samarbejde på overstatsligt grundlag til en ”opt-in” ordning (tilvalgsordning) vil derfor, hvis reformtraktaten træder i kraft ganske svare til, hvad der ville have været gældende, såfremt forfatningstraktaten var trådt i kraft.

Dette indebærer, at Danmark, på grundlag af reformtraktaten, vil kunne meddele EU, at man overgår til en ”opt-in” ordning på ganske samme fremgangsmåde, som hvis forfatningstraktaten var trådt i kraft.

For så vidt angår de danske procedurer, som vil skulle følges for at udnytte adgangen til at overgå til en ”opt-in” ordning, bemærkes, at det følger af det nationale kompromis fra 1992, at en ændring af de danske forbehold først vil kunne gennemføres, når der er taget stilling hertil ved folkeafstemning i Danmark.

Det fremgår endvidere af side 58-62 i Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af traktat om en forfatning for Europa, som spørgeren henviser til, at en overgang til en ”opt-in” ordning vil nødvendiggøre, at proceduren i grundlovens § 20 følges. I denne del af Justitsministeriets redegørelse drøftes endvidere, på hvilket tidspunkt en sådan procedure i henhold til grundlovens § 20 kan ske. Redegørelsen konkluderer, at det vil være muligt at gennemføre en sådan beføjelsesoverladelse på det tidspunkt, hvor Danmark generelt måtte beslutte at tilslutte sig opt-in ordningen.

I tilslutning hertil bemærkes, at det fremgik af selve lovforslaget om dansk tilslutning til forfatningstraktaten, at loven ikke indebar en sådan overladelse af beføjelser inden for det retlige samarbejde i forfatningstraktatens afsnit om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. En ny lov iht. grundlovens § 20 ville derfor have været nødvendig, for at Danmark ville kunne tilslutte sig opt-in ordningen. Dette var i overensstemmelse med den politiske aftale om Danmark i det udvidede EU, som var indgået i tilslutning til forfatningstraktaten mellem Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre, og som er gengivet i bemærkningerne til lovforslaget. I en omtale af de danske forbehold hedder det heri, at "[e]n ændring af Danmarks særlige stilling kan kun ske ved senere særskilt folkeafstemning".

En dansk overgang fra det nuværende absolutte forbehold vedrørende det retlige samarbejde til en opt-in ordning (tilvalgsordning) på grundlag af reformtraktaten vil således skulle ske gennem vedtagelse af en lov iht. Grundlovens § 20 og afholdelse af folkeafstemning på ganske samme måde som det var forudset, såfremt forfatningstraktaten var blevet vedtaget.

Dato: 11. januar 2008
Kontor: Internationalt kontor
J.nr.: 2007/4013-47
Sagsbeh.: DKA
Fil-navn: FEU sp.1

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 stillet den 3. december 2007 af Folketingets Europaudvalg til udenrigsministeren (Europaudvalget (2. samling) KOM (2005) 0391).

Spørgsmål:

"Ministeren bedes – som lovet på Europaudvalgets møde den 30. november 2007 – fremsende et notat, der redegør for de ændringer af dansk lovgivning, som vil blive nødvendige, såfremt Danmark skulle tilslutte sig Kommissionens forslag om fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (KOM (2005) 0391) i forslagets nuværende form."

Svar:

Som integrationsministeren nævnte under Europaudvalgets møde den 30. november 2007 vil en gennemførelse i dansk ret af direktivforslaget om fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som det aktuelt foreligger, kræve ændringer af udlændingeloven. Der redegøres i det følgende for de væsentligste forventede ændringer på baggrund af oplysninger fra Integrationsministeriet.

Udrejsefrist

Ifølge det foreliggende direktivforslag skal der som udgangspunkt fastsættes en passende udrejsefrist, således at den enkelte udlænding har mulighed for at udrejse frivilligt. I denne periode har myndighederne ikke mulighed for at udsende udlændingen tvangsmæssigt. Dette fremgår af direktivforslagets artikel 6a.

Den passende frist kan være på op til 30 dage. Det er dog ifølge direktivforslaget muligt at fastsætte udrejsefristen til straks i konkrete tilfælde, hvor der vurderes at være en risiko for, at udlændingen vil forsvinde ved en længere udrejsefrist.

Ifølge de gældende danske regler skal Flygtningenævnet – og Udlændingesservice i de åbenbart grundløse asylsager – fastsætte udrejsefristen til straks, hvis der meddeles afslag på asyl, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2. Det samme gælder ved fastsættelsen af en ny udrej-

sefrist for asylansøgere, hvis der er meddelt opsættende virkning med hensyn til udrejsefrist.

En gennemførelse i dansk ret af direktivforslaget i sin nuværende form vil derfor kræve en ændring af udlændingeloven, idet det vurderes, at en hovedregel om, at udrejsen skal ske straks, ikke vil være i overensstemmelse med kravet om en passende udrejsefrist.

Indrejseforbud

Direktivforslaget indeholder ligeledes en regel om, at alle udlændinge med ulovligt ophold, der ikke udrejser frivilligt, vil blive pålagt et indrejseforbud. Indrejseforbudet kan være af op til 5 års varighed, jf. direktivforslagets artikel 9.

Det kan bemærkes hertil, at medlemslandene kan beslutte ikke at lade direktivforslagets bestemmelser finde anvendelse ved udvisning ved dom, jf. artikel 2, stk. 2, men alene ved administrative afgørelser.

Efter den gældende udlændingelovs § 32, stk. 1, medfører en dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Der kan træffes afgørelse om administrativ udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b, bl.a. når udlændingen opholder sig i landet ulovligt, eller der efter det oplyste er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde uden fornøden tilladelse, eller at udlændingen ikke har de fornødne midler til sit ophold. Udlændinge, der afvises eller meddeles afslag på en opholdstilladelse og derefter skal udrejse af landet, får derimod ikke samtidig et indrejseforbud til Danmark.

Varigheden af indrejseforbud reguleres i udlændingelovens § 32, stk. 2-4, og varierer fra et år til bestandig alt efter længden af den idømte straf. Efter udlændingelovens § 32, stk. 4, er indrejseforbudet af et års varighed i forbindelse med administrativ udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b.

Der vil derfor skulle ske en ændring af udlændingelovens regler om indrejseforbud i forbindelse med en gennemførelse i dansk ret af direktivforslaget, som det aktuelt foreligger, således at der også meddeles et indrejseforbud til udlændinge, der ikke udrejser frivilligt i overensstemmelse med en fastsat udrejsefrist.

Afvisning

Efter direktivforslagets artikel 2, stk. 2, kan medlemslandene beslutte ikke at lade direktivforslagets bestemmelser finde anvendelse ved afvisning af udlændinge ved grænsen op til 72 timer efter indrejsen. Herudover indeholder direktivforslaget, som det nu foreligger, en mulighed i artikel 13a for en accelereret procedure for udlændinge, der er indrejst ulovligt, i op til 14 dage efter indrejsen. Den accelererede procedure giver mulighed for at afskære klageadgangen og mindre krav til afgørelsens form.

Efter gældende danske regler kan udlændinge, der ikke har opholdstilladelse her i landet afvises ved indrejsen fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, bl.a. hvis udlæn-

dingen ikke opfylder de bestemmelser om rejselegitimation, visum og indrejse, som er fastsat i udlændingelovens kapitel 7, jf. udlændingelovens § 28, stk. 1. Afvisning kan ske indtil tre måneder efter indreisen, jf. udlændingelovens § 28, stk. 5. Hvis afvisningen sker ved grænsen, er det politiet, der træffer afgørelsen, jf. udlændingelovens § 48. I andre situationer er det Udlændingesservice, der træffer afgørelse i sagen.

Der vil på den baggrund tillige skulle ske en justering af udlændingelovens regler om afvisning ved en gennemførelse i dansk ret af direktivforslaget i sin nuværende form. Det vil sige, at udlændinge, som i dag vil blive afvist i tre måneders perioden, i stedet vil skulle have en afgørelse om udsendelse eventuelt med en udrejsefrist. Det er vurderingen, at der ikke vil være den store praktiske forskel mellem direktivforslagets regler og udlændingelovens nuværende regler om afvisning, men der vil blive tale om en afgørelse om udsendelse frem for afvisning. Det vil stadig kunne være de samme myndigheder, der træffer afgørelserne, som i dag.

Forbeholdet

Direktivforslaget er omfattet af Danmarks forbehold på området for retlige og indre anliggender, men da forslaget samtidig også er en delvis udbygning af Schengen-reglerne, skal Danmark i overensstemmelse med artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder efter forslagets vedtagelse tilkendegive, om Danmark ønsker at tilslutte sig de dele af direktivforslaget, der udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, på mellemstatsligt grundlag.

Danmarks meddelelse om deltagelse i direktivet i overensstemmelse med artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling vil rent juridisk alene forpligte Danmark til at gennemføre direktivforslagets bestemmelser for så vidt angår udsendelse af udlændinge, der er omfattet af Schengen-reglerne. Da det imidlertid vurderes at være meget vanskeligt at administrere to forskellige regelsæt for de udlændinge, der er omfattet af Schengen-reglerne, og de udlændinge, der ikke er omfattet heraf, forventes eventuelle kommende ændringer af udlændingeloven på baggrund af direktivforslaget at ske generelt.

Dato:
Kontor: Internationalt kontor
J.nr.: 2007/4013-46
Sagsbeh.: PBM
Fil-navn: Besvarelse af spm 2

Besvarelse af spørgsmål nr. 2 stillet den 4. december 2007 af Folketingets Europaudvalg til udenrigsministeren.

Spørgsmål:

Ministeren bedes - som lovet på Europaudvalgets møde den 30. november 2007 – fremsende et notat, der redegør for, hvilke konsekvenser det vil have for Danmark, hvis det danske retlige forbehold ændres til et opt-in forbehold jf. Lissabon-traktatens protokol om Danmarks stilling i relation til Kommissionens forslag om fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

Svar:

Opmærksomheden henledes på besvarelsen af spørgsmål nr. 20 fra Folketingets Europaudvalg fra Folketingssamlingen 2006-2007, hvor opt-in ordningen også er beskrevet.

Forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender er indeholdt i den såkaldte Edinburgh-afgørelse af 12. december 1992 og suppleret af en særlig protokol nr. 5 til Amsterdam-traktaten om Danmarks Stilling, der udgør en integreret del af traktatgrundlaget. Efter Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, er bindende for eller finder anvendelse i Danmark ("opt-out"). I det omfang Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater. Vælger Danmark ikke at gennemføre en foranstaltning, der er en videre udbygning af Schengen-samarbejdet, overvejer de berørte medlemsstater og Danmark, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes.

Lissabon-traktaten viderefører de danske forbehold, herunder også forbeholdet på området for retlige og indre anliggender. Protokollen om Danmarks Stilling er i Lissabon-traktaten opdateret, således at forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender forbliver intakt.

Protokollen til Lissabon-traktaten indeholder dog - som noget nyt - en ret for Danmark til at træffe beslutning om at omdanne forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender til en såkaldt tilvalgsordning ("opt-in") svarende til den ordning, Storbritannien og Irland har i dag. De nærmere regler herfor fremgår af et bilag til protokollen om Danmarks Stilling knyttet til Lissabon-traktaten. Efter bilagets artikel 3 kan Danmark, inden tre måneder efter, at et forslag eller initiativ inden for retlige og indre anliggender er forlagt Rådet, meddele Rådets formand, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af den foreslåede foranstaltning. Danmark har også adgang til efterfølgende at tilvælge en retsakt, jf. artikel 4.

For så vidt angår forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter afsnit IV i EF-traktaten indeholder tilvalgsordningen, jf. artikel 5, et særligt regelsæt. Her skal Danmark tilvælge den pågældende retsakt inden tre måneder efter, at et forslag eller initiativ er fremlagt for Rådet. Hvis foranstaltningen ikke tilvælges inden for dette tidsrum, skal den tilvælges senest seks måneder efter foranstaltningens vedtagelse. Tilvælger Danmark ikke senest på dette tidspunkt en foranstaltning, der er en videre udbygning af Schengen-samarbejdet, gælder, at de øvrige berørte medlemslande og Danmark overvejer, hvilke passende skridt der skal tages.

Endelig gælder efter protokollens artikel 8, stk. 2, at alle Schengen-regler og foranstaltninger, der er vedtaget som en udbygning af disse regler, og som indtil tidspunktet for meddelelsen om omdannelsen af forbeholdet, har været bindende på et folkeretligt grundlag, bliver bindende for Danmark på et overstatsligt grundlag.

En sådan omdannelse af forbeholdet, der kun kan ske efter en folkeafstemning herom, vil indebære, at det bliver muligt for Danmark fra sag til sag at beslutte, hvorvidt man ønsker at deltage i samarbejdet på lige fod med de øvrige medlemsstater.

Forudsætningerne for, at Danmark kan anvende den nævnte tilvalgsordning vedrørende området for retlige og indre anliggender, er, at det nye traktatgrundlag i EU, der giver Danmark retten til at omdanne forbeholdet, træder i kraft, og at Danmark efter en forudgående folkeafstemning herom beslutter at omdanne forbeholdet til tilvalgsordningen.

For så vidt angår forslag til direktiv om fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold er der tale om en delvis udbygning af Schengen-reglerne, og Danmark skal – uanset om det nuværende forbehold bevares eller ændres til en tilvalgsmodel – senest seks måneder efter foranstaltningens vedtagelse tage stilling til, hvorvidt reglerne skal være bindende for Danmark.

Hvis Danmark beslutter at tiltræde forslaget, vil Danmark med det nuværende forbehold blive bundet på mellemstatsligt grundlag, hvorimod Danmark med tilvalgsordningen vil blive bundet på overstatsligt grundlag. I praksis har dette navnlig betydning for gennemførelsesmåden i Danmark, herunder hvorvidt borgeren vil kunne påberåbe sig en rettighed direkte over for

de danske myndigheder, uanset hvorledes bestemmelsen er gennemført i Danmark, og for EU-institutionernes kompetence i forhold til overholdelse af reglerne.

Besvarelse af spørgsmål 15, alm. Del, stillet af Folketingets Europaudvalg den 21. december 2007.

Spørgsmål:

Som opfølgning på svar på EUU alm. del. - spørgsmål 69 i folketingsåret 2006-07 bedes ministeren redegøre for mulige modeller for, hvordan en folkeafstemning om ophævelse af det danske forbehold på det retlige område kan udformes. Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2006-07, jf. EUU alm. del. - spørgsmål 71.

Svar:

Såvel en ophævelse af det retlige forbehold som en omdannelse af det retlige forbehold vil indebære, at der overlades beføjelser til EU på dette område. I begge tilfælde vil der derfor kræves vedtagelse af en lov i henhold til grundlovens § 20. Der henvises i denne forbindelse til Justitsministeriets redegørelse om visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten.

Regeringen har ikke på nuværende tidspunkt udarbejdet modeller for hvorledes det lovmæssige grundlag for en folkeafstemning om det retlige forbehold vil kunne udformes.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 31. januar 2008

Spørgsmål 4:

”Kan ministeren bekræfte professor i forfatningsret Jens Hartig Danielsens argument om, at der med Lissabontraktaten havde været tale om suverænitetsafgivelse jf. Grundlovens § 20, såfremt Danmark ikke havde haft det retlige forbehold?”

Svar:

Ja. Der henvises til Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten, især side 75 – 83.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 31. januar 2008

Spørgsmål 6:

” Ministeren bedes redegøre for, om Folketinget med en flertalsafgørelse vil kunne erstatte det retlige forbehold med den opt-in ordning, som det foreslås Lissabontraktaten giver mulighed for.”

Svar:

Det fremgår af Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten, at en omdannelse af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender (RIA-forbeholdet) til en tilvalgsordning vil forudsætte, at der overlades beføjelser til EU efter reglerne i grundlovens § 20. Det vil således efter grundloven ikke være tilstrækkeligt, at Folketinget godkender en sådan ændring ved en almindelig flertalsafgørelse. Hertil kommer, at ændringen af RIA-forbeholdet ifølge det nationale kompromis fra 1992 forudsætter afholdelse af en folkeafstemning.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 31. januar 2008

Spørgsmål 7:

”Ministeren bedes redegøre for forskelle og ligheder mellem den danske protokol og den britiske og irske protokol om disse landes retlige forbehold.”

Svar:

Det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender (RIA-forbeholdet) vil også efter Lissabon-traktatens ikrafttræden være et absolut forbehold mod at deltage i RIA-samarbejde på overstatsligt grundlag. De britisk/irske forbehold på RIA-området vil efter Lissabon-traktatens ikrafttræden fortsat være et tilvalgsforbehold (opt-in ordning). Der er således grundlæggende forskelle på de to forbehold.

Udenrigsministeriet går ud fra, at spørgsmålet sigter til eventuelle forskelle mellem det danske forbehold og de britisk/irske forbehold, såfremt Danmark har udnyttet sin ret til at omdanne det absolutte danske RIA-forbehold til et tilvalgsforbehold.

I en sådan situation vil der grundlæggende være fuld overensstemmelse mellem det danske RIA-forbehold og UK/Irlands RIA-forbehold. Der vil dog være visse forskelle. Det kan særligt fremhæves, at Danmark er fuldt med i Schengen-samarbejdet. Som følge heraf er der visse særregler om tilvalgsordningen for Danmark, hvor det gælder tilvalg af ændringer til Schengen-retsakter. Hvis Danmark ikke tilvælger en retsakt, som er en videreudvikling af Schengen-reglerne, vil de øvrige Schengen-lande og Danmark skulle finde egnede løsninger på de spørgsmål, som dette måtte rejse. Samtidig indebærer et dansk tilvalg af et forslag til en Schengen-retsakt, at Danmark forpligter sig til også at tilvælge senere ændringer heri, hvis disse ændringer ligeledes indebærer en videreudvikling af Schengen-reglerne.

For UK/Irland gælder et andet regelsæt. Disse lande har ingen egentlig ret til at deltage i Schengen-retsakter. De kan dog ansøge Rådet om tilladelse til at deltage i dele af Schengen-samarbejdet, og kan derefter deltage i de dele af samarbejdet, som Rådet har samtykket i, på de betingelser som Rådet har stillet.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 31. januar 2008

Spørgsmål 38:

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan regeringen forestiller sig, at Folketinget - såfremt Danmark efter en folkeafstemning vælger at gøre brug af Lissabontraktatens mulighed for en dansk opt-in-model - skal tilslutte sig de dele af samarbejdet om retlige og indre anliggender, Danmark pt. står uden for, herunder om samtlige vedtagne forbeholdsbelagte retsakter vil komme til afstemning i Folketinget.”

Svar:

Artikel 8 i protokollen om Danmarks stilling, som er knyttet til Lissabon-traktaten, åbner mulighed for, at Danmark, i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser, kan afgive meddelelse til de øvrige medlemsstater om, at de bestemmelser i protokollen, der angår forbeholdet for retlige og indre anliggender (RIA-forbeholdet), omdannes til et tilvalgsforbehold, hvor reglerne i bilaget til protokollen skal finde anvendelse. En overgang fra de nuværende bestemmelser i protokollen om RIA-forbeholdet til et tilvalgsforbehold i overensstemmelse med reglerne i protokollens bilag vil indebære overladelse af beføjelser til EU og derfor skulle behandles efter proceduren i grundlovens § 20. Det følger af det nationale kompromis fra 1992, at en sådan ændring af RIA-forbeholdet forudsætter folkeafstemning.

Såfremt Danmark måtte have ændret RIA-forbeholdet til et tilvalgsforbehold, fremgår det af bestemmelserne i artikel 3 og 4 i bilaget til protokollen, at Danmark skriftligt kan meddele Rådets formand, at Danmark vil deltage i en RIA-retsakt. Efter artikel 3 kan en sådan meddelelse gives indtil 3 måneder, efter at forslaget er fremsat, og efter artikel 4 kan meddelelse gives når som helst, efter at forslaget måtte være endeligt vedtaget i EU.

Bestemmelserne i bilaget indeholder intet nærmere om, hvorledes der i Danmark træffes beslutning om afgivelse af sådanne meddelelser. Dette må nærmere drøftes i forbindelse med forberedelsen af den fornødne lovgivning om en omdannelse af det danske RIA-forbehold.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 13. februar 2008

Spørgsmål 139:

”Skal svaret på L 53 – spørgsmål 6 forstås sådan, at ministeren finder, at Folketinget med 5/6-flertal vil kunne erstatte det retlige forbehold med en opt-in?”

Svar:

Svaret skal forstås således, at en overgang til en tilvalgsordning i praksis vil forudsætte, at der forinden er overladt de fornødne beføjelser til EU i medfør af grundlovens § 20. Der henvises herom til Justitsministeriets redegørelse om visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Lissabon-traktaten, især side 80-88.

Skulle en sådan lov i henhold til grundlovens § 20 have udsigt til at blive vedtaget med 5/6 flertal, vil der imidlertid for at respektere løftet om ikke at ophæve eller ændre de danske forbehold uden folkeafstemning være behov for at afholde en folkeafstemning på andet grundlag end grundlovens § 20 om omdannelsen af det retlige forbehold til en tilvalgsordning.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 13. februar 2008

Spørgsmål 149:

”Udenrigsministeren bedes redegøre for det nye indhold i Lissabon-traktatens TEUF art. 67 i forhold til Nice-traktatens TEF art. 61 og meddele, om han finder, at de nye formuleringer vil udvide eller indskrænke Unionens handleevne inden for rets- og udlændingepolitikken.”

Svar:

TEUF artikel 67, stk. 1 fastholder og viderefører EU-samarbejdets allerede eksisterende mål om at gøre EU til et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Sammenlignet med TEF artikel 61, fremhæver TEUF artikel 67, stk. 1 desuden de grundlæggende rettigheder og understreger behovet for respekt for diversiteten i medlemsstaternes forskellige retssystemer og retstraditioner. Bestemmelsens stk. 2 indeholder hovedsageligt redaktionelle ændringer i forhold til TEF artikel 61. Endelig indeholder stk. 4 primært en kodificering af det allerede eksisterende princip om gensidig anerkendelse af retsafgørelser og udenretsafgørelser om civilretlige spørgsmål.

Den væsentlige ændring i relation til omfanget af Unionens beføjelser er TEUF artikel 67, stk. 3, hvorefter det resterende mellemstatslige samarbejde om retlige og indre anliggender, der vedrører politi- og strafferetten, med Lissabon-traktaten overflyttes til den overstatslige ramme i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. TEUF artikel 67 er nærmere omtalt i Udenrigsministeriets redegørelse om Lissabon-traktaten.

I forhold til TEF artikel 61, medfører TEUF artikel 67, at Unionens beføjelser bliver udvidet, fordi det politi- og strafferetlige samarbejde overgår fra det mellemstatslige samarbejde i søjle 3 til det overstatslige samarbejde i søjle 1. Hermed overlades der beføjelser fra medlemsstaterne til EU, hvilket for Danmark indebærer, at det retlige forbehold også aktualiseres for det politi- og strafferetlige samarbejdes vedkommende. Grundet det danske retlige forbehold overlader Danmark således ikke beføjelser til EU i henhold til TEUF artikel 67. Der henvises i den forbindelse nærmere til Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten af 4. december 2007.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 13. februar 2008

Spørgsmål 188:

”Ministeren bedes oplyse, om art. 1 samt art. 3, stk. 1 i bilaget (vedr. tilvalgsforbeholdet) til Protokollen om Danmarks stilling skal forstås således, at Danmark pga tilvalgsforbeholdet som det eneste land ikke vil have vetoret på retsakter, der skal vedtages med enstemmighed.”

Svar:

De nævnte bestemmelser skal forstås således, at Danmark ved at tilvælge en retsakt på forslagsstadiet deltager på lige fod med alle andre lande i behandlingen og vedtagelsen af den pågældende retsakt i Rådet. Danmark får således også fuld stemmeret i disse tilfælde. I tilfælde, hvor der kræves enstemmighed får Danmark således vetoret på samme måde som alle de øvrige medlemsstater. Og Danmark bliver bundet af retsakten på samme måde som de øvrige lande.

Det fremgår dog af artikel 3, stk. 2 i bilaget til protokollen om Danmarks stilling, at såfremt et forslag ikke kan vedtages inden for rimelig tid med Danmarks deltagelse, kan de øvrige lande beslutte at vedtage forslaget uden Danmark. Danmark har i så tilfælde ikke stemmeret, men bliver til gengæld heller ikke bundet af afgørelsen. Denne regel indebærer således, at Danmark ikke kan tilvælge en retsakt alene med det formål at forhindre, at retsakten vedtages.

Denne ordning svarer i øvrigt principielt til ordningen vedrørende forstærket samarbejde. På RIA-området vil de øvrige lande under alle omstændigheder kunne gennemføre en given retsakt som forstærket samarbejde, hvis et enkelt land gennem lang tid modsætter sig vedtagelsen af retsakten.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 13. februar 2008

Spørgsmål 189:

”I forlængelse af ministerens svar af 5. februar 2008 på spørgsmål 7 og spørgsmål 38, bedes ministeren redegøre for, hvorvidt særreglerne om ændringer af Schengen-reglerne (at Danmark forpligter sig til også at tilvælge senere ændringer af en retsakt) også gælder, hvis Danmark har valgt at tilslutte sig den pågældende retsakt efter art. 4 (dvs. efter at retsakten er vedtaget af de andre lande), jf. art. 6, stk. 2 i bilaget til protokollen om Danmarks stilling”.

Svar:

Nej, Særreglen i artikel 5, stk. 2 i bilaget til protokollen om Danmark indebærer, at et tilvalg på forslagsstadiet af en retsakt, der er en videreudvikling af Schengen-reglerne, anses for et uigenkaldeligt tilvalg af forslag til retsakter, der er en videreudvikling af disse regler, for så vidt videreudviklingen også er Schengen-relevant.

Denne særregel gælder kun for tilvalg af retsakter på forslagsstadiet. Den gælder således ikke, hvor Danmark måtte have tilvalgt en retsakt i medfør af bilagets artikel 4 om tilvalg efter, at en retsakt er vedtaget.

Opmærksomheden henledes imidlertid på, at Danmark som fuldt medlem af Schengen-samarbejdet forventes at deltage i alle Schengen-retsakter. Det fremgår af bestemmelsen i artikel 5, stk. 1 i bilaget til protokollen, at meddelelse om efterfølgende tilvalg af en Schengen-retsakt skal gives senest 6 måneder efter retsaktens vedtagelse. Det fremgår videre af denne bestemmelse, at Rådet og Danmark træffer de nødvendige beslutninger i tilfælde af, at Danmark undlader at tilslutte sig en Schengen-retsakt. Disse bestemmelser svarer til de allerede gældende bestemmelser i artikel 5 i den gældende protokol om Danmarks stilling.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 13. februar 2008

Spørgsmål 190:

”Ministeren bedes oplyse, hvorvidt en dansk tilslutning til en retsakt efter art. 4 i bilaget til protokollen om Danmarks stilling (dvs. efter at retsakten er vedtaget af de andre lande) vil betyde, at retsakten gælder for Danmark på mellemstatslig eller overstatslig basis.”

Svar:

En dansk tilslutning til en retsakt på grundlag af artikel 4 i bilaget til protokollen om Danmarks stilling – dvs. et efterfølgende dansk tilvalg af en allerede vedtaget retsakt på grundlag af tilvalgsordningen – vil bevirke, at Danmark vil være bundet på ganske samme måde som de øvrige medlemslande, dvs. på overstatsligt grundlag.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 13. februar 2008

Spørgsmål 192:

”Ministeren bedes oplyse, hvorvidt en aftale mellem de politiske partier om på forhånd at tilkendegive en tilslutning til dele af det forbeholdsbelagte samarbejde, f.eks. hele det civilretlige område, via tilvalgsforbeholdet, vil kræve en særskilt §20-procedure i henhold til grundloven.”

Svar:

Det fremgår af Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten af 4. december 2007, at en anvendelse af en såkaldt tilvalgsordning på de områder, som er dækket af Danmarks retlige forbehold, vil forudsætte, at de fornødne beføjelser er overladt fra Danmark til EU's institutioner. Da Danmark må anses for i praksis at være uden mulighed for at anvende tilvalgsordningen, hvis en § 20-procedure ikke anvendes inden Danmark meddeler EU, at man fremtidigt vil anvende tilvalgsordningen, vil det være nødvendigt på forhånd at overlade de fornødne beføjelser til EU's institutioner. Der henvises herom til Justitsministeriets ovennævnte redegørelse side 88.

En sådan overladelse af beføjelser indebærer, at der skal vedtages en lov herom i henhold til reglerne i grundlovens § 20. Folkeafstemning om lovforslaget vil således være nødvendig, jf. grundlovens § 20, med mindre det pågældende lovforslag skulle blive vedtaget med 5/6-flertal i Folketinget. Skulle der opnås 5/6-flertal, vil der alligevel skulle afholdes folkeafstemning om en sådan ændring af det retlige forbehold i overensstemmelse med det nationale kompromis fra 1992.

Eventuelle politiske aftaler om tilvalg af retsakter, der allerede er dækket af den skete beføjelsesoverladelse vil ikke kræve gennemførelse af en ny lov om overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 13. februar 2008

Spørgsmål 193:

”Ministeren bedes oplyse, hvorvidt alle de retsakter på RIA-området, som Danmark pt. står uden for pga. undtagelsen på retsområdet, vil være gældende for Danmark i tilfælde af, at Danmark efter en §20-procedure vælger at afskaffe det retlige forbehold helt.”

Svar:

Hvis Danmark ophævede det retlige forbehold, ville alle de EU-retsakter, som gælder for de øvrige medlemsstater, også blive gældende for Danmark. Det fremgår således af artikel 7 i protokollen om Danmarks stilling, at hvis Danmark ophæver sit retlige forbehold ”vil Danmark fuldt ud gennemføre alle de til den tid gældende relevante foranstaltninger, som er truffet inden for rammerne af Den Europæiske Union”.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 18. februar 2008

Spørgsmål 232:

”Vil ministeren oplyse, hvor mange gange det danske retsforbehold har været i brug?”

Svar:

Fra Amsterdam-traktatens ikrafttrædelse og frem til den 7. september 2007 ses der at være vedtaget 155 foranstaltninger, som er omfattet af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 18. februar 2008

Spørgsmål 233:

”Vil ministeren oplyse, på hvilke områder omfattet af retsforbeholdet Danmark har anmodet om og fået parallelaftaler?”

Svar:

Det drejer sig om 3 aftaler vedr. følgende retsakter: Hhv. Dublin II- og Eurodac forordningerne, forkyndelsesforordningen samt Bruxelles I-forordningen.

Det bemærkes, at Europaudvalget løbende er holdt orienteret bl.a. gennem statusnotater om forhandlingerne om parallelaftaler.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 18. februar 2008

Spørgsmål 234:

”Vil ministeren oplyse, på hvilke områder omfattet af retsforbeholdet Danmark har anmodet om og ikke har fået parallelaftaler?”

Svar:

Det drejer sig om følgende 2 retsakter: Konkursforordningen og Bruxelles II-forordningen.

Det bemærkes, at Europaudvalget løbende er holdt orienteret bl.a. gennem statusnotater om forhandlingerne om parallelaftaler.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 18. februar 2008

Spørgsmål 235:

”Vil ministeren oplyse, på hvilke områder omfattet af retsforbeholdet Danmark har undladt at anmode om parallelaftaler?”

Svar:

Øvrige retsakter bortset fra de i svar på spørgsmålene 233 og 234 nævnte retsakter.

Det bemærkes, at Europaudvalget løbende er holdt orienteret bl.a. gennem statusnotater om forhandlingerne om parallelaftaler.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 19. februar 2008

Spørgsmål 246:

”Såfremt Danmark ikke havde haft et retsforbehold, hvad ville så, ud fra Justitsministeriets definition af suverænitet, have været suverænitetsafgivelse indenfor Lissabon-traktatens bestemmelser om retlige og indre anliggender?”

Svar:

Der henvises til Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsmæssige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten af 4. december 2007, navnlig side 75 til side 83.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 19. februar 2008

Spørgsmål 264:

”Kan ministeren bekræfte, at intet forhindrer Danmark i, med opretholdelse af retsforbeholdet, at vedtage tilsvarende eller bedre regler, hvad enten det drejer sig om udlændingepolitik, civil- eller strafferet, end dem, der på ethvert givent tidspunkt måtte gælde i EU?”

Svar:

Med Lissabon-traktaten overføres det resterende samarbejde om politi og strafferet fra søjle 3 til det overstatslige samarbejde i søjle 1. Dermed aktualiseres det danske retlige forbehold også for det politi- og strafferetlige samarbejde.

Lissabon-traktaten viderefører det danske retlige forbehold, som først kan afskaffes eller omdannes ved folkeafstemning, jf. protokollen om Danmarks stilling. Så længe det danske retlige forbehold består, vil Danmark ikke være omfattet af EU's regler på området.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 19. februar 2008

Spørgsmål 277:

”Ministeren bedes foretage en sammenligning mellem det gældende traktatgrundlag (Nice) og Lissabon-traktaten, for så vidt angår dansk afgivelse af suverænitet i nærmere bestemt omfang på det retslige område (RIA)”.

Svar:

Som det nærmere fremgår af Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Lissabon-traktaten af 4. december 2007, navnlig side 75-88 og af Udenrigsministeriets redegørelse for Lissabon-traktaten, indebærer Danmarks retlige forbehold, at der ikke i forbindelse med Lissabon-traktaten overlades beføjelser fra danske myndigheder til EU inden for samarbejdet på grundlag af tredje del, afsnit V i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. Da der ikke i forbindelse med ratifikation af Lissabon-traktaten eller i sin tid Nice-traktaten er overladt eller overlades beføjelser på de områder, som er dækket af Danmarks retlige forbehold, er der ingen forskel på Danmarks stilling i forhold til Nice-traktaten og Lissabon-traktaten i denne henseende.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 19. februar 2008

Spørgsmål 278:

”Under den tænkte forudsætning, at det danske retsforbehold henholdsvis var ophævet eller ændret til et opt-in-forbehold under det gældende traktatgrundlag, ønskes det oplyst, på hvilke områder dansk ratificering af Lissabon-traktaten ville have indebåret (yderligere) dansk suverænitetssafgivelse i grundlovens forstand”.

Svar:

Udenrigsministeriet forstår spørgsmålet således, at det ønskes oplyst i hvilket omfang Lissabon-traktaten – hvis man skulle se bort fra det danske retlige forbehold – ville indebære overladelse af nye beføjelser til EU.

Svaret på dette spørgsmål kan ikke gives med sikkerhed, da Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten af 4. december 2007 (side 75- 88) ikke tager stilling til dette ganske hypotetiske spørgsmål. Det kan dog uden videre antages, at overførelsen af det strafferetlige og politimæssige samarbejde fra det nuværende mellemstatslige samarbejde i søjle 3 til det overstatslige samarbejde i søjle 1 ville have indebåret, at der blev overladt beføjelser til EU, såfremt det retlige forbehold ikke havde været gældende. Det kan herudover ikke udelukkes, at der også på enkelte andre områder er ændringer i samarbejdet, hvor der også ville have været nye beføjelsesoverladelser i den angivne hypotetiske situation. Om ændringerne i EU's retlige samarbejde henvises til Udenrigsministeriets redegørelse for Lissabon-traktaten.

I forbindelse med en ophævelse eller omdannelse af det retlige forbehold, vil der selvsagt blive redegjort for, hvilke beføjelser der i givet fald vil blive overdraget.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 19. februar 2008

Spørgsmål 279:

”Er det korrekt, at Danmark med opt-in-modellen kun er repræsenteret i forhandlingerne, og dermed kun får indflydelse på den endelige udformning af nye retsakter inden for RIA, såfremt Danmark inden tre måneder efter, at et forslag eller initiativ inden for RIA er forelagt Rådet, har meddelt Rådets formand, at vi ønsker at deltage i både vedtagelsen og anvendelsen af den foreslåede foranstaltning?”

Svar:

Uanset det retlige forbehold er Danmark altid repræsenteret i forhandlingerne, men Danmarks indflydelse er selvsagt begrænset, da vi ikke har nogen stemmeret. Efter en omdannelse af det retlige forbehold til en tilvalgsordning vil Danmark være repræsenteret med fuld vægt og have stemmeret, såfremt Danmark tilvælger et forslag eller initiativ som beskrevet i spørgsmålet. Danmark vil også få adgang til at tilvælge en retsakt, efter den er vedtaget. I så tilfælde vil Danmark selvsagt ikke have haft stemmeret i forbindelse med retsaktens vedtagelse.

Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2008-151-0160
Dok.: TTM40629

**Besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 26. februar 2008 fra Folketingets
Europaudvalg**

Spørgsmål 1:

”Ministeren bedes – som lovet på Europaudvalgets møde den 22. februar 2008 – sende en statusoversigt til udvalget vedrørende de rammeafgørelser, som Kommissionen søger at fremme inden for søjle 1.”

Svar:

Som bekendt kan der ikke vedtages rammeafgørelser inden for det EU-retlige samarbejde på søjle 1. Justitsministeriet har derfor forstået spørgsmålet således, at der sigtes til, hvilke direktiver med strafferetlige elementer, Kommissionen har fremsat eller agter at fremsætte, som er eller har været indeholdt i rammeafgørelser, der er vedtaget inden for TEU afsnit VI (søjle 3).

I forlængelse af den såkaldte miljødom, som blev afsagt af EF-Domstolen den 13. september 2005, sag C-176/03, udsendte Kommissionen den 23. november 2005 en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om konsekvenserne af EF-Domstolens dom (KOM(2005)583). Til denne meddelelse havde Kommissionen optaget et bilag med en liste over de retsakter, som efter Kommissionens opfattelse blev berørt af EF-Domstolens dom. Det drejede sig om følgende retsakter:

- 1) Den annullerede rammeafgørelse om strafferetlig beskyttelse af miljøet (2003/80/RIA),
- 2) Rådets rammeafgørelse om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen (2000/383/RIA som ændret ved 2001/888/RIA),

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

- 3) Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter (2001/413/RIA),
- 4) Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og Rådets rammeafgørelse om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (2001/500/RIA),
- 5) Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold og Rådets rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (2002/946/RIA),
- 6) Rådets rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (2002/946),
- 7) Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor (2003/568/RIA),
- 8) Rådets rammeafgørelse om angreb på informationssystemer (2005/222/RIA),
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser og Rådets rammeafgørelse om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe (2005/667/RIA),
- 10) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser (KOM (2001) 272 endelig) og
- 11) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlige foranstaltninger til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og forslag til Rådets rammeafgørelse om en styrkelse af de strafferetlige rammer til bekæmpelse af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (KOM (2005) 276 endelig).

Kommissionen fremlagde i forlængelse heraf den 26. april 2006 et forslag til direktiv om strafferetlige foranstaltninger til håndhævelse af *intellektuelle ejendomsrettigheder* (KOM(2006)168 endelig). Forslaget tilsigter at erstatte Kommissionens forslag af 19. juli 2005 til direktiv om strafferetlige foranstaltninger til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og forslag til Rådets rammeafgørelse om en styrkelse af de strafferetlige rammer til bekæmpelse af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (KOM(2005)276). Det slovenske formandskab har til-

kendegivet, at arbejdet med dette forslag afventer medlemsstaternes besvarelse af et spørgeskema om den nationale lovgivning på området.

Den 9. februar 2007 fremlagde Kommissionen endvidere et forslag til direktiv om *strafferetlig beskyttelse af miljøet* (KOM(2007)51), der skal træde i stedet for den annullerede rammeafgørelse. Der er på nuværende tidspunkt opnået bred enighed om forslaget, men der udestår fortsat enkelte spørgsmål. Det forventes, at det slovenske formandskab vil forelægge forslaget på det kommende rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 17.-18. april 2008 med henblik på at opnå politisk enighed herom.

Vicepræsident for Kommissionen, Franco Frattini, tilkendegav herudover på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. februar 2008, at han forventede, at Kommissionen den 11. marts 2008 ville beslutte at fremsætte et forslag til direktiv til afløsning for den rammeafgørelse om *bekæmpelse af skibsforurening*, som blev annulleret ved EF-Domstolens dom af 23. oktober 2007, sag C-440/05.

I forbindelse med fremsættelsen af direktivforslaget om strafferetlig beskyttelse af miljøet bebudede Kommissionen, at den også ville fremsætte forslag til direktiver til erstatning af henholdsvis rammeafgørelsen om styrkelse af beskyttelsen mod *falskmøntneri*, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen og rammeafgørelsen om bekæmpelse af *svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter*. Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke nærmere oplysninger om, hvornår Kommissionen vil fremlægge disse forslag.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 8. april 2008

Spørgsmål 530:

”Vil regeringen fremlægge en aktuel oversigt over Schengen-regler og andre retspolitiske regler, som Danmark er med i, og en oversigt over dem, som vi er uden for?”

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 59 fra Folketingets Europaudvalg ad alm. del af 13. marts 2008.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 8. april 2008

Spørgsmål 531:

”Vil regeringen fremlægge en oversigt over regler, som regeringen gerne ville være med i, men som vi ikke kan være med i på grund af undtagelsen på det retlige område?”

Svar:

Spørgsmålet vil blive aktuelt under en tilvalgsordning, som vil give Danmark en ret til fra sag til sag at beslutte, hvorvidt man ønsker at deltage i samarbejdet på lige fod med de øvrige medlemsstater.

Hvordan tilvalgsordningen i givet fald vil blive anvendt i praksis til sin tid, er det for tidligt at udtale sig om. Se også besvarelsen af spørgsmål 20 stillet af Folketingets Europaudvalg ad alm. del til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 13. februar 2007.

For nærmere redegørelse for tilvalgsordningen se endvidere svar på spørgsmål 38.

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 8. april 2008

Spørgsmål 532:

”Vil regeringen fremlægge en oversigt over regler på det retlige område, som regeringen ikke ønsker at være med i?”

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 531.

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag

7

Journalnummer

400.C.2-0

Kontor

EUK

16. april 2008

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 59 ad EUU alm. del af den 13. marts 2008 vedrørende det retlige forbehold.

P. B. Olsen

Den 15. april 2008

**UDENRIGSMINISTERIET
MINISTERIET FOR FLYGTNINGE, INDVANDRERE OG INTE-
GRATION
JUSTITSMINISTERIET**

N O T A T

Oversigt over de forslag og vedtagelser, som er dækket af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, samt Danmarks ønsker om at tiltræde disse.

Efter Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, med hjemmel i afsnit IV i EF-traktaten, og disse foranstaltninger vil ikke være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Nedenfor følger en oversigt over de forslag og vedtagelser, som er omfattet af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender. Oversigten dækker perioden fra Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 og frem til 15. april 2008.¹ Den indeholder i alt 189 vedtagne foranstaltninger og 28 forslag hertil.

For alle de nedenfor omtalte foranstaltninger gælder, at Danmark i medfør af Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltog/ikke deltager i Rådets vedtagelse heraf. En eventuel dansk tilknytning til disse foranstaltninger vil derfor kun kunne ske ved en konkret mellemstatslig aftale mellem Danmark og Fællesskabet. Fællesskabet er ikke forpligtet til at indgå sådanne aftaler med Danmark. For så vidt angår forslag og vedtagelser vedrørende videreudvikling af Schengen-reglerne gælder den særlige regel i artikel 5 i Protokollen om Danmarks stilling, hvorefter Danmark inden 6 måneder efter vedtagelsen træffer afgørelse om – på mellemstatsligt grundlag – at tilslutte sig initiativet. De klassiske blandede aftaler mellem EU og tredjelande, der vedrører såvel samarbejde omfattet af RIA-forbeholdet som samarbejde, der ikke er omfattet af forbeholdet, er ikke medtaget i notatet. Kun aftaler, der specifikt vedrører RIA, er medtaget i notatet.

For at skabe et overblik over sagsgangen i forbindelse med de enkelte forslag og vedtagelser er der i tilknytning til oversigten udarbejdet et bilag. Bilaget indeholder de enkelte forslags fulde titel samt KOM-nummer eller reference til offentliggørelsen i EF-Tidende (EFT), hvor en sådan har fundet sted. Endvidere fremgår det, hvornår sagen af regeringen har

¹ Det har således ikke været muligt inden for fristen at afspejle evt. endelige vedtagelser på Rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 18. april 2008. Disse vil være kategoriseret som forslag i notatet.

været forelagt Folketingets Europaudvalg, Folketingets Retsudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Nedenfor opregnes, i kronologisk rækkefølge med de ældste foranstaltninger først, i afsnit I de vedtagne foranstaltninger og i afsnit II de ikke-vedtagne foranstaltninger. Danmarks ønske om at blive tilknyttet de omtalte foranstaltninger er ligeledes angivet, ligesom disse er inddelt i foranstaltninger vedrørende asyl og indvandring og foranstaltninger vedrørende civilret.

I. Vedtagne foranstaltninger

A. Danmark har fremsat ønske om indgåelse af parallelaftaler med henblik på at blive tilknyttet følgende foranstaltninger på mellemstatsligt grundlag

a) Asyl, indvandring, visum

1. Eurodac-forordningen: Rådets forordning om oprettelse af "Eurodac" (fingeraftrykssystem vedr. asylansøgere) samt Rådets forordning om gennemførelsesbestemmelser til Eurodac-forordningen.²
2. Dublin-regelsættet (Dublin-forordningen og aftale herom med Norge og Island): Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Fællesskabet og Norge og Island om Dublin-konventionen, Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne samt Kommissionens forordning om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne.³

b) Civilret

3. Rådets forordning om konkurs.⁴⁵

² Danmark har indgået en parallelaftale vedrørende retsakterne, jf. Rådets afgørelse 2006/188/EF.

³ Danmark har indgået en parallelaftale vedrørende retsakterne, jf. Rådets afgørelse 2006/188/EF og 2006/167/EF.

⁴ Danmark har fremsat ønske om indgåelse af en parallelaftale vedrørende retsakten. Ønsket er foreløbigt afslået.

⁵ Rådet har den 13. juni 2007 vedtaget forordning (EF) nr. 681/2007 om ændring af bilag A, B og C til forordning (EF) 1346/2000 om konkurs

4. Rådets forordning om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn (Bruxelles II-forordningen).⁶
5. Rådets forordning om forkyndelse af dokumenter i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle anliggender (forkyndelsesforordningen).⁷
6. Rådets forordning om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Bruxelles I-forordningen eller EF-domsforordningen).⁸

c) Kommissionens mandater om indledning af forhandlinger med Danmark om indgåelse af parallelaftaler

7. Rådets beslutning om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Danmark om mellemstatslige aftaler vedrørende Danmarks tilknytning til forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område og til forordning (EF) nr. 1348/2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.
8. Rådets beslutning om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Danmark om en mellemstatslig aftale vedrørende Danmarks tilknytning til Dublin II-forordningen og Eurodac-forordningen og bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Norge og Island om indgåelse af en protokol i medfør af artikel 12 i aftalen mellem Fællesskabet og Island og Norge om Dublin-regelsættet.

⁶ Danmark har fremsat ønske om indgåelse af en parallelaftale vedrørende retsakten. Ønsket er foreløbigt afslået.

⁷ Parallelaftalen af 19. oktober 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelsesforordningen er trådt i kraft den 1. juli 2007. Aftalen indebærer, at Danmark på mellemstatsligt grundlag tilknyttes reglerne i forordningen. Europa-Parlamentet og Rådet har den 13. november 2007 vedtaget forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000.

⁸ Parallelaftalen af 19. oktober 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om Bruxelles I-forordningen er trådt i kraft den 1. juli 2007. Aftalen indebærer, at Danmark på mellemstatsligt grundlag tilknyttes reglerne i forordningen.

B. Følgende retsakter anses for værende en udbygning af Schengen-reglerne, hvorfor art. 5, stk. 2 i Protokollen om Danmarks Stilling finder anvendelse, således at Danmark har ret til at deltage i foranstaltningen på mellemstatsligt grundlag

a) Danmark har truffet afgørelse om at ville gennemføre følgende foranstaltninger i dansk ret

9. Rådets forordning om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med behandling af visumansøgninger.
10. Rådets forordning om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med grænsekontrol og overvågning.
11. Rådets beslutning om ajourføring af del VI og bilag 3, 6 og 13 til de fælles konsulære instrukser samt af bilag 5a), 6a) og 8 til Den Fælles Håndbog.
12. Rådets beslutning om ajourføring af bilag 10 til de fælles konsulære instrukser, af bilag 6c til Den Fælles Håndbog og bilag 8 til Schengen-konsultationsnettets tekniske specifikationer.
13. Rådets forordning om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold.
14. Rådets direktiv om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere.
15. Rådets beslutning om tilpasning af del V og VI samt bilag 13 til de fælles konsulære instrukser samt bilag 6 (a) for så vidt angår langtidsvisa med samme gyldighed som visum til kortvarigt ophold.
16. Rådets direktiv om transportøransvar.
17. Rådets forordning om udviklingen af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II).
18. Rådets beslutning om tilpasning af del VII og bilag 12 til de fælles konsulære instrukser samt bilag 14a til Den Fælles Håndbog.
19. Rådets beslutning om tilpasning af del III og tilføjelse af et bilag 16 i de fælles konsulære instrukser.
20. Rådets beslutning om revision af Den Fælles Håndbog (del I).

21. Rådets forordning om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere.
22. Rådets beslutning om ændring af del VI i de fælles konsulære instrukser (visumsticker).
23. Rådets beslutning om tilpasning af del III og VIII i de fælles konsulære instrukser (rejsebureauer).
24. Rådets beslutning om revision af Den Fælles Håndbog (del II).
25. Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og ulovligt ophold.
26. Rådets beslutning om ændring af del III og bilag 8 i de tekniske specifikationer til Schengen-konsultationsnettet (tekniske specifikationer).
27. Rådets forordning om udstedelse af visum ved grænsen, herunder udstedelse af visum til søfolk i transit.
28. Rådets forordning om indførelse af et særligt forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD) samt ændring af de særlige konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog.
29. Rådets forordning om ensartet udformning af forenklede transitdokumenter (FTD) og forenklede jernbanetransitdokumenter (FRTD) som omhandlet i forordning (EF) nr. 693/2003.
30. Rådets beslutning om ændring af bilag 12 i de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer og bilag 14 a i Den Fælles Håndbog om visumgebyrer.
31. Rådets forordning om foranstaltninger med henblik på at lette procedurerne for ansøgning om og udstedelse af visum til medlemmerne af den olympiske familie, der deltager i De Olympiske Lege og/eller De Paraolympiske lege i Athen i 2004.
32. Rådets beslutning om ændring af bilag 2, liste A, i de fælles konsulære instrukser og bilag 5, liste A, i Den Fælles Håndbog vedrørende visumkrav for indehavere af pakistanske diplomater.
33. Rådets beslutning om ændring af bilag 3, del I, i de fælles konsulære instrukser og bilag 5a, del I, i Den Fælles Håndbog vedrørende tredjelandsstatsborgere, der skal have lufthavnstransitvisum.

34. Rådets direktiv om bistand ved gennemrejse i forbindelse med udsendelse ad luftvejen.
35. Rådets beslutning om ændring af del V, pkt. 1.4 i de fælles konsulære instrukser vedrørende besiddelse af rejseforsikring som et af de dokumenter, der skal kræves i forbindelse med udstedelse af det ensartede visum.
36. Rådets beslutning om ændring af del V, tredje afsnit (væsentlige kriterier for gennemgangen af ansøgninger) i de fælles konsulære instrukser.
37. Rådets beslutning om ændring af del II, punkt 1.2, i de fælles konsulære instrukser og oprettelse af et nyt bilag til disse instrukser.
38. Rådets forordning om procedure for ændring af Sirene-håndbogen.
39. Rådets forordning om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer.
40. Rådets beslutning om fastlæggelse af en udligningsordning for de finansielle ubalancer opstået som følge af anvendelse af direktivet om gensidig anerkendelse af udsendelsesafgørelser.
41. Rådets direktiv om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer.
42. Rådets beslutning om fastsættelse af mindstekrav i forbindelse med skiltning ved grænseovergangssteder.
43. Rådets beslutning om fælles tilrettelæggelse af samlet udsendelse med fly af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt på to eller flere af medlemsstaternes område.
44. Rådets beslutning om opdatering af Den Fælles Håndbog med en bestemmelse om målrettet grænsekontrol for så vidt angår ledsagede mindreårige.
45. Rådets beslutning om ændring af del II af Den Fælles Håndbog og tilføjelse af et bilag 16 (fælles blanket med afvisningsgrunde og stempling i pas).
46. Rådets forordning om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, navnlig i forbindelse med terrorismebekæmpelse.
47. Rådets beslutning om indførelse af visuminformationssystemet (VIS).

48. Rådets beslutning om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Norge og Island om betingelserne for de sidstnævntes deltagelse i et europæisk agentur for forvaltningen af operationelt samarbejde ved de eksterne grænser.
49. Rådets forordning om etablering af et europæisk agentur for forvaltningen af operationelt samarbejde ved de eksterne grænser.
50. Rådets forordning om systematisk stempling af tredjelandsstatsborgeres pas ved passage af de ydre grænser.
51. Rådets afgørelse om nogle af Schengen-reglernes anvendelse for Gibraltar.
52. Rådets beslutning om oprettelse af et sikkert, webbaseret informations- koordinationsnet for medlemsstaternes indvandringsmyndigheder.
53. Rådets henstilling om lettelse af visum til kortvarigt ophold for forskere fra tredjelande, som rejser inden for det europæiske fællesskab med henblik på videnskabelig forskning.
54. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger med henblik på at lette procedurerne for ansøgning om og udstedelse af visum til medlemmer af den olympiske familie, der deltager i De Olympiske og/eller De Paraolympiske Vinterlege 2006 i Torino.
55. Rådets forordning om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks).
56. Rådets beslutning om forhøjelse af visumgebyrer.
57. Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med transit gennem deres område.
58. Rådets beslutning om ændring af bilag 2, liste A, i de fælles konsulære instrukser om visumkrav for indehavere af indonesiske diplomatpas og tjenestepas.
59. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landegrænser og om ændring af Schengen-konventionen.
60. Rådets afgørelse om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale med Island og Norge om deres deltagelse i Frontex.

61. Rådets afgørelse om indgåelse på Fællesskabets vegne af en aftale med Island og Norge om deres deltagelse i Frontex.
62. Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om oprettelse af Grænsefonden for perioden 2007-2013.
63. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold.
64. Rådets beslutning om ændring af tekniske specifikationer del 2 i Schengen-konsultationsnetværket.
65. Rådets beslutning om ændring af tekniske specifikationer del 1 i Schengen-konsultationsnetværket.
66. Rådets forordning om biometriske kendetegn i EU-borgernes pas.
67. Ændring af forordning EF/562/2006 om Schengen-grænsekodeks for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.
68. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF/1987/2006) om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II).

b) Danmark har endnu ikke truffet afgørelse om at ville gennemføre følgende foranstaltninger vedrørende udbygningen af Schengen-reglerne i dansk ret

69. Kommissionens beslutning om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 2007/574/EF, hvad angår fastlæggelsen af strategiske retningslinjer for 2007-2013.

C. Øvrige foranstaltninger som Danmark ikke deltager i, og som anses for ikke at være en udbygning af Schengen-reglerne

a) Asyl, indvandring, visum

70. Rådets afgørelse om Amsterdam-traktatens virkninger for tilbagetagelsesklausuler i Fællesskabsaftaler.

71. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle en protokol om menneskehandel og en protokol om menneskesmugling til supplerende af FN's konvention om grænseoverskridende organiseret kriminalitet.
72. Rådets beslutning om at give Kommissionen bemyndigelse til at åbne forhandlinger om en parallelaftale til Dublin-konventionen med Norge og Island.
73. Rådets afgørelser om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle tilbagetagelsesaftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og Sri Lanka, Marokko, Pakistan og Rusland.
74. Rådets beslutning om en europæisk flygtningefond.
75. Rådets afgørelse om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af FN's konvention om grænseoverskridende organiseret kriminalitet og tilhørende protokoller om menneskehandel og menneskesmugling.*
76. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger med Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Hongkong og Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Macao om en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Hongkong og Macao om tilbagetagelse.
77. Rådets direktiv om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen heroverfor.
78. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger med Ukraine om en tilbagetagelsesaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine.
79. Rådets beslutning om vedtagelse af et handlingsprogram for administrativt samarbejde på områderne ydre grænser, visum, asyl og indvandring (ARGO).
80. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle en aftale om associering af Schweiz i de dele af Schengen-reglerne, der hører under TEF, søjle I og formandskabet, bistået af Kommissionen, til at forhandle schweizisk deltagelse i de dele af Schengen-reglerne, der hører under TEU, søjle III.*
81. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om schweizisk deltagelse i Eurodac-

* Danmark deltager delvist

forordningen samt i Dublin-regelsættet (den kommende Dublin II-forordning).

82. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger med Folkerepublikken Kina om en aftale om status som godkendt rejsemål (ADS-aftalen).
83. Rådets afgørelse om undertegnelse af tilbagetagelsesaftale med Hongkong.
84. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger med Tyrkiet, Albanien, Algeriet og Kina om indgåelse af tilbagetagelsesaftaler med Det Europæiske Fællesskab.
85. Rådets direktiv om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne.
86. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af en protokol i henhold til artikel 12 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge.
87. Rådets forordning om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 til at omfatte tredjelandsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet.
88. Rådets direktiv om ret til familiesammenføring.
89. Rådets afgørelse om at bemyndige Kommissionen til at undertegne aftale om tilbagetagelse med Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Macao.
90. Rådets direktiv om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding.
91. Rådets afgørelse om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lanka om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.
92. Rådets afgørelse om indgåelse af tilbagetagelsesaftale med Hongkong.
93. Rådets afgørelse om indgåelse af aftale om visumspørgsmål m.v. med Folkerepublikken Kina (ADS-aftalen).

94. Rådets afgørelse om indgåelse af tilbagetagelsesaftale med Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Macao.
95. Rådets direktiv om fastlæggelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere og statsløse som flygtninge, eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse og indholdet af en sådan beskyttelse.
96. Rådets direktiv om udstedelse af tidsbegrænset opholdstilladelser til ofre for organiseret ulovlig indvandring eller menneskehandel, der samarbejder med de kompetente myndigheder.
97. Rådets afgørelse om undertegnelse af og midlertidig anvendelse af visse af bestemmelserne i aftalen mellem Fællesskabet og Schweiz om Schweiz' associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne.
98. Rådets afgørelse (EF/2008/146) om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Schweiz om Schweiz' associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne.
99. Rådets afgørelse om undertegnelse af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen med Fællesskabet og Schweiz om kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz (Eurodac-forordningen og Dublin II-forordningen).
100. Rådets beslutning om Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2005-2010.
101. Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier eller andre formål.
102. Rådets beslutning om ændring af handlingsprogrammet for administrativt samarbejde på områderne ydre grænser, visum, asyl og indvandring (ARGO-programmet).
103. Rådets afgørelse om, at visse områder omfattet af EF-traktatens afsnit IV overgår til proceduren i EF-traktatens artikel 251 med anvendelse af kvalificeret flertal og fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet.
104. Rådets afgørelse om indgåelse af aftale om tilbagetagelse med Den Demokratiske socialistiske Republik Sri Lanka.
105. Rådets afgørelse om indgåelse af aftale om tilbagetagelse med Republikken Albanien.

106. Rådets afgørelse om undertegnelse af en protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Island og Norge om kriterier og mekanismer for fastlæggelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge.
107. Rådets direktiv om særlige indrejseprocedurer for tredjelandsstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning.
108. Rådets henstilling om lettelse af tredjelandsstatsborgeres indrejse i EU med henblik på videnskabelig forskning.
109. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle en visumlempelsesordning mellem EF og Ukraine.
110. Rådets direktiv om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne.
111. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen og formandskabet til at indlede forhandlinger med Schweiz og Liechtenstein om indgåelse af en protokol, der giver Liechtenstein mulighed for at tiltræde aftalen mellem EF og Schweiz om Dublin- og Eurodac-regelsættet.
112. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Schweiz og Liechtenstein om indgåelse af en protokol i henhold til artikel 11 i aftalen mellem EF og Schweiz om Dublin- og Eurodac-regelsættet, som Liechtenstein vil tiltræde (Danmarks tilknytning til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Schweiz, som Liechtenstein vil tiltræde).
113. Rådets afgørelse om undertegnelse af tilbagetagelsesaftalen mellem Rusland og EF.
114. Rådets afgørelse om undertegnelse af visumlempelsesaftalen mellem Rusland og EF.
115. Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa i forbindelse med transit gennem deres område.
116. Rådets beslutning om etablering af en mekanisme for gensidig informering om medlemsstaternes foranstaltninger på asyl- og indvandringsområdet.
117. Rådets afgørelser om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om tilbagetagelsesaftaler med Makedonien, Serbien, Montenegro og Bosnien-Hercegovina.

118. Rådets afgørelser om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Makedonien, Albanien, Montenegro, Serbien og Bosnien-Hercegovina om lempelse af reglerne for udstedelse af korttidsvisa.
119. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med republikken Moldova om en tilbagetagelsesaftale.
120. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af en aftale med Moldova om lempelse af reglerne for korttidsvisa.
121. Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Rusland om lettelse af udstedelsen af visa til kortvarigt ophold.
122. Rådets afgørelse om indgåelse af tilbagetagelsesaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Rusland.
123. Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om oprettelse af Tilbagesendelsesfonden for perioden 2008-2013.
124. Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om oprettelse af Flygtningefonden for perioden 2008-2013
125. Rådets afgørelse om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om lettelse af udstedelse af visa til kortvarigt ophold.
126. Rådets afgørelse om undertegnelse af tilbagetagelsesaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine.
127. Rådets beslutning om oprettelse af Integrationsfonden for perioden 2007-2013.
128. Rådets afgørelse om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Bosnien-Hercegovina om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.
129. Rådets afgørelse om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Montenegro om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.
130. Rådets afgørelse om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.

131. Rådets afgørelse om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem Fællesskabet og Republiken Serbien om tilbage-tagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.
132. Rådets afgørelse om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem Fællesskabet og Republiken Albanien om lettelse af udstedelsen af visa til kortvarigt ophold.
133. Rådets afgørelse om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem Fællesskabet og Bosnien-Hercegovina om lettelse af udstedelsen af visa til kortvarigt ophold.
134. Rådets afgørelse om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem Fællesskabet og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om lettelse af udstedelsen af visa til kortvarigt ophold.
135. Rådets afgørelse om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem Fællesskabet og Republiken Montenegro om lempelse af reglerne for udstedelse af visa.
136. Rådets afgørelse om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Serbien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa.
137. Rådets afgørelse om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Moldova om lettelse af udstedelse af visa til kortvarigt ophold.
138. Rådets afgørelse om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Moldova om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.
139. Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Albanien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa.
140. Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Bosnien-Hercegovina om lempelse af reglerne for udstedelse af visa.
141. Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Montenegro om lempelse af reglerne for udstedelse af visa.
142. Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Serbien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa.

143. Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republikken Makedonien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa.
144. Rådets beslutning om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Serbien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.
145. Rådets beslutning om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republikken Makedonien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.
146. Rådets beslutning om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Montenegro om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.
147. Rådets beslutning om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Bosnien-Hercegovina om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.
148. Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.
149. Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om lettelse af udstedelsen af visa.
150. Rådets afgørelse om indgåelse af tilbagetagesaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine.
151. Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om lettelse af udstedelsen af visa til kortvarigt ophold.
152. Rådets afgørelse om undertegnelse af en protokol mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz (Dublin).
153. Rådets afgørelse om undertegnelse af en protokol mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz (Danmarks stilling)

b) Vedr. civilret

154. Rådets forordning om videreførelse af tilskyndelses- og udvekslingsprogrammet for aktørerne inden for retsvæsenet for så vidt angår det civilretlige område - Grotius-programmet.
155. Rådets beslutning om indledning af forhandlinger om en verdensomspændende konvention om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område inden for rammerne af Haagerkonferencen (Haager-domskonventionen).
156. Rådets beslutning om oprettelse et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område.
157. Rådets forordning om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område.
158. Rådets konklusioner vedrørende Fællesskabets og medlemsstaternes holdning til forhandlingerne om en ny protokol til ændring af Athen-konventionen om søtransport af passagerer og gods af 1974.
159. Rådets beslutning om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med henblik på vedtagelse af en konvention om mobilt materiel og en protokol om flyudstyr under UNIDROITs og Organisationen for International Civil Luftfarts (ICAOs) fælles auspicer.
160. Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning i Associeringsrådene med de central- og østeuropæiske landes deltagelse i Fællesskabets programmer/Associeringsrådets afgørelse truffet mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og de central- og østeuropæiske lande på den anden side om vedtagelse af de almindelige vilkår og betingelser for CØE-landenes deltagelse i Fællesskabets programmer.*
161. Rådets afgørelse om indgåelse af en rammeaftale mellem det Europæiske Fællesskab og Republikkerne Cypern, Malta og Tyrkiet om de generelle principper for deltagelse i Fællesskabets programmer.*
162. Rådets beslutning om videreførelse af forhandlingerne om en verdensomspændende konvention om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område inden for rammerne af Haagerkonferencen (Haager-domskonventionen).

* Danmark deltager delvist.

163. Rådets forordning om fastlæggelse af en generel fællesskabsramme for aktiviteter med henblik på at lette iværksættelsen af det civilretlige samarbejde.
164. Rådets beslutning om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med henblik på vedtagelse af en protokol om ændring af Paris-konventionen om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område.
165. Rådets beslutning om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at undertegne og ratificere den internationale konvention af 2001 om civilretligt ansvar for forureningsskader forårsaget af bunkerolie (bunkeroliekonventionen).
166. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om en konvention mellem Fællesskabet og dels Danmark under hensyn til protokollen om Danmarks stilling, dels Island, Norge, Schweiz og Polen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, der skal træde i stedet for Lugano-konventionen af 16. september 1988.
167. Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde den internationale konvention af 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer (HNS-konventionen).
168. Rådets beslutning om at bemyndige Kommissionen til at indlede og føre forhandlinger med Haagerkonferencen om International Privatret om vilkårene og fremgangsmåderne for Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse.
169. Rådets beslutning om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle om en konvention om lovvalg med hensyn til den tingsretlige beskyttelse ved indirekte ejerskab mv. over værdipapirer.
170. Rådets beslutning om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at undertegne konventionen om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse samt om samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige (Haager-konventionen af 1996⁹).
171. Rådets beslutning om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle en ny protokol om supplerende af den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening.

⁹ ”Konventionens korrekte danske titel er ”Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn”

172. Rådets direktiv om forbedret adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art.
173. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på det europæiske Fællesskabs vegne at indlede forhandlinger om et retligt bindende instrument om det privatretlige ansvar for grænseoverskridende skader forårsaget af farlig virksomhed inden for rammerne af konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer og konventionen om grænseoverskridende virkninger af industriulykker.*
174. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle om en protokol om specifikke forhold for rullende jernbanemateriel til konventionen om mobilt udstyr.
175. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at indlede forhandlinger med henblik på vedtagelse af en konvention om værnetingsklausuler inden for rammerne af Haagerkonferencen om International Privatret.
176. Rådets beslutning om bemyndigelse af de medlemsstater, der er kontraherende parter i Paris-konventionen af 29. juli 1960 om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område, til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at undertegne protokollen om ændring af den nævnte konvention.
177. Rådets forordning om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000.
178. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at åbne forhandlinger med henblik på vedtagelse af en protokol om rummateriel til konventionen om international garantistillelse for mobilt udstyr under UNIDROIT's auspicer.
179. Rådets beslutning om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at undertegne, ratificere eller tiltræde protokollen af 2003 til den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening 1992 og om bemyndigelse af Luxembourg og Østrig til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at tiltræde de underliggende instrumenter.
180. Rådets beslutning om bemyndigelse af de medlemsstater, der er kontraherende parter i Paris-konventionen af 29. juli 1960 om

* Danmark deltager delvist

ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område, til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde protokollen om ændring af nævnte konvention.

181. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav.¹⁰
182. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at indlede forhandlinger med henblik på vedtagelse af en konvention om underholdspligt inden for rammerne af Haagerkonferencen om International Privatret.
183. Rådets beslutning om bemyndigelse af visse medlemsstater til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at føre forhandlinger om en aftale om ansvar i forbindelse med miljøkatastrofer, der skal knyttes som bilag til protokollen om miljøbeskyttelse til Antarktis-traktaten.
184. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold (Rom II-forordningen).
185. Europa Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure.
186. Europa Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en europæisk småkravsprocedure.
187. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et særprogram om civilret for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed.
188. Rådets afgørelse om undertegnelse på vegne af Fællesskabet af konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Lugano-konventionen).
189. Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Haagerkonferencen om International Privatret.

¹⁰ Kommissionen har den 16. november 2005 vedtaget forordning (EF) nr. 1869/2005 om udskiftning af bilagene til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav.

II. Endnu ikke-vedtagne foranstaltninger

a) Vedr. asyl, indvandring, visum

190. Kommissionens forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed. (BORTFALDET)
191. Initiativ fra Østrig til Rådets forordning om opstilling af kriterier for bestemmelsen af, hvilke lande der kan med henblik på vedtagelse betegnes som sikre tredjelande, med henblik på ansvaret for behandling af en asylansøgning, der indgives af en tredjelandstatsborger i en medlemsstat, samt om fastlæggelse af en liste over sikre tredjelande i Europa. (BORTFALDET)
192. Initiativ fra Den Italienske Republik med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv om bistand ved gennemrejse over land i forbindelse med medlemsstaternes udsendelse af tredjelandstatsborgere. (BORTFALDET)
193. Kommissionens forslag til Rådets forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser/ved de midlertidige ydre landgrænser mellem medlemsstaterne. (BORTFALDET)
194. Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1030/2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere (herunder spørgsmålet om integrering af biometriske data).
195. Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Schweiz om kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz (Eurodac-forordningen og Dublin II-forordningen).
196. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold.
197. Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om tilpasning af bestemmelserne vedrørende EF-domstolens beføjelser på de områder, der er omfattet af afsnit IV i EF-traktaten.

198. Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om oprettelse af Det Europæiske Migrationsnetværk.
199. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske identifikatorer, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger.
200. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forslag om et fælles visumkodeks.
201. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.
202. Kommissionens forslag til direktiv om status som fastboende udlænding for personer med international beskyttelse.
203. Kommissionens forslag til direktiv om sanktioner mod arbejdsgivere, der ansætter tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt i EU.
204. Forslag til direktiv om betingelser for indrejse og ophold for højt kvalificerede arbejdstagere.
205. Forslag til rammedirektiv om status for personer, der er indrejst på medlemsstaternes territorium med henblik på at udøve økonomisk aktivitet.

b) Vedr. civilret

206. Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs undertegnelse af Europarådets konvention om samvær med børn.¹¹
207. Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs undertegnelse af konventionen om international garantistillelse for mobilt udstyr og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel, vedtaget i Cape Town den 16. november 2001.
208. Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international garantistillelse for mobilt udstyr og protokollen til nævnte konvention

¹¹ Konventionens korrekte danske titel er ”Europarådskonventionen om kontakt med børn”.

om specifikke forhold for flymateriel, vedtaget i Cape Town den 16. november 2001.

209. Kommissionens forslag til Rådets beslutning om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en protokol om det privatretlige ansvar for grænseoverskridende skader forårsaget af farlig virksomhed inden for rammerne af konventionen om beskyttelse og brug af grænseoverskridende vandløb og internationale søer og konventionen om grænseoverskridende virkninger af industriulykker.*
210. Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde konventionen om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsakter samt om samarbejde vedrørende forældremyndighed og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige (Haagerkonventionen af 1996¹²).
211. Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af protokollen af 2002 til Athenkonventionen af 1974 om søtransport af passagerer og deres bagage.
212. Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om fællesskabs undertegnelse af Haagerkonventionen om, hvilken lov der skal anvendes på visse rettigheder med hensyn til værdipapirer, der besiddes via en mellemmand.
213. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I).
214. Kommissionens forslag til Europa Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område.
215. Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2201/2003 for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager (Rom III).
216. Kommissionens forslag af 15. december 2005 til Rådets forordning om kompetence, gældende lov, anerkendelse af retsafgørelser og om samarbejde vedrørende underholdspligt.
217. Opfordring til Rådet om at lade artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finde anvendelse på foran-

* Danmark deltager delvist

¹² ”Konventionens korrekte danske titel er ”Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn”.

staltninger vedrørende underholdspligt, der træffes i medfør af artikel 65 i samme traktat.

Den 15. april 2008

**UDENRIGSMINISTERIET
MINISTERIET FOR FLYGTNINGE, INDVANDRERE OG INTE-
GRATION
JUSTITSMINISTERIET**

B I L A G

Oversigt over de forslag og vedtagelser, som er dækket af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, samt Danmarks ønsker om at tiltræde disse.

I. Vedtagne foranstaltninger

Ad 1) Eurodac-forordningen:

Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen.

Offentliggjort i EFT/L 316/2000.

Retsudvalget er blevet orienteret om arbejdet vedrørende Eurodac forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 20. - 21. juni 1994 (mundtlig orientering den 16. juni 1994), den 22. - 23. november 1995 (aktuelt notat fremsendt den 10. november 1995), den 19. - 20. marts 1996 (aktuelt notat fremsendt den 7. marts 1996), den 4. - 5. juni 1996 (aktuelt notat fremsendt den 24. maj 1996), den 26. - 27. maj 1997 (aktuelt notat fremsendt den 16. maj 1997), den 4. - 5. december 1997 (aktuelt notat fremsendt den 21. november 1997) den 28. - 29. maj 1998 (aktuelt notat fremsendt den 13. maj 1998), den 24. september 1998 (aktuelt notat fremsendt den 10. september 1998), 3. - 4. december 1998 (aktuelt notat fremsendt den 19. november 1999), den 12. marts 1999 (aktuelt notat fremsendt den 24. februar 1999), den 27. - 28. maj 1999 (aktuelt notat fremsendt den 17. maj 1999), den 29. oktober 1999 (aktuelt notat fremsendt den 20. oktober 1999), den 2. - 3. december 1999 (aktuelt notat fremsendt den 18. november 1999), den 27. marts 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. marts 2000) og den 30. november - 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. november 2000). Grundnotat er oversendt til Folketingets Retsudvalg den 14. september 1999.

Spørgsmålet om vedtagelsen af en Eurodac-konvention har været forelagt for Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 4. - 5. december 1997 (aktuelt notat fremsendt den 21. november 1997) og den 3. - 4. december 1998 (aktuelt notat fremsendt den 20. november 1998). Europaudvalget er endvidere blevet orienteret om arbejdet vedrørende Eurodac forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 20. -

21. juni 1994 (aktuelt notat fremsendt den 10. juni 1994), den 22. - 23. november 1995 (aktuelt notat fremsendt den 9. november 1995), den 19. - 20. marts 1996 (aktuelt notat fremsendt den 7. marts 1996), den 4. - 5. juni 1996 (aktuelt notat fremsendt den 24. maj 1996), den 26. - 27. maj 1997 (aktuelt notat fremsendt den 16. maj 1997), den 28. - 29. maj 1998 (aktuelt notat fremsendt den 13. maj 1998), den 24. september 1998 (aktuelt notat fremsendt den 11. september 1998), den 12. marts 1999 (aktuelt notat fremsendt den 26. februar 1999), den 27. - 28. maj 1999 (aktuelt notat fremsendt den 14. maj 1999), den 29. oktober 1999 (aktuelt notat fremsendt den 20. oktober 1999), den 2. - 3. december 1999 (aktuelt notat fremsendt den 18. november 1999), den 27. marts 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. marts 2000) og den 30. november - 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. november 2000). Grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 15. september 1999.

SAMT

Rådets forordning (EF) nr. 407/2002 af 28. februar 2002 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen.

Offentliggjort i EFT/L062/2002.

Forelagt Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 15.-16. marts 2001. Forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 15.-16. marts 2001 (aktuelt notat fremsendt den 1. marts 2001) og til orientering forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6.-7. december 2001.

Ad 2) Dublinregelsættet (Dublin II-forordningen og aftale herom med Norge og Island):

Rådets afgørelse af 19. januar 2001 om undertegnelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge.

Aftalen er paraferet under rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 og trådte i kraft den 1. april 2001. Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. - 30. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 24. maj 2000) og den 30. november - 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. november 2000). Forelagt for Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. november 2000). Europaudvalget er endvidere blevet orienteret om sagen forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 29. - 30. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 18. maj 2000).

Rådets afgørelse (2001/258/EF) af 15. marts 2001 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge

om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge.

Offentliggjort i EFT/L 93/2001.

Aftalen er paraferet under rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 og trådte i kraft den 1. april 2001.

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. - 30. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 24. maj 2000) og den 30. november - 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. november 2000).

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. november 2000). Europaudvalget er endvidere blevet orienteret om sagen forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 29. - 30. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 18. maj 2000).

SAMT

Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne.

Offentliggjort i EFT/L50/1/2003.

Forordningen har været forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 13. - 14. juni 2002, den 14. - 15. oktober 2002, den 28. - 29. november 2002 og den 20. december 2002. Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 13. - 14. juni 2002, den 14. - 15. oktober 2002, den 28. - 29. november 2002 og den 20. december 2002.

Ad 3) Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (konkursforordningen).

Offentliggjort i EFT/L 160/2000.

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 27.-28. maj 1999 (aktuelt notat fremsendt den 12. maj 1999), den 2.-3. december 1999 (aktuelt notat fremsendt den 18. november 1999), den 27. marts 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. marts 2000) samt den 29. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. maj 2000). Forelagt for Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2. - 3. december 1999 (aktuelt notat fremsendt den 18. november 1999). Europaudvalget er endvidere blevet orienteret om sagen forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 27.-28. maj 1999 (aktuelt notat fremsendt den 12. maj 1999), den 27. marts 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. marts 2000) samt den 29. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 18. maj 2000). Rådet har den 13. juni 2007 vedtaget forordning (EF) nr. 681/2007 om ændring af bilag A, B og C til konkursforordningen.

Ad 4) Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 af 29. maj 2000 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager samt i sager vedrørende forældremyndighed over fælles børn (Bruxelles II-forordningen). (blev ophævet ved nr. 126; Den nye Bruxelles II-forordning)

Offentliggjort i EFT/L 160/2000.

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 27.-28. maj 1999 (aktuelt notat fremsendt den 12. maj 1999), den 27. marts 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. marts 2000) samt den 29. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. maj 2000). Grundnotat er fremsendt til Folketingets Retsudvalg den 6. august 1999. Forelagt for Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27. marts 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. marts 2000). Europaudvalget er endvidere blevet orienteret om sagen forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 27. - 28. maj 1999 (aktuelt notat fremsendt den 12. maj 1999) samt den 29. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 18. maj 2000). Grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 6. august 1999.

Ad 5) Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i Den Europæiske Unions medlemsstater af retslige og udenretslige dokumenter i civile eller kommercielle anliggender (forkyndelsesforordningen).

Offentliggjort i EFT/L 160/2000.

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 27.-28. maj 1999 (aktuelt notat fremsendt den 12. maj 1999), den 2.-3. december 1999 (aktuelt notat fremsendt den 18. november 1999), den 27. marts 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. marts 2000) samt den 29. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. maj 2000). Grundnotat er fremsendt til Folketingets Retsudvalg den 1. juli 1999. Forelagt for Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2. - 3. december 1999 (aktuelt notat oversendt den 18. november 1999). Europaudvalget er endvidere blevet orienteret forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 27. - 28. maj 1999 (aktuelt notat fremsendt den 12. maj 1999), den 27. marts 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. marts 2000) samt den 29. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 18. maj 2000). Grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 2. juli 1999.

Europa-Parlamentet og Rådet har den 13. november 2007 vedtaget forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000.

Offentliggjort i EFT/L 324/2007.

Grundnotat er den 12. august og 18. august 2005 sendt til henholdsvis Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg. Revideret grundnotat er sendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg henholdsvis den 9. og 10. januar 2007.

Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg er blevet orienteret om sagen forud for rådsmøderne den 1. – 2. juni 2006 og 19. – 20. april 2007.

Ad 6) Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (Bruxelles I-forordningen eller EF-domsforordningen).

Offentliggjort i EFT/L 12/2001

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 27.-28. maj 1999 (aktuelt notat fremsendt den 12. maj 1999), den 27. marts 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. marts 2000) samt den 30. november – 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. november 2000). Grundnotat er fremsendt til Folketingets Retsudvalg den 26. oktober 1999.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27. marts 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. marts 2000). Europaudvalget er endvidere blevet orienteret om sagen forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 27. - 28. maj 1999 (aktuelt notat fremsendt den 12. maj 1999) samt den 30. november – 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. november 2000). Grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 25. oktober 1999.

ad 7) Rådets beslutning af 8. maj 2003 om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Danmark om mellemstatslige aftaler vedrørende Danmarks tilknytning til forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område og til forordning (EF) nr. 1348/2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (parallelaf-taler). (SEK (2002) 735 endelig).

Forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 14. – 15. oktober 2002 og den 8. maj 2003.

ad 8) Rådets beslutning af 8. maj 2003 om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Danmark om en mellemstatslig aftale vedrørende Danmarks tilknytning til Dublin II-forordningen og Eurodac-forordningen (parallelaf-tale) og bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Norge og Island om indgåelse af en protokol i medfør af artikel 12 i aftalen mellem Fælles-skabet og Island og Norge om Dublin-regelsættet.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspoli-tik og Europaudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anlig-gender) den 12. – 13. juni 2002 og 8. maj 2003.

ad 9) Rådets forordning (EF) nr. 789/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med behandling af visumansøgninger.

Offentliggjort i EFT/L 116/2001

[Forordningen angiver som sit hjemmelsgrundlag TEF artikel 62, nr. 2 og nr. 3. Dele af forordningen er derfor omfattet af det danske forbehold.]

Forelagt Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 15.-16. marts 2001 (aktuelt notat fremsendt forud for rådsmødet).

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 15.-16. marts 2001 (aktuelt notat fremsendt den 1. marts 2001).

ad 10) Rådets forordning (EF) nr. 790/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med grænsekontrol og grænseovervågning.

Offentliggjort i EFT/L 116/2001

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 15.-16. marts 2001 (aktuelt notat fremsendt forud herfor, marts 2001)

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 15. – 16. marts 2001 (aktuelt notat fremsendt den 1. marts 2001).

ad 11) Rådets beslutning (2001/329/EF) af 24. april 2001 om ajourføring af del VI og bilag 3, 6 og 13 til de fælles konsulære instrukser samt af bilag 5a), 6a) og 8 til Den Fælles Håndbog

Offentliggjort i EFT/L 116/2001

Forelagt Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 15.-16. marts 2001.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 15.-16. marts 2001 (aktuelt notat fremsendt den 6. marts 2001).

ad 12) Rådets beslutning af 24. april 2001 om ajourføring af bilag 10 til de fælles konsulære instrukser, af bilag 6c til Den Fælles Håndbog og bilag 8 til "Schengen-konsultationsnettet" (tekniske specifikationer).

Fortroligt.

Forelagt Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 15.-16. marts 2001.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 15.-16. marts 2001 (aktuelt notat fremsendt den 6. marts 2001).

ad 13) Rådets forordning (EF) nr. 1091/2001 af 28. maj 2001 om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold.

Offentliggjort i EFT/L 150/2001

Forelagt Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 15.-16. marts 2001 (aktuelt notat fremsendt

den 1. marts 2001) og den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 15. maj 2001).

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 15.-16. marts 2001 (aktuelt notat fremsendt den 1. marts 2001) og den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 15. maj 2001).

ad 14) Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere.

Offentliggjort i EFT/L 149/2001

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. november 2000) og den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 15. maj 2001).

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. november 2000) og den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 15. maj 2001).

ad 15) Rådets beslutning (2001/420/EF) af 28. maj 2001 om tilpasning af del V og VI og bilag 13 til de fælles konsulære instrukser samt bilag 6(a) til Den Fælles Håndbog for så vidt angår visum til længerevarende ophold med samme gyldighed som visum til kortvarigt ophold.

Offentliggjort i EFT/L 150/2001

Fremsat under henvisning til Rådets forordning nr. 789/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med behandling af visumansøgninger og under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 790/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med grænsekontrol og grænseovervågning.

Beslutningen er en videreudvikling af Schengen-reglerne.

Forelagt Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 22. maj 2001).

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 22. maj 2001).

ad 16) Rådets direktiv 2001/51/EF af 28. juni 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985.

Offentliggjort i EFT/L 187/2001.

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. november 2000) og den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 15. maj 2001).

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. november 2000) og den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 15. maj 2001).

Afsendelse af brev til rådsformanden og Kommissionens Generaldirektorat for Retlige og Indre Anliggender vedr. ønske om dansk tilslutning afsendt den 31. oktober 2001.

ad 17) Rådets forordning (EF) nr. 2424/2001 af 6. december 2001 om udviklingen af den anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II).

Offentliggjort i EFT/L 328/4/2001

Forordningen skal ses i sammenhæng med Rådets afgørelse af 6. december 2001 om udviklingen af den anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II), som er offentliggjort i EFT/L 328/1/2001

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 16. november 2001 (aktuelt notat fremsendt den 5. november 2001) og den 6. - 7. december 2001 (aktuelt notat blev ved Statsministeriets skrivelse af 29. november 2001 fremsendt til Folketingets partier).

Forelagt for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 16. november 2001 (aktuelt notat fremsendt den 2. november 2001) og til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6. - 7. december 2001 (aktuelt notat blev ved Statsministeriets skrivelse af 29. november 2001 fremsendt til Folketingets partier).

ad 18) Rådets beslutning (2002/44/EF) af 20. december 2001 om tilpasning af del VII og bilag 12 til de fælles konsulære instrukser samt bilag 14a til Den Fælles Håndbog.

Offentliggjort i EFT/L20/2002.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6. - 7. december 2001.

ad 19) Rådets beslutning af 25. april 2002 om tilpasning af del III og tilføjelse af et bilag 16 i de fælles konsulære instrukser.

Offentliggjort i EFT/L123/2002.

Forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6. - 7. december 2001 blev sagen forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg. Forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. - 26. april 2002.

Forelagt Folketingets Retsudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6. - 7. december 2001. Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. - 26. april 2002.

ad 20) Rådets beslutning af 25. april 2002 om revision af Den Fælles Håndbog [del I]

Offentliggjort i EFT/L123/47/2002.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002 (aktuelt notat oversendt forud for rådsmødet).

ad 21) Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere.

Offentliggjort i EFT/L157/1/2002

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002 (aktuelt notat oversendt den 12. april 2002). Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge og Integrationspolitik til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002.

ad 22) Rådets beslutning af 12. juli 2002 om ændring af del VI i de fælles konsulære instrukser. Offentliggjort i EFT L 187/48/2002.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til orientering forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 13. – 14. juni 2002 (aktuelt notat fremsendt forud for rådsmødet).

ad 23) Rådets beslutning af 12. juli 2002 om tilpasning af del III og del VIII i de fælles konsulære instrukser.

Offentliggjort i EFT L187/44/2002.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til orientering forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 13. – 14. juni 2002 (aktuelt notat fremsat forud for rådsmødet).

ad 24) Rådets beslutning af 12. juli 2002 om revision af Den Fælles Håndbog [del II].

Offentliggjort i EFT/L187/50/2002.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 13. – 14. juni 2002 (aktuelt notat oversendt forud for rådsmødet)

ad 25) Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold.

Offentliggjort i EFT/L328/2002.

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 17. november 2000).

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. november 2000). Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (ret-

lige og indre anliggender) den 15. – 16. marts 2001 samt rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. – 29. maj 2001. Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 14. – 15. oktober 2002.

ad 26) Rådets beslutning af 19. december 2002 om ændring af del III og bilag 8 i de tekniske specifikationer til Schengen Konsultationsnetværket.

Ikke offentliggjort.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. – 29. november 2002.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. – 29. november 2002.

ad 27) Rådets forordning (EF) nr. 415/2003 af 27. februar 2003 om udstedelse af visum på grænsen, berunder udstedelse af visum til søfolk i transit.

Offentliggjort i EFT/L64/1/2003.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 20. december 2002. Forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19. december 2002.

ad 28) Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 af 14. april 2003 om indførelsen af et særligt, forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD) samt om ændring af de fælles konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog.

Offentliggjort i EFT/L99/8/2003.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (generelle anliggender og eksterne forbindelse) den 14. – 15. april 2003.

ad 29) Rådets forordning (EF) nr. 694/2003 af 14. april 2003 om ensartet udformning af forenklede transitdokumenter (FTD) og forenklede jernbanetransitdokumenter (FRTD) som omhandlet i forordning (EF) nr. 693/2003.

Offentliggjort i EFT/L99/15/2003.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (generelle anliggender og eksterne forbindelse) den 14. – 15. april 2003.

ad 30) Rådets beslutning af 13. juni 2003 om ændring af bilag 12 i de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer og bilag 14a i Den Fælles Håndbog om visumgebyrer.

Offentliggjort i EFT/L152/2003.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5. – 6. juni 2003. Forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5. – 6. juni 2003.

ad 31) Rådets forordning (EF) nr. 1295/2003 af 15. juli 2003 om foranstaltninger med henblik på at lette procedurerne for ansøgning om og udstedelse af vi-

sum til medlemmer af den olympiske familie, der deltager i De Olympiske eller De Paralympiske Lege i Athen i 2004.

Offentliggjort i EFT/L183/2003.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5. - 6. juni 2003.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5. - 6. juni 2003.

ad 32) Rådets beslutning af 28. juli 2003 om ændring af bilag 2, liste A, i de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer og bilag 5, liste A, i Den Fælles Håndbog om visumkrav for indehavere af pakistanske diplomatpas.

Offentliggjort i EFT/L198/13-14/2003.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøde (generelle og eksterne anliggender) den 21.-22. juli 2003.

ad 33) Rådets beslutning af 28. juli 2003 om ændring af bilag 3, del I, i de fælles konsulære instrukser og bilag 5a, del I, i Den Fælles Håndbog om statsborgere fra tredjelande, som er underlagt kravet om lufthavnstransitvisum.

Offentliggjort i EFT/L198/15-16/2003.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøde (generelle og eksterne anliggender) den 21.-22. juli 2003.

ad 34) Rådets direktiv 2003/14/EF af 25. november 2003 om bistand ved gennemrejse i forbindelse med udsendelse ad luftvejen.

Offentliggjort i EFT/L321/26-31/2003.

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5. - 6. juni 2003 og 2. - 3. oktober 2003. Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5. - 6. juni 2003 og 2. - 3. oktober 2003.

ad 35) Rådets beslutning af 22. december 2003 om ændring af del V, pkt. 1.4 i de fælles konsulære instrukser og af del I, punkt 4.1.2, i den fælles håndbog for så vidt angår tilføjelse af et krav om, at en rejseforsikring skal indgå i den dokumentation, der kræves for at få udstedt et ensartet indrejsevisum.

Offentliggjort i EFT/L5/79-80/2004.

Forelagt Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27. - 28. november 2003.

ad 36) Rådets beslutning af 22. december 2003 om ændring af del V, tredje afsnit (væsentlige kriterier for gennemgangen af ansøgninger) i de fælles konsulære instrukser.

Offentliggjort i EFT/L5/74-75/2004.

Folketingets Udvalg for Udlændinge og Integrationspolitik er i forbindelse med rådsmødet (miljø) den 22. december 2003 skriftligt orienteret om sagen (aktuelt notat fremsendt den 23. december 2003).

Forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (miljø) den 22. december 2003. Vedtaget på rådsmødet (miljø) den 22. december 2003.

ad 37) Rådets beslutning af 22. december 2003 om ændring af del II, punkt 1.2, i de fælles konsulære instrukser og oprettelse af et nyt bilag til disse instrukser.

Offentliggjort i EFT/L5/76-77/2004.

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik er forud for rådsmødet (miljø) den 22. december 2003 skriftligt orienteret om sagen (aktuelt notat fremsendt den 9. december 2003). Forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (miljø) den 22. december 2003. Vedtaget på rådsmødet (miljø) den 22. december 2003.

ad 38) Rådets forordning (EF) nr. 378/2004 af 19. februar 2004 om proceduren for ændring af Sirene-håndbogen.

Offentliggjort i EFT/L64/5-6/2004.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) og mødet i Det Blandede Udvalg den 6. november 2003.

ad 39) Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandrerforbindelsesofficerer.

Offentliggjort i EFT/L64/1-4/2004.

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg er blevet orienteret om sagen forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5. – 6. juni 2003 og 2. – 3. oktober 2003.

ad 40) Rådets beslutning (2004/191/EF) af 23. februar 2004 om fastlæggelse af en udligningsordning for de finansielle ubalancer opstået som følge af anvendelse af direktivet om gensidig anerkendelse af udsendelsesafgørelser.

Offentliggjort i EFT/L60/55-57/2004.

Forelagt Folketingets Europaudvalg samt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2. – 3. oktober 2003 og den 6. november 2003.

ad 41) Rådets direktiv 2004/82/EF af 29. april 2004 om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om befordrede personer.

Offentliggjort i EUT/L261/2004.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. marts 2004. Vedtaget på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 29.- 30. april 2004.

ad 42) Rådets beslutning 2004/L261/2004 af 29. april 2004 om fastsættelse af mindstekrav i forbindelse med skiltning ved grænseovergange.

Offentliggjort i EFT/L261/2004.

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6. november 2003.

ad 43) Rådets beslutning (2004/573/EF) af 29. april 2004 om fælles tilrettelæggelse af samlet udsendelse med fly af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt på to eller flere af medlemsstaternes område.

Offentliggjort i EFT/L261/2004.

Forelagt Folketingets Europaudvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6. november 2003 og den 29. – 30. april 2004.

ad 44) Rådets beslutning (2004/466/EF) af 29. april 2004 om ændring af Den Fælles Håndbog med henblik på at indarbejde bestemmelser om målrettet grænsekontrol af ledsagede mindreårige.

Offentliggjort i EUT/L157/136-139/2004.

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. marts 2004.

ad 45) Rådets beslutning af 29. april 2004 om ændring af Den Fælles Håndbog (fælles blanket med afvisningsgrunde og stempling i pas).

Offentliggjort i EFT/L261/2004.

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27. – 28. november 2003.

ad 46) Rådets forordning (EF) nr.871/2004 af 29. april 2004 om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, navnlig i forbindelse med terrorismebekæmpelse.

Offentliggjort i EFT/L162/29/2004.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) og mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island den 19. december 2002 (aktuelt notat sendt til udvalgene den 11. december 2002). Grundnotat er sendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg den 3. februar 2003. Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) og mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island den 5.-6. juni 2003 (aktuelt notat sendt til udvalgene den 26. maj 2003).

ad 47) Rådets beslutning (2004/512/EF) af 8. juni 2004 om indførelse af visuminformationssystemet (VIS)

Offentliggjort i EFT/L213/5-7/2004.

Sagen har været forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8. juni 2004.

ad 48) Rådets beslutning af 7. oktober 2004 om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Island og Kongeriget Norge om betingelserne for de sidstnævntes deltagelse i et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser.

Rådets dok. 12552/1/04 (ikke offentliggjort).

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 30. marts 2004.

ad 49) Rådets forordning nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser.

Offentliggjort i EUT/L349/1/2004.

Forelagt Folketingets udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 2. – 3. oktober 2003, den 6. november 2003, den 27. – 28. november 2003, den 30. marts 2004 og den 29. – 30. april 2004.

ad 50) Rådets forordning nr. 2133/2004 af 13. december 2004 om forpligtelse for medlemsstaternes kompetente myndigheder til systematisk at stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter ved passage af medlemsstaternes ydre grænser og om ændring i den henseende af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen og Den Fælles Håndbog.

Offentliggjort i EUT/L369/5/2004.

Forslaget har været forelagt Folketingets udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 29. – 30. april 2004, den 8. juni 2004 og den 25. – 26. oktober 2004.

ad 51) Rådets afgørelse 2004/926/EF af 22. december 2004 om iværksættelse af nogle af Schengen-reglerne i Det Forenede Kongerige og Nordirland (Gibraltar).

Offentliggjort i EUT/L395/70/2004.

Forelagt Folketingets udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 30. marts 2004.

ad 52) Rådets beslutning 2005/267/EF af 16. marts 2005 om oprettelse af et sikkert, webbaseret informations- og koordinationsnet for medlemsstaternes indvandringsmyndigheder.

Offentliggjort i EUT/L83/48/2005.

Forslaget har været forelagt Folketingets udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 29. – 30. april 2004.

ad 53) Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 28. september 2005 om lettelse af medlemsstaternes udstedelse af ensartede visa til kortvarigt ophold til

forskere fra tredjelande, som rejser inden for Fællesskabet med henblik på videnskabelig forskning.

Offentliggjort i EUT/L289/23/2005.

Forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 30. marts 2004 og den 8. juni 2004, forud for rådsmøde (konkurrenceevne) den 17.-18. maj 2004 og forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 19. november 2004 og den 12. oktober 2005, og for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. marts 2004, den 8. juni 2004, den 19. november 2004 og den 12. oktober 2005. Endvidere er Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik orienteret om sagen ved aktuelt notat oversendt forud for rådsmøde (miljø) den 28. juni 2004.

ad 54) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2046/2005 af 14. december 2005 om foranstaltninger med henblik på at lette procedurerne for ansøgning om og udstedelse af visum til medlemmer af den olympiske familie, der deltager i De Olympiske Lege og/eller De Paralympiske Vinterlege 2006 i Torino.

Offentliggjort i EUT/L334/1/2005.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (uddannelse, ungdom og kultur) den 14.-15. november 2005.

ad 55) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks).

Offentliggjort i EUT/L105/1/2006.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 2.-3. juni 2006. Grundnotat er den 9. marts 2005 oversendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

ad 56) Rådets beslutning 440/2006/EF af 1. juni 2006 om ændring af bilag 12 til de fælles konsulære instrukser og bilag 14a til Den Fælles Håndbog om gebyrer svarende til de administrative omkostninger, der er forbundet med behandlingen af en visumansøgning.

Offentliggjort i EUT/L175/77/2006.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 1.-2. december 2005, 21. februar 2006 og 27.-28. april 2006. Endvidere forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøde (generelle anliggender og eksterne forbindelser) den 27. februar 2006.

ad 57) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 896/2006/EF af 14. juni 2006 om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser

på grundlag af medlemsstaternes ensidige anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med transit gennem deres område.
Offentliggjort i EUT/L167/8/2006.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 21. februar 2006.

Ad 58) Rådets beslutning 2006/684/EF af 5. oktober 2006 om ændring af bilag 2, liste A, i de fælles konsulære instrukser om visumkrav for indehavere af indonesiske diplomater og tjenestepas.

Offentliggjort i EUT/L280/29/2006.

Vedtaget rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 5. oktober 2006.

Ad 59) Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1931/2006/EF af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen.

Offentliggjort i EUT/L29/3/2006.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 1.-2. december 2005.

Ad 60) Rådets afgørelse 2007/512/EF af 15. februar 2007 om undertegnelse, på Fællesskabets vegne, og om midlertidig anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om vilkårene for disse staters deltagelse i det europæiskeagentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser.

Offentliggjort i EUT/L188/17/2007.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 1.-2. juni 2006.

Ad 61) Rådets afgørelse 2007/511/EF af 15. februar 2007 om indgåelse på Fællesskabets vegne, af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved de Ydre grænser.

Offentliggjort i EUT/L188/15/2007.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 1.-2. juni 2006.

Ad 62) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 2007/574/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme.
Offentliggjort i EUT/L144/22/2007.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 24. juli 2006.

Ad 63) Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2007/863/EF af 11. juli 2007 om indførelse af en ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold og ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 med hensyn til denne ordning og om regulering af gæstemedarbejderes opgaver og beføjelser.

Offentliggjort i EUT/L199/30/2007.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 24. juli 2006. 15. februar 2007 og 19.-20. april 2007. Grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik den 5. januar 2007.

Ad 64) Rådets beslutning 2007/519/EF af 16. juli 2007 om ændring af del 2 i Schengen-konsultationsnettet (tekniske specifikationer)

Offentliggjort i EUT/L192/26/2007.

Ad 65) Rådets beslutning 2007/519/EF af 6. december 2007 om ændring af del 1 i Schengen-konsultationsnettet (tekniske specifikationer)

Ikke offentliggjort.

Ad 66) Rådets forordning om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i EU-borgernes pas. 2252/2004

Offentliggjort i EUT L385/2004

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19. februar 2004. Forslaget har været forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8. juni 2004. Et grundnotat om sagen er oversendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg henholdsvis den 19. maj 2004 og den 24. maj 2004.

Ad 67) Ændring af forordning EF/562/2006 om Schengen-grænsekodeks for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen. 296/2008

Offentliggjort i EUT L97/2008

Folketingets Europaudvalg er orienteret ved Udenrigsministeriets orienteringsnotat af 25. januar 2007 om sagen, der er en del af 26 retsakter, der samlet er blevet tilpasset efter vedtagelsen af Rådets afgørelse 2006/512/EF af 17. juli 2006 om ændring af komitologiafgørelsen.

ad 68) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II).

KOM (2005) 236 endelig.

Offentliggjort i EUT/L381/4/2006

Senest forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 24. juli 2006.

Ad 69) Kommissionens beslutning 2007/599/EF af 27. august 2007 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 2007/574/EF, hvad angår fastlæggelsen af strategiske retningslinjer for 2007-2013.
Offentliggjort i EUT/L233/3/2007

ad 70) Rådets afgørelse af 2. december 1999 om Amsterdam-traktatens virkninger for tilbagetagelsesklausuler i fællesskabsaftaler og i aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab, dets medlemsstater og tredjelande.

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. oktober 1999 (aktuelt notat fremsendt den 20. oktober 1999) og den 2. - 3. december 1999 (aktuelt notat fremsendt den 18. november 1999).

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. oktober 1999 (aktuelt notat fremsendt den 20. oktober 1999) og den 2. - 3. december 1999 (aktuelt notat fremsendt den 18. november 1999).

ad 71) Rådets afgørelse af 14. februar 2000 om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle udkastet til protokol om bekæmpelse af smugling af indvandrere ad land-, luft- og søvejen, og udkastet til protokol om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, især handel med kvinder og børn, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet.

Forelagt skriftligt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (udenrigsministre) den 24. - 25. januar 2000 (aktuelt notat om protokollen om menneskehandel fremsendt den 17. januar 2000 og aktuelt notat om menneskesmugling fremsendt den 20. januar 2000).

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (udenrigsministre) den 24. - 25. januar 2000 (aktuelt notat fremsendt den 18. januar 2000).

ad 72) Rådets beslutning af 29. maj 2000 om at give Kommissionen bemyndigelse til at åbne forhandlinger med Republikken Island og Kongeriget Norge vedrørende en aftale om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af Den Europæiske Unions medlemsstater eller i Island eller Norge.

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 4. oktober 1999 (aktuelt notat fremsendt den 23. september 1999), den 29. oktober 1999 (aktuelt notat fremsendt den 20. oktober 1999), den 2. - 3. december 1999 (aktuelt notat fremsendt den 18. november 1999), den 27. marts 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. marts 2000) og den 29. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 24. maj 2000).

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 4. oktober 1999 (aktuelt notat fremsendt den 23. september 1999), den 29. oktober 1999 (aktuelt notat fremsendt den 20. oktober 1999), den 2. - 3. december 1999 (aktuelt notat fremsendt den 18. november 1999), den 27. marts 2000 (aktuelt notat

fremsendt den 16. marts 2000) og den 29. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 18. maj 2000).

ad 73) Rådets afgørelser af 18. september 2000 om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger om tilbagetagelsesaftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og Sri Lanka, Marokko, Pakistan og Rusland.

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 24. maj 2000) og den 28. september 2000 (aktuelt notat fremsendt den 15. september 2000).

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 18. maj 2000) og den 28. september 2000 (aktuelt notat fremsendt den 14. september 2000).

ad 74) Rådets beslutning (2000/596/EF) af 28. september 2000 om oprettelse af en europæisk flygtningefond.

Offentliggjort i EFT/L 252/2000.

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 27. marts 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. marts 2000), den 29. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 24. maj 2000) og den 28. september 2000 (aktuelt notat fremsendt den 15. september 2000). Grundnotat er fremsendt til Folketingets Retsudvalg den 18. april 2000.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 27. marts 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. marts 2000), den 29. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 18. maj 2000) og den 28. september 2000 (aktuelt notat fremsendt den 14. september 2000). Grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 13. april 2000.

ad 75) Rådets afgørelse af 8. december 2000 om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og tilhørende protokoller om bekæmpelse af menneskehandel, navnlig med kvinder og børn, og smugling af indvandrere til lands, vands og i luften.

Offentliggjort i EFT/L030/2001.

Notat til orientering fremsendt til Folketingets Retsudvalg den 7. december 2000.

Notat til orientering fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 7. december 2000.

Det bemærkes, at Danmark deltog i vedtagelsen for så vidt angår bemyndigelsen af Kommissionen til at undertegne selve FN-konventionen om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, men ikke i bemyndigelsen af Kommissionen til at undertegne de til konventionen hørende protokoller om henholdsvis menneskesmugling og menneskehandel, da disse er omfattet af forbeholdet.

ad 76) Rådets afgørelser af 28. maj 2001 om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger med Folkerepublikken Kinas særlige administrative region

Hongkong og Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Macao om en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Hongkong og Macao om tilbagetagelse.

Fremsat i relation til forordning nr. 539 til fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget. Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt forud for rådsmødet). Forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 15. maj 2001).

ad 77) Rådets direktiv (2001/55/EF) af 20. juli 2001 om minimumsstandards for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf.

Offentliggjort i EFT/L 212/2001

Forelagt Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. – 30. maj 2000, den 15.-16. marts 2001 (aktuelt notat fremsendt den 1. marts 2001) og den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 15. maj 2001). Grundnotat er fremsendt til Folketingets Retsudvalg den 11. oktober 2000.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. – 30. maj 2000, den 15.-16. marts 2001 (aktuelt notat fremsendt den 1. marts 2001) og den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 15. maj 2001). Grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 10. oktober 2000.

ad 78) Rådets afgørelse af 13. juni 2002 om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger med Ukraine om en tilbagetagelsesaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til orientering forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 13. – 14. juni 2002 (aktuelt notat fremsendt forud for rådsmødet).

ad 79) Rådets beslutning af 13. juni 2002 om vedtagelse af et handlingsprogram for administrativt samarbejde på områderne ydre grænser, visum, asyl og indvandring (ARGO-programmet)

Afløser Odysseus-programmet.

Offentliggjort i EFT/L161/11/2002.

Beslutningen blev forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002.

ad 80) Rådets afgørelse af 17. juni 2002 om bemyndigelse til at indlede forhandlinger for at Schweiz kan deltage som associeret i gennemførelsen af Schengen-reglerne og den videre udvikling heraf

Vedtaget af Rådet (generelle og eksterne anliggender) den 17. juni 2002
Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til orientering forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 13. – 14. juni 2002 (aktuelt notat fremsendt forud for rådsmødet).

ad 81) Rådets afgørelse af 17. juni 2002 truffet af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af en aftale med Schweiz om gennemførelsen af lovgivningen om oprettelse af Eurodac og om den kommende lovgivning om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandling af asylansøgninger og om den videre udvikling heraf

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til orientering forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 13. – 14. juni 2002 (aktuelt notat fremsendt forud for rådsmødet).

Vedtaget af Rådet (generelle og eksterne anliggender) den 17. juni 2002.

ad 82) Rådets afgørelse af 16. september 2002 om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger med Folkerepublikken Kina om en aftale om status som godkendt rejsemål (ADS-aftalen)

Vedtaget af Rådet efter skriftlig procedure den 16. september 2002.

Retsakten er ikke offentliggjort.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik i skriftlig procedure den 28. august 2002.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg i skriftlig procedure den 26. august 2002.

ad 83) Rådets afgørelse af 23. september 2002 om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Hongkong om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse
Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg er forud for rådsmødet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 22. – 23. juli 2002, blevet orienteret om vedtagelse af rådsafgørelse om undertegnelse af aftalen med Hongkong.

ad 84) Rådets afgørelse af 28. november 2002 om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger med Tyrkiet, Albanien, Algeriet og Kina om indgåelse af tilbagetagelsesaftaler med Det Europæiske Fællesskab.

Retsakten er ikke offentliggjort.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. – 29. november 2002. Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. – 29. november 2002.

ad 85) Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne.

Offentliggjort i EFT/L31/18/2003

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6. – 7. december 2001 (aktuelt notat oversendt den 13. december 2001).

Sagen har været forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 25. – 26. april 2002, den 14. – 15. oktober 2002, den 28. – 29. november 2002 og den 19. – 20. december 2002. Grundnotat blev oversendt til Folketingets Retsudvalg den 16. august 2001.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet den 6. – 7. december 2001 (aktuelt notat oversendt den 4. december 2001), den 25. – 26. april 2002, den 14. – 15. oktober 2002, den 28. – 29. november 2002 og den 19. – 20. december 2002.

Grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 15. august 2001.

ad 86) Rådets afgørelse af 8. maj 2003 om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af en protokol i henhold til artikel 12 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge. Retsakten er ikke offentliggjort.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 12. – 13. juni 2002 og den 8. maj 2003.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 12. – 13. juni 2002 og den 8. maj 2003.

ad 87) Rådets forordning 2003/859/EF af 14. maj 2003 om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 til at omfatte tredjelandsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet.

Offentliggjort i EFT/L124/2003

Forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (beskæftigelse, sociale forhold, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 2.-3. December 2002

ad 88) Rådets direktiv af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (KOM (2002) 225).

Offentliggjort i EFT/L251/12/2003.

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 2. – 3. december 1999 (aktuelt notat fremsendt den 18. november 1999), den 29. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 24. maj 2000) og den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 15. maj 2001). Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik er blevet orienteret om forslaget forud for rådsmøderne den 27. – 28. februar 2003, den 8. maj 2003 og den 5. – 6. juni 2003. Grundnotat over det oprindelige forslag er oversendt til Folketingets Retsudvalg den 3. april 2000.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 2. - 3. december 1999 (aktuelt notat fremsendt den 18. november 1999), den 29. maj 2000 (aktuelt notat fremsendt den 18. maj 2000) og den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 15. maj 2001). Folketingets Europaudvalg er blevet orienteret om forslaget forud for rådsmøderne den 27. – 28. februar 2003, den 8. maj 2003 og den 5. – 6. juni 2003.

Grundnotat over det oprindelige forslag er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 3. april 2000.

ad 89) Rådets afgørelse af 13. oktober 2003 om at bemyndige Kommissionen til at undertegne aftale om tilbagetagelse med Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Macao. (KOM (2003) 151-1 endelig)

Rådets dok. 8211/03/

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8. maj 2003. Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) 8. maj 2003 (aktuelt notat fremsendt forud for rådsmødet). Vedtaget på GAERC den 13. oktober 2003.

ad 90) Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding. (KOM(2001)127 endelig).

Offentliggjort i EFT/L16/2004.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 14. – 15. oktober 2003, den 27. – 28. februar 2003, den 8. maj 2003 og den 5. – 6. juni 2003.

Grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 1. august 2001. Grundnotat er fremsendt til Folketingets Retsudvalg den 2. august 2001.

ad 91) Rådets afgørelse af 25. november 2003 om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lanka om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse. (SEK (2003) 255 endelig)

Rådets dok. 14769/03.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5. – 6. juni 2003. Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5. – 6. juni 2003. (Aktuelt notat fremsendt forud for rådsmødet). Vedtaget af rådet (økonomi og finans) den 25. november 2003.

ad 92) Rådets afgørelse 2004/80/EF af 17. december 2003 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Hongkong om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse. (SEK (2002) 412-2)

Offentliggjort i EFT/L143/23-24/2004.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27. – 28. februar 2003.

ad 93) Rådets afgørelse 2004/265/EF af 8. marts 2004 om indgåelse af aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas nationale turistadministration om visumspørgsmål og dermed forbundne anliggender vedrørende turistgrupper fra Folkerepublikken Kina (ADS).

Offentliggjort i EFT/L83/2004.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik i skriftlig procedure den 28. august 2002. Forelagt for Folketingets Europaudvalg i skriftlig procedure den 26. august 2002. Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (ECOFIN) den 20. januar 2004.

ad 94) Rådets afgørelse af 21. april 2004 om indgåelse af aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Macao om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse. (KOM (2003) 151-2 endelig)

Offentliggjort i EFT/L143/99-115/2004.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8. maj 2003. Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) 8. maj 2003 (aktuelt notat fremsendt forud for rådsmødet).

ad 95) Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge, eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse og indholdet af en sådan beskyttelse.

Offentliggjort i EUT/L304/12/2004.

Forslaget har været forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 14. – 15. oktober 2002, den 28. – 29. november 2002, den 27. – 28. februar 2003, den 8. maj 2003, den 5. – 6. juni 2003, den 27. – 28. november 2003, den 19. februar 2003 og den 30. marts 2004.. Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 14. – 15. oktober 2002, den 28. – 29. november 2002, den 27. – 28. februar 2003, den 8. maj 2003, den 5. – 6. juni 2003, den 27. – 28. november 2003, den 19. februar 2003 og den 30. marts 2004.

ad 96) Rådets direktiv 2003/81/EF af 29. april 2004 om udstedelse af tidsbegrænset opholdstilladelser til ofre for organiseret ulovlig indvandring eller menneskehandel, der samarbejder med de kompetente myndigheder. (KOM (2002) 71)

Offentliggjort i EFT/L261/2004.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6. november 2003.

ad 97) Rådets afgørelse af 25. oktober 2004 om undertegnelse af og midlertidig anvendelse af visse af bestemmelserne i aftalen mellem Fællesskabet og Schweiz om Schweiz' associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne.

Offentliggjort i EUT/L370/78/2004.

Status for forhandlingerne med Schweiz blev forelagt til orientering for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 8. maj 2003 og den 5. – 6. juni 2003.

Forelagt Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 25. – 26. oktober 2004.

Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg er endvidere ved notat af 21. april 2005 orienteret om aftalen mellem Danmark og Schweiz om gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af de dele af Schengen-reglerne, som bygger på EF-traktatens afsnit IV.

ad 98) Rådets afgørelse (2008/146/EF) af 28. januar 2008 til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne. (KOM (2004) 593 endelig – 2004/0199 (CNS), 2004/0200 (CNS)).

Offentliggjort i EUT L53/1/2008

Om forelæggelse: se 97) ovenfor.

ad 99) Rådets afgørelse af 25. oktober 2004 om undertegnelse af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen med Det Europæiske Fællesskab og Schweiz om kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i en medlemsstat eller Schweiz.

Rådets dok. 13049/04.

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 25. – 26. oktober 2004.

ad 100) Rådets beslutning af 1. december 2004 om Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2005-2010. (KOM (2004) 102).

Rådets dok. 13086/04. (Endnu ikke offentliggjort).

Forslaget har været forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8. juni 2004.

ad 101) Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste. (KOM (2002) 548 endelig)

Offentliggjort i EFT/C45E/18/2003.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 14. – 15. oktober 2002 og den 30. marts 2004.

ad 102) Rådets beslutning 2004/867/EF af 13. december 2004 om ændring af beslutning 2002/463/EF om vedtagelse af et handlingsprogram for administrativt samarbejde på områderne ydre grænser, visum, asyl og indvandring (ARGO-programmet).

Offentliggjort i EUT/L371/48/2004.

Forslaget har været forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2. december 2004.

ad 103) Rådets afgørelse 2004/927/EF af 22. december 2004 om at få visse områder, der er omfattet af afsnit IV i tredje del i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, underlagt proceduren i artikel 251 i traktaten.

Offentliggjort i EUT/L396/45/2004.

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2. december 2004.

ad 104) Rådets afgørelse 2005/372/EF af 3. marts 2005 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lanka om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.

Offentliggjort i EUT/L124/41/2005.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5. – 6. juni 2003. (Aktuelt notat fremsendt forud for rådsmødet).

ad 105) Rådets afgørelse 2005/371/EF af 3. marts 2005 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Albanien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.

Offentliggjort i EUT/L124/21/2004.

Forelagt for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 3. marts 2005.

ad 106) Rådets afgørelse af 13. juni 2005 om undertegnelse af en protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastlæggelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge. (KOM (2005) 131 endelig).

Endnu ikke offentliggjort.

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (økonomi og finans) den 17. februar 2005.

ad 107) Rådets direktiv nr. 2005/71 om en særlig indrejseprocedure for tredjelandsstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning.

Offentliggjort i EUT/L289/15/2005.

Forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 30. marts 2004 og den 8. juni 2004, forud for rådsmøde (konkurrenceevne) den 17.-18. maj 2004 og forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 19. november 2004 og den 12. oktober 2005, og for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 30. marts 2004, den 8. juni 2004, den 19. november 2004 og den 12. oktober 2005. Endvidere er Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik orienteret om sagen ved aktuelt notat oversendt forud for rådsmøde (miljø) den 28. juni 2004.

ad 108) Rådets henstilling af 12. oktober 2005 om lettelse af tredjelandsstatsborgeres indrejse i Det Europæiske Fællesskab med henblik på videnskabelig forskning.

Offentliggjort i EUT/L289/26/2005.

Forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 30. marts 2004 og den 8. juni 2004, forud for rådsmøde (konkurrenceevne) den 17.-18. maj 2004 og forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 19. november 2004 og den 12. oktober 2005, og for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 30. marts 2004, den 8. juni 2004, den 19. november 2004 og den 12. oktober 2005. Endvidere er Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik orienteret om sagen ved aktuelt notat oversendt forud for rådsmøde (miljø) den 28. juni 2006.

ad 109) Rådets afgørelse af 7. november 2005 om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle en visumlempelsesordning mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine

Fortroligt.

Forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøde (generelle anliggender og eksterne forbindelser) den 7. november 2005.

ad 110) Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne.

Offentliggjort i EUT/L326/13/2005.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmøder (retlige og indre anliggender) den 28. september 2000. Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik den 27.-28. september 2001, 6.-7. december 2001, 14.-15. oktober 2002, 27.-28. februar 2003, 8. maj 2004, 5.-6. juni 2003, 2.-3. oktober 2003, 6. november 2003, 27.-28. november 2003, 19. februar 2004, 30. marts 2004, 29. april 2004, 19. november 2004 og 1.-2. december 2005. Et grundnotat om Kommissionens oprindelige forslag til Rådets direktiv om asylprocedurer blev sendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg den 18. juni 2001.

ad 111) Rådets afgørelse af 27. februar 2006 om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om indgåelse af en protokol, der giver Fyr-

stendømmet Liechtenstein mulighed for at tiltræde aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Det Schweiziske Forbund.

Fortroligt.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 21. februar 2006.

ad 112) Rådets afgørelse af 27. februar 2006 om bemyndigelse af Kommissionen til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at forhandle med Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om den protokol i medfør af artikel 11 i aftalen mellem Det Schweiziske Forbund og Det Europæiske Fællesskab, der vedrører kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller Det Schweiziske Forbund, som Fyrstendømmet Liechtenstein vil have tiltrådt.

Fortroligt.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 21. februar 2006.

ad 113) Rådets afgørelse af 22. maj 2006 om undertegnelse af tilbagetagsaftalen mellem Den Russiske Føderation og Det Europæiske Fællesskab.

Endnu ikke offentliggjort.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 27.-28. april 2006.

ad 114) Rådets afgørelse af 22. maj 2006 om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation om letelse af udstedelsen af visa til statsborgere i Den Europæiske Union og Den Russiske Føderation.

Endnu ikke offentliggjort.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 27.-28. april 2006.

ad 115) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 895/2006 af 14. juni 2006 om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa i forbindelse med transit gennem deres område.

Offentliggjort i EUT/L167/1/2006.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 21. februar 2006.

Ad 116) Rådets beslutning 688/2006/EF af 5. oktober 2006 om etablering af en mekanisme for gensidig informering om medlemsstaternes foranstaltninger på asyl- og indvandringsområdet.

Offentliggjort i EUT/L283/40/2006.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 1.-2. juni 2006. Grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik den 27. januar 2006.

Ad 117) Rådets afgørelser af 13. november 2006 om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger om tilbagetagelsesaftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Republiken Serbien, Republiken Montenegro samt Bosnien-Hercegovina.

Fortrolig.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 5.-6. oktober 2006.

Ad 118) Rådets afgørelser af 13. november 2006 om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med henblik på indgåelse af aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Republiken Albanien, Republiken Montenegro, Republiken Serbien samt Bosnien-Hercegovina.

Fortrolig.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 5.-6. oktober 2006.

Ad 119) Rådets afgørelse af 17. december 2006 om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger med Republiken Moldova om en tilbagetagelsesaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Moldova.

Fortrolig.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 4.-5. december 2006.

Ad 120) Rådets afgørelse af 17. december 2006 om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Moldova om lempelse af reglerne for udstedelse af korttidsvisa.

Fortrolig.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 4.-5. december 2006.

Ad 121) Rådets afgørelse 2007/340/EF af 19. april 2007 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation om lettelse af udstedelsen af visa til kortvarigt ophold.

Offentliggjort i EUT/L129/25/2007.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 24. juli 2006.

Ad 122) Rådets afgørelse 2007/341/EF af 19. april 2007 om indgåelse af tilbagetagelsesaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation.

Offentliggjort i EUT/L129/38/2007.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 24. juli 2006.

Ad 123) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 575/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Den Europæiske Tilbagesendelsesfond for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme.

Offentliggjort i EUT/L144/45/2007.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 24. juli 2006.

Ad 124) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 573/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme og om ophævelse af Rådets beslutning 2004/904/EF.

Offentliggjort i EUT/L144/1/2007.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 24. juli 2006.

Ad 125) Rådets afgørelse af 12. juni 2007 om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om lettelse af udstedelsen af visa til kortvarigt ophold.

Ikke offentliggjort.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 15. februar 2007.

Ad 126) Rådets afgørelse af 12. juni 2007 om undertegnelse af tilbagetagelsesaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine.

Ikke offentliggjort.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 15. februar 2007.

Ad 127) Rådets beslutning 2007/435/EF af 25. juni 2007 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme.

Offentliggjort i EUT/L168/18/2007.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 24. juli 2006.

Ad 128) Rådets afgørelse af 18. september 2007 om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Bosnien-Hercegovina om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 129) Rådets afgørelse af 18. september 2007 om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Montenegro om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 130) Rådets afgørelse af 18. september 2007 om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 131) Rådets afgørelse af 18. september 2007 om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem Fællesskabet og Republiken Serbien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 132) Rådets afgørelse af 18. september 2007 om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem Fællesskabet og Republiken Albanien om lettelse af udstedelsen af visa til kortvarigt ophold.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 133) Rådets afgørelse af 18. september 2007 om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem Fællesskabet og Bosnien-Hercegovina om lettelse af udstedelsen af visa til kortvarigt ophold.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 134) Rådets afgørelse af 18. september 2007 om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem Fællesskabet og Den Tidligere

Jugoslaviske Republik Makedonien om lettelse af udstedelsen af visa til kortvarigt ophold.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 135) Rådets afgørelse af 18. september 2007 om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem Fællesskabet og Republiken Montenegro om lempelse af reglerne for udstedelse af visa.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 136) Rådets afgørelse af 18. september 2007 om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Serbien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 137) Rådets afgørelse af 9. oktober 2007 om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Moldova om lettelse af udstedelse af visa til kortvarigt ophold.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 138) Rådets afgørelse af 9. oktober 2007 om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Moldova om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 139) Rådets afgørelse af 9. november 2007 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Albanien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa.

Offentliggjort i EUT/L334/2007

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 140) Rådets afgørelse af 9. november 2007 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Bosnien-Hercegovina om lempelse af reglerne for udstedelse af visa.

Offentliggjort i EUT/L334/2007

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 141) Rådets afgørelse af 9. november 2007 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Montenegro om lempelse af reglerne for udstedelse af visa.

Offentliggjort i EUT/L334/2007

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 142) Rådets afgørelse af 9. november 2007 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Serbien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa.

Offentliggjort i EUT/L334/2007

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 143) Rådets afgørelse af 9. november 2007 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republiken Makedonien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa.

Offentliggjort i EUT/L334/2007

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 144) Rådets beslutning af 9. november 2007 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Serbien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.

Offentliggjort i EUT/L334/2007

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 145) Rådets beslutning af 9. november 2007 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republiken Makedonien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.

Offentliggjort i EUT/L334/2007

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 146) Rådets beslutning af 9. november 2007 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Montenegro om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.

Offentliggjort i EUT/L334/2007

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 147) Rådets beslutning af 9. november 2007 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Bosnien-Hercegovina om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.

Offentliggjort i EUT/L334/2007

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 148) Rådets afgørelse af 22. november 2007 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse.

Offentliggjort i EUT/L334/2007

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 149) Rådets afgørelse af 22. november 2007 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om lettelse af udstedelsen af visa.

Offentliggjort i EUT/L334/2007

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. juni 2007.

Ad 150) Rådets afgørelse af 29. november 2007 om indgåelse af tilbagetagsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine.

Offentliggjort i EUT L332/2007

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 15. februar 2007.

Ad 151) Rådets afgørelse af 29. november 2007 om undertegnelse og indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om lettelse af udstedelsen af visa til kortvarigt ophold.

Offentliggjort i EUT L332/2007

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 15. februar 2007.

Ad 152) Rådets afgørelse af 28. februar 2008 om undertegnelse af en protokol mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz (Dublin).

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggende) den 24. juli 2006.

Ad 153) Rådets afgørelse af 28. februar 2008 om undertegnelse af en protokol mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylsøgnings indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz (Danmarks stilling). Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge og Integrationspolitik forud for rådsmøde (retlige og indre anliggende) den 24. juli 2006.

ad 154) Rådets forordning (EF) nr. 290/2001 af 12. februar 2001 om videreførelse af tilskyndelses- og udvekslingsprogrammet for aktørerne inden for retsvæsenet for så vidt angår det civilretlige område – Grotiusprogrammet (civilret).

Offentliggjort i EFT/L 43/2001

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november – 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. november 2000). Grundnotat er fremsendt til Folketingets Retsudvalg den 2. november 2000.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 (aktuelt notat fremsendt den 16. november 2000). Grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 7. november 2000.

ad 155) Rådets beslutning af 28. maj 2001 om indledning af forhandlinger om en verdensomspændende konvention om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område inden for rammerne af Haagerkonferencen (Haager-domskonventionen).

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 15. maj 2001).

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 17. maj 2001).

ad 156) Rådets beslutning af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område.

Offentliggjort i EFT/L 174/2001

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. september 2000 (aktuelt notat fremsendt den 14. september 2000) og rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 15. maj 2001). Grundnotat er oversendt til Folketingets Retsudvalg den 18. oktober 2000.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 17. maj 2001). Europaudvalget er endvidere blevet orienteret om sagen forud for rådsmødet (retlige og

indre anliggender) den 28. september 2000 (aktuelt notat fremsendt den 14. september 2000). Grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 18. oktober 2000.

ad 157) Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område.

Offentliggjort i EFT/L 174/2001.

Forelagt for Folketingets Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 15. maj 2001). Forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 (aktuelt notat fremsendt den 17. maj 2001). Grundnotat er fremsendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 15. november 2000.

ad 158) Rådets konklusioner af 3. oktober 2001 om Fællesskabets og medlemslandenes holdning i forbindelse med forhandlingen af en ny protokol til ændring af Athen-konventionen om søtransport af passagerer og gods af 1974.

Rådets dok. 12215/01.

Konklusionerne blev vedtaget af Rådet den 3. oktober 2001. Aktuelt notat blev fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 2. oktober 2001.

ad 159) Rådets beslutning af 29. oktober 2001 om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med henblik på vedtagelse af en konvention om mobilt materiel og en protokol om flydstyr under UNIDROITs og organisationen for international luftfarts (ICAOs) fælles auspicer.

Notat blev fremsendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg den 25. oktober 2001.

Vedtaget på rådsmøde (miljø) den 29. oktober 2001.

ad 160) Rådets afgørelse af 17. december 2001 om Fællesskabets holdning i associeringsrådene med de central- og østeuropæiske landes deltagelse i Fællesskabets programmer/ Associeringsrådets afgørelse truffet mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og de central- og østeuropæiske lande på den anden side om vedtagelse af de almindelige vilkår og betingelser for CØE-landenes deltagelse i Fællesskabets programmer. KOM (2000) 725 endelig.

Kommissionens forslag er senere i Arbejdsgruppen for Centraleuropa blevet ændret på flere punkter, herunder ved indsættelse i præamblen af en henvisning til det danske forbehold. Da alle de nødvendige procedurer for associeringsrådets vedtagelse af afgørelsen for så vidt angår

Ungarn er afsluttet, vedtog Rådet på rådsmødet den 17.-18. december 2001 udkast til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning i associeringsrådet vedrørende de almindelige vilkår og betingelser for Republikken Ungarns deltagelse i Fællesskabets programmer. Udkastet til rådsafgørelse er bilagt I/A-punkts-noten, jf. rådsdokument 15004/01

PECOS 222. Efterhånden som procedurene for associeringsrådets vedtagelse af afgørelsen for så vidt angår de øvrige 9 kandidatlande afsluttes, vil enslydende udkast til rådsafgørelser for disse lande blive forelagt Coreper/Rådet. Aktuelt notat om kandidatlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer blev fremsendt til Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (udenrigsministre) den 19.-20. november 2001.

Afgørelserne i Associeringsrådene er offentliggjort i EFT/L046/2002 (Ungarn), EFT/L082/2002 (Letland), EFT/L082/2002 (Slovakiet), EFT/L091/2002 (Rumænien), L/091/2002 (Polen), EFT/L115/2002 (Slovenien), EFT/L/140/2002 (Tjekkiet), EFT/L/280/2002 (Litauen), EFT/L299/2002 (Estland), EFT/L317/2002 (Bulgarien). Vedtaget af Rådet 17. december 2001.

ad 161) Rådets afgørelse af 17. december 2001 om indgåelse af en rammeaftale mellem det Europæiske Fællesskab og Republikkerne Cypern, Malta og Tyrkiet om de generelle principper for deltagelse i Fællesskabets programmer.

Offentliggjort i EFT/L17/2002, i EFT/L34/2002 samt i EFT/L61/2002.

Aktuelt notat blev fremsendt til Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (udenrigsministre) den 19.-20. november 2001. Vedtaget af Rådet 17. december 2001.

ad 162) Rådets beslutning af 25. marts 2002 om videreførelse af forhandlingerne om en verdensomspændende konvention om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område inden for rammerne af Haagerkonferencen (Haager-domskonventionen).

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. februar 2002 (aktuelt notat fremsendt den 14. februar 2002). Vedtaget på rådsmødet (tele/transport) den 25. marts 2002.

ad 163) Rådets forordning (EF) nr. 743/2002 af 25. april 2002 om fastlæggelse af en generel fællesskabsramme for aktiviteter med henblik på at lette iværksættelsen af det civilretlige samarbejde.

Offentliggjort i EFT/L 115/2002.

Aktuelt notat sendt til Folketingets partier forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6.-7. december 2001, og forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg den 22. februar 2002 forud for RIA-rådsmødet den 28. februar 2002 (aktuelt notat 14. februar 2002). Grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg henholdsvis den 2. juli og den 26. juni 2002.

ad 164) Rådets beslutning af 13. september 2002 om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger vedrørende ændring af Paris-konventionen om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område.

Rådets dok. 10558/02

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg i skriftlig procedure henholdsvis den 16. og den 23. august 2002.

ad 165) Rådets beslutning af 19. september 2002 om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Fællesskabets interesse at undertegne og ratificere eller tiltræde den internationale konvention af 2001 om civilretligt ansvar for forureningsskader forårsaget af bunkerolie (bunkeroliekonventionen). Offentliggjort i EFT/L256/2002.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 13.-14. juni 2002 (aktuelt notat sendt til Europaudvalget den 31. maj 2002). Vedtaget ved skriftlig procedure.

ad 166) Rådets afgørelse af 14. oktober 2002 om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om en konvention mellem Fællesskabet og dels Danmark under hensyn til protokollen om Danmarks stilling, dels Island, Norge, Schweiz og Polen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, der skal træde i stedet for Lugano-konventionen af 16. september 1988.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 13.-14. juni 2002 (aktuelt notat sendt til Europaudvalget den 31. maj 2002) og den 14. – 15. oktober 2002 (notat sendt til Folketingets Retsudvalg den 8. oktober 2002).

ad 167) Rådets beslutning af 18. november 2002 om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde den internationale konvention af 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer (HNS-konventionen).

Offentliggjort i EFT/L337/2002.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 13.-14. juni 2002 (aktuelt notat sendt til Europaudvalget den 31. maj 2002).

ad 168) Rådets beslutning af 28. november 2002 om at bemyndige Kommissionen til at indlede og føre forhandlinger med Haagerkonferencen om international privatret om vilkårene og fremgangsmåderne for Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse. SEK (2002) 53. JUSTCIV 10 / 5657/02

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. – 29. november 2002.

ad 169) Rådets beslutning af 28. november 2002 om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle om en konvention om lovvalg med hensyn til den tingsretlige beskyttelse ved indirekte ejerskab mv. over værdipapirer.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. – 29. november 2002.

ad 170) Rådets beslutning af 19. december 2002 om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Fællesskabets interesse at undertegne Haagerkonventionen af 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse samt om samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af mindreråge.

Offentliggjort i EFT/L048/2003.

Sagen forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 13.-14. juni 2002 (aktuelt notat sendt til Europaudvalget den 31. maj 2002) den 14. – 15. oktober 2002 og den 28. – 29. november 2002.

ad 171) Rådets beslutning af 19. december 2002 om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle en ny protokol om supplerende af den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 14. – 15. oktober 2002 og den 28. – 29. november 2002.

ad 172) Rådets direktiv 2002/8/EF af 27. januar 2003 om forbedret adgang til domstolsprøvelse i forbindelse med grænseoverskridende sager gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp og andre finansielle aspekter i civile retssager.

Offentliggjort i EFT/L026/2003.

Grundnotat sendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg henholdsvis den 26. marts og den 22. marts 2002. Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 13.-14. juni 2002 (aktuelt notat sendt til Europaudvalget den 31. maj 2002) og den 28. – 29. november 2002.

ad 173) Rådets afgørelse af 24. februar 2003 om bemyndigelse af Kommissionen til på det europæiske Fællesskabs vegne at indlede forhandlinger om et retligt bindende instrument om det privatretlige ansvar for grænseoverskridende skader forårsaget af farlig virksomhed inden for rammerne af konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer og konventionen om grænseoverskridende virkninger af industriulykker.

Rådets dok. 6520/03.

Vedtaget på rådsmøde (generelle og eksterne anliggender) den 24. februar 2003.

ad 174) Rådets afgørelse af 28. februar 2003 om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med henblik på vedtagelse af en protokol om specifikke forhold for rullende jernbanemateriel til konventionen om mobilt udstyr under UNIDROIT's og Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanefordringers (OTIF's) fælles auspicer.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 14. – 15. oktober 2002 og den 27. – 28. februar 2003 (notat sendt til Folketingets Europaudvalg den 13. februar 2003).

ad 175) Rådets afgørelse af 27. november 2003 om bemyndigelse af Kommissionen til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at indlede forhandlinger med henblik på vedtagelse af en konvention om værnetingsklausuler inden for rammerne af Haagerkonferencen om International Privatret.

Rådets dok. 15262/03

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27.- 28. november 2003.

ad 176) Rådets beslutning af 27. november 2003 om bemyndigelse af de medlemsstater, der er kontraherende parter i Paris-konventionen af 29. juli 1960 om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område, til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at undertegne protokollen om ændring af den nævnte konvention.

Offentliggjort i EFT/L338/2003.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6. november 2003.

ad 177) Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000.

Offentliggjort i EFT/L338/2003.

Grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 20. juni 2002 og til Retsudvalget den 21. juni 2002. Sagen er endvidere forelagt begge udvalg forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 13. – 14. juni 2002 (aktuelt notat sendt til Folketingets Europaudvalg den 31. maj 2002), den 28. – 29. november 2002, den 5. – 6. juni 2003, den 2. – 3. oktober 2003, den 6. november 2003 og den 27. – 28. november 2003.

ad 178) Rådets afgørelse af 10. februar 2004 om bemyndigelse af Kommissionen til at åbne forhandlinger med henblik på vedtagelse af en protokol om rummateriel til konventionen om international garantistillelse for mobilt udstyr under UNIDROIT's auspicer.

Rådets dok. 5609/04.

ad 179) Rådets beslutning af 2. marts 2004 om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at undertegne, ratificere eller tiltræde protokollen af 2003 til den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening 1992 og om bemyndigelse af Luxembourg og Østrig til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at tiltræde de underliggende instrumenter.

Rådets dok. 14389/03.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27. – 28. november 2003.

ad 180) Rådets beslutning af 8. marts 2004 om bemyndigelse af de medlemsstater, der er kontraherende parter i Paris-konventionen af 29. juli 1960 om ansvar

over for tredjemand på den nukleare energis område, til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde protokollen om ændring af nævnte konvention.

Offentliggjort i EFT/L97/2004.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6. november 2003.

ad 181) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav.

Offentliggjort i EFT/L143/2004.

Grundnotat sendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg henholdsvis den 25. juni og den 20. juni 2002. Forelagt for samme udvalg forud for rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 13. – 14. juni 2002 (aktuel notat sendt henholdsvis den 3. juni og 31. maj 2002), den 5. – 6. juni 2003 og den 27.- 28. november 2003. Ændret forslag fremsat af Kommissionen den 11. juni 2003 (KOM (2003) 341 endelig).

ad 182) Rådets afgørelse af 29. april 2004 om bemyndigelse af Kommissionen til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at indlede forhandlinger med henblik på vedtagelse af en konvention om underholdspligt inden for rammerne af Haagerkonferencen om International Privatret.

Rådets dok. 8084/04.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 29. – 30. april 2004.

ad 183) Rådets beslutning af 11. maj 2004 om bemyndigelse af visse medlemsstater til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at føre forhandlinger om en aftale om ansvar i forbindelse med miljøkatastrofer, der skal knyttes som bilag til protokollen om miljøbeskyttelse til Antarktis-traktaten.

Rådets dok. 8822/04.

ad 184) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold (Rom II-forordningen).

KOM (2003) 427 endelig.

Grundnotat om forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg den 1. december 2003. Derudover er forordningsforslaget omtalt i Justitsministeriets samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 21. februar 2006, den 27.- 28. april 2006 og den 1.-2. juni 2006.

ad 185) Europa Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure.

Offentliggjort i EFT/L 399/2006.

Grundnotat fremsendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg den 2. juli 2004. Supplerende grundnotat sendt den 9. juli 2004.

Behandlet i Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 25.-26. oktober 2004, 14. april 2005, 12. oktober 2005, 1.-2. december 2005 og 21. februar 2006.

ad 186) Europa Parlamentets og Rådets forordning af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure.

Offentliggjort i EFT/L 199/2007

Grundnotat fremsendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg den 4. maj 2005.

Sagen har været behandlet i Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 1. - 2. december 2005 og 1. - 2. juni 2006.

Ad. 187) Europa Parlamentets og Rådets afgørelse af 25. september 2007 om et særprogram om civilret for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed.

Offentliggjort i EFT/L 257/2007

Grundnotat sendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg den 15. september 2005.

Sagen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 4.-5. december 2006.

Ad. 188) Rådets afgørelse af 15. oktober 2007 om undertegnelse på vegne af Fællesskabet af konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Lugano-konventionen)

Offentliggjort i EFT/L 339/2007.

Sagen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 18. september 2007.

Ad. 189) Rådets afgørelse af 5. oktober 2006 om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Haagerkonferencen om International Privatre.

Offentliggjort i EFT/L 297/2006

II. Endnu ikke-vedtagne foranstaltninger

ad 190) Kommissionens forslag af 12. september 2001 til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på lønnet beskæftigelse eller selvstændigt erhverv. KOM (2001) 386 endelig.

Offentliggjort i EFT/C332E/2001.

Forslaget er fremsat af Kommissionen den 12. september 2001.

ad 191) Initiativ fra Østrig til Rådets forordning om opstilling af kriterier for bestemmelsen af, hvilke lande der kan med henblik på vedtagelse betegnes som sikre tredjelande, med henblik på ansvaret for behandling af en asylansøgning, der

indgives af en tredjelandstatsborger i en medlemsstat, samt om fastlæggelse af en liste over sikre tredjelande i Europa.(BORTFALDET)
Offentliggjort i EFT/C17/2003.

ad 192) Initiativ af 5. august 2003 fra Den Italienske Republik med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv om bistand ved gennemrejse over land i forbindelse med medlemsstaternes udsendelse af tredjelandstatsborgere (BORTFALDET)

ad 193) Kommissionens forslag af 14. august 2003 til Rådets forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser/ ved de midlertidige ydre landgrænser mellem medlemsstaterne.(BORTFALDET)

KOM (2003) 502 endelig.

Kommissionen har den 23. februar 2005 fremsat et nyt forslag til forordning og i den forbindelse trukket nærværende forslag tilbage.

ad 194) Kommissionens forslag af 24. september 2003 til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere samt Kommissionens ændrede forslag af 10. marts 2006 til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsborgere.

KOM (2003) 558 endelig og KOM (2006) 110 endelig

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27. – 28. november 2003, 12-13 juni 2007 og 18. september 2007.

ad 195) Kommissionens forslag af 14. september 2004 til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen med Det Europæiske Fællesskab og Schweiz om kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz (KOM (2004) 593 endelig – 2004/0199 (CNS), 2004/0200 (CNS)).

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 25. – 26. oktober 2004.

ad 196) Kommissionens forslag af 28. december 2004 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (KOM (2004) 835 endelig – SEC (2004) 1628).

Forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12. oktober 2005, 27-28. april 2006, 1-2. juni 2006, 5-6. oktober 2006 og 19-20. april 2007. Grundnotatet er oversendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for

Udlændinge- og Integrationspolitik henholdsvis den 22. og 23. august 2005.

ad 197) Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om tilpasning af bestemmelserne vedrørende EF-domstolens beføjelser på de områder, der er omfattet af afsnit IV i EF-traktaten.

ad 198) Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om oprettelse af Det Europæiske Migrationsnetværk. (KOM (2007) 466)

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007

ad 199) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske identifikatorer, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgnings. (KOM (2006) 269)

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007.

ad 200) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forslag om et fælles visumkodeks. (KOM (2006) 403)

ad 201) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. (KOM (2005) 391)

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender), den 8.-9. november 2007, den 6.-7. december 2007, den 28. februar 2008 og den 18. april 2008.

Ad 202) Kommissionens forslag til direktiv om status som fastboende udlænding for personer med international beskyttelse (KOM (2007) 298).

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 18. april 2008.

Ad 203) Kommissionens forslag til direktiv om sanktioner mod arbejdsgivere, der ansætter tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt i EU (KOM (2007) 249).

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007.

Ad 204) Forslag til direktiv om betingelser for indrejse og ophold for højt kvalificerede arbejdstagere. Kom (2007) 637 endelig.

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8.-9. november 2007 og den 6.-7. december 2007.

Ad 205) Forslag til rammedirektiv om status for personer, der er indrejst på medlemsstaternes territorium med henblik på at udøve økonomisk aktivitet. Kom (2007) 638 endelig.

Forelagt Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8.-9. november 2007 og den 6.-7. december 2007.

Ad 206) Kommissionens forslag af 2. oktober 2002 til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs undertegnelse af Europarådets konvention om samvær med børn.

Fremsat af Kommissionen den 2. oktober 2002. Kom (2002) 520 endelig.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8. maj 2003. Sagen blev taget af den endelige dagsorden for rådsmødet.

*ad 207) Kommissionens forslag af 20. december 2002 til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs **undertegnelse** af konventionen om international garantistillelse for mobilt udstyr og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel, vedtaget i Cape Town den 16. november 2001.*

SEC (2002) 1308 endelig.

Fremsat af Kommissionen den 20. december 2002.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5. – 6. juni 2003, den 2. – 3. oktober 2003 og den 6. november 2003. Sagen blev taget af den endelige dagsorden for rådsmøderne.

*ad 208) Kommissionens forslag af 20. december 2002 til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs **indgåelse** af konventionen om international garantistillelse for mobilt udstyr og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel, vedtaget i Cape Town den 16. november 2001.*

SEC (2002) 1308 endelig.

Fremsat af Kommissionen den 20. december 2002.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5. – 6. juni 2003. Sagen er endvidere forelagt for samme udvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27. – 28. november 2003. Sagen blev taget af den endelige dagsorden for rådsmødet.

ad 209) Kommissionens forslag af 8. maj 2003 til Rådets beslutning om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en protokol om det privatretlige ansvar for grænseoverskridende skader forårsaget af farlig virksomhed inden for rammerne af kon-

ventionen om beskyttelse og brug af grænseoverskridende vandløb og internationale søer og konventionen om grænseoverskridende virkninger af industriulykker.

KOM (2003) 263 endelig.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27. – 28. februar 2003 (notat sendt til Europaudvalget den 13. februar 2003), den 8. maj 2003 og den 2.- 3. oktober 2003. Sagen blev taget af den endelige dagsorden for rådsmøderne.

ad 210) Kommissionens forslag af 17. juni 2003 til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde konventionen om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsakter samt om samarbejde vedrørende forældremyndighed og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige (Haagerkonventionen af 1996).

KOM (2003) 348 endelig.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2. – 3. oktober 2003. Sagen er endvidere forelagt for begge udvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6. november 2003. Sagen blev taget af den endelige dagsorden for rådsmødet.

ad 211) Kommissionens forslag af 27. juni 2003 til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af protokollen af 2002 til Athen-konventionen af 1974 om søtransport af passagerer og deres bagage.

KOM (2003) 375 endelig.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27. – 28. november 2003. Sagen er endvidere forelagt for samme udvalg inden rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19. – 20. februar 2004.

ad 212) Kommissionens forslag af 15. december 2003 til Rådets afgørelse om fællesskabets undertegnelse af Haagerkonventionen om, hvilken lov der skal anvendes på visse rettigheder med hensyn til værdipapirer, der besiddes via en mellemmand. (KOM (2003) 783 endelig).

ad 213) Kommissionens forslag af 15. december 2005 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om lovvalsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I).

KOM (2005) 650 endelig.

Grundnotat er sendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg den 16. juni 2006. Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19.20 april 2007 og 6.-7. December 2006.

ad 214) Kommissionens forslag til Europa Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område.

KOM (2004) 0718 endelig

Grundnotat om forslaget er sendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg den 23. februar 2005. Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg er blevet orienteret om sagen forud for rådsmøderne (retlige

og indre anliggender) den 1.- 2. december 2005 og 8. og 9. november 2007.

Ad 215) Kommissionens forslag af 17. juli 2006 til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2201/2003 for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager (ROM III)
KOM (2006) 399 endelig.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for råds-mødet (retlige og indre anliggende) den 19.-20.april 2007.

Ad 216) Kommissionens forslag af 15. december 2005 til Rådets forordning om kompetence, gældende ret, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og om samarbejde vedrørende underholdspligt
KOM (2005) 649 endelig.

Forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for råds-mødet (retlige og indre anliggende) den 19.-20.april 2007.

Ad 217) Opfordring til Rådet om at lade artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finde anvendelse på foranstaltninger vedrørende underholdspligt, der træffes i medfør af artikel 65 i samme traktat.

KOM (2005) 648 endelig.

Spørgsmål nr. S 1413 til udenrigsministeren den 13. maj 2005 stillet af Rune Lund (EL):

”Kan Udenrigsministeren bekræfte, at såfremt EU-forfatningen vedtages, vil EF-Domstolen få kompetence til at indlede traktatbrudssager mod Danmark på området retlige og indre anliggender?”

Svar:

Nej, det kan ikke bekræftes. Efter protokollen om Danmarks stilling deltager Danmark ikke i vedtagelsen af retsakter med hjemmel i forfatningstraktatens del III, afsnit III, kapitel IV, jf. protokollens art. 1. Efter protokollens art. 2 er sådanne retsakter hverken bindende for eller finder anvendelse i Danmark, ligesom Domstolen ikke vil få kompetence til at behandle traktatbrudssager mod Danmark på området retlige og indre anliggender.

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: EU-kontoret
Sagsnr.: 2005-790-0080
Dok.: NAH40037

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3704 fra medlem af Folketinget Rune Lund (EL).

Spørgsmål:

”Vil ministeren redegøre for, hvorledes Kommissionens forslag (KOM).2005.276, der blandt andet har til formål at kriminalisere adfærd, og som er fremsat i medfør af traktatens art. 95, er foreneligt med det danske forbehold for overstatsligt retligt samarbejde?”

Svar:

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. S 3699 fra samme spørger må det forventes, at Kommissionen nu vil gennemgå og revidere det nævnte direktivforslag i lyset af EF-Domstolens dom af 13. september 2005, sag C-176/03, Kommissionen mod Rådet.

Justitsministeriet finder derfor – som ligeledes anført i besvarelsen – ikke på nuværende tidspunkt at burde tage nærmere stilling til direktivforslaget.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 399 fra medlem af Folketinget Morten Messerschmidt (DFDF)).

Spørgsmål:

”Vil ministeren oplyse, om EF-Domstolens afgørelse i C-176/03, hvor domstolen skaber hjemmel til, at der inden for det indre marked kan ske en harmonisering af straffelovene, giver anledning til nogle overvejelser i forhold til det danske retsforbehold?”

Svar:

Justitsministeriet har udarbejdet et notat af 13. oktober 2005 om EF-Domstolens dom af 13. september 2005, sag C-176/03, Kommissionen mod Rådet. Notatet er sendt til Folketingets Europa-udvalg og Folketingets Retsudvalg.

Forholdet til det retlige forbehold er nærmere omtalt i notatets pkt. 4, hvortil der henvises.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Færdsels- og våbenkontoret
Sagsnr.: 2006-152-0530
Dok.: AVA40318

Besvarelse af spørgsmål nr. S 2505 fra medlem af Folketinget Morten Messerschmidt (DF).

Spørgsmål:

”Vil ministeren tilkendegive sin holdning til, at EU fastsætter en liste over straffe i forbindelse med overtrædelse af nye regler for bus- og lastvognschauffører, herunder redegøre for, hvordan strafferet er et anliggende inden for den del af EU-retten, og undersøge hvorvidt Danmark er undtaget på grund af retsforbeholdet?”

Svar:

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 2. februar 2006 – for Rådets vedkommende i skriftlig procedure – en ny køre- og hviletidsforordning (forordning (EF) nr. .../2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 [kontrolapparatforordningen] samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 [køre- og hviletidsforordningen]).

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog samtidig et nyt standardkontroldirektiv (direktiv 2006/.../EF om minimumsbetingelser for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF [standardkontroldirektivet]).

Rådet og Europa-Parlamentet har afgivet en erklæring om, at man vil tilstræbe, at retsakterne bliver offentliggjort i EU-Tidende i april 2006.

Den nye køre- og hviletidsforordning pålægger medlemsstaterne at fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af køre- og hviletidsforordningen og kontrolapparatforordningen, uden at disse sanktioner er nærmere konkretiseret, jf. artikel 19, som har følgende indhold:

”Artikel 19

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning og forordning (EØF) nr. 3821/85 og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt for-

hold til overtrædelsen, have afskrækkende virkning, og må ikke medføre forskelsbehandling. Der må for samme overtrædelse af denne forordning og af forordning (EØF) nr. 3821/85 ikke pålægges mere end én sanktion eller indledes mere end én retsforfølgning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse foranstaltninger og sanktionsbestemmelser inden den dato, der er fastsat i artikel 29. Kommissionen underretter medlemsstaterne herom.

2. En medlemsstat giver de kompetente myndigheder mulighed for at pålægge en virksomhed og/eller en fører en sanktion for overtrædelse af denne forordning, når overtrædelsen konstateres på denne medlemsstats område, og overtrædelsen ikke allerede har givet anledning til en sanktion, også selv om overtrædelsen er begået på en anden medlemsstats eller et tredjelandets område.

En medlemsstat kan undtagelsesvist, når der er konstateret en overtrædelse:

- som ikke er begået på den pågældende medlemsstats område, og
- som er begået af en virksomhed etableret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland eller af en fører, hvis ansættelsessted er i en anden medlemsstat eller et tredjeland, indtil den 1. januar 2009 i stedet for at pålægge en sanktion underrette den kompetente myndighed i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor virksomheden er etableret, eller hvor føreren har sit ansættelsessted, om omstændighederne i forbindelse med overtrædelsen.

3. Når en medlemsstat indleder retsforfølgning eller pålægger sanktioner for en bestemt overtrædelse, skal medlemsstaten udstyre føreren med et skriftligt bevis herfor.

4. Medlemsstaterne sikrer, at der anvendes en ordning med forholdsmæssigt afpassede sanktioner, som kan omfatte økonomiske sanktioner, hvis virksomheder eller associerede speditorer, transportører, rejsearrangører, hovedkontrahenter, underkontrahenter og førerformidlingsbureauer overtræder denne forordning eller forordning (EØF) nr. 3821/85.”

Det nye standardkontroldirektiv indeholder en ikke udtømmende liste over overtrædelser af køre- og hviletidsforordningen og kontrolapparatforordningen. Direktivet indeholder endvidere hjemmel for Kommissionen til at tilpasse denne liste, herunder foretage en inddeling af overtrædelserne i kategorier efter overtrædelsernes alvor, jf. artikel 9, stk. 3, som har følgende indhold:

”3. En foreløbig liste over overtrædelser af forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 er opstillet i bilag III.

Med henblik på at opstille retningslinjer for vægtning af overtrædelser af forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 kan Kommissionen, hvis det er relevant, efter proceduren i artikel 12, stk. 2, tilpasse bilag III med henblik på at fastlægge en fælles ramme for overtrædelser, som inddeles i kategorier efter, hvor alvorlige overtrædelserne er.

Kategorien vedrørende de mest alvorlige overtrædelser bør omfatte overtrædelser, hvor manglende overholdelse af de relevante bestemmelser i forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 indebærer en stor risiko for alvorlig personskade eller død.”

Bilag III har følgende indhold:

”Overtrædelser

I overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, og med henblik på dette direktiv opstilles følgende foreløbige liste over overtrædelser:

1. Overskridelse af den maksimalt tilladte køretid for henholdsvis ét døgn, en uge eller 14 døgn.
2. Manglende overholdelse af den daglige eller ugentlige minimumshviletid.
3. Tilsidesættelse af minimumskravet til pauser.
4. Manglende overholdelse af kravene i forordning (EØF) nr. 3821/85 til installering af kontrolapparater.”

Det følger af artikel 9, stk. 3, jf. artikel 12, stk. 2, at den såkaldte forskriftsprocedure, jf. artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, skal anvendes ved en eventuel tilpasning af bilag III.

De nye EU-retsakter indebærer krav om sanktioner for overtrædelse af køre- og hviletidsforordningen og kontrolapparatforordningen, men der stilles ikke krav om, at sanktionerne skal være strafferetlige. Medlemsstaterne vil også kunne opfylde kravet om sanktioner ved at fastsætte administrative eller civilretlige sanktioner, der lever op til kravene i den nye køre- og hviletidsforordning § 19. En eventuel kategorisering af overtrædelser efter deres alvor i henhold til artikel 9, stk. 3, i det nye standardkontroldirektiv vil ikke ændre herved.

Det bemærkes i den forbindelse, at der tidligere er vedtaget EU-regler i henhold til TEF om opstilling og kategorisering af overtrædelser af regler for vejtransport. Rådets direktiv 95/50/EF med senere ændringer om indførelse af ensartede kontrolprocedurer i forbindelse med transport af farligt gods ad vej indeholder således som bilag II en ikke udtømmende liste over overtrædelser inddelt i tre kategorier efter overtrædelsernes alvor. Det gældende bilag fremgår af Kommissionens direktiv 2004/112/EF.

For så vidt angår Fællesskabets mulighed for at fastsætte regler om harmonisering på det strafferetlige område og betydningen af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender henvises der til Justitsministeriets notat om EF-Domstolens dom af 13. september 2005, sag C-176/03, Kommissionen mod Rådet, som blev sendt til Folketingets Europaudvalg den 13. oktober 2005.

Dato: 29. marts 2006
Kontor: Internationalt
J.nr.: 2006/4059-405
Sagsbeh.: JVD
Fil-navn: 0323 s spm s3284

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3284 stillet af folketingsmedlem Morten Messerschmidt (DF) til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 15. marts 2006.

Spørgsmål:

"Vil ministeren redegøre for, hvilke ændringer af dansk udlændingelovgivning en afskaffelse af retsforbeholdet ville medføre, idet der særligt tænkes på de forskelle, der eksisterer imellem dansk udlændingepolitik og EU's familiesammenføringsdirektiv samt asylproceduredirektiv?"

Svar:

Der er visse forskelle mellem vedtagne EU-regler og de gældende danske regler på udlændingeområdet. For så vidt angår de konkrete direktiver, som spørgeren henviser til, kan det anføres:

Vedrørende familiesammenføringsdirektivet kan henvises til besvarelse af 28. april 2004 af spørgsmål nr. 47 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik den 17. marts 2004 (L 171 – bilag 9). Følgende forskelle mellem direktivet og udlændingeloven kan særligt fremhæves:

- Efter direktivet kan der stilles et alderskrav ved ægtefællesammenføring på højst 21 år, mens der efter udlændingeloven er et alderskrav på 24 år.
- Direktivet indeholder ikke en mulighed for at stille krav om, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er større end til et andet land, hvilket krav som udgangspunkt stilles i udlændingeloven.
- Direktivet indeholder ikke mulighed for at stille krav om, at den herboende ægtefælle stiller økonomisk sikkerhed for visse fremtidige offentlige udgifter. Efter udlændingeloven stilles som udgangspunkt krav om, at den herboende ægtefælle stiller økonomisk sikkerhed på 50.000 kr. (2002-niveau).

Asylproceduredirektivet vurderes ikke at adskille sig væsentligt fra de nugældende danske regler i udlændingeloven.

Dato: 25. april 2006
Kontor: Internationalt
J.nr.: 2006/4059-244
Sagsbeh.: JVD
Fil-navn: 0406 s spm s3637

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3637 stillet af folketingsmedlem Morten Messerschmidt (DF) til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 29. marts 2006.

Spørgsmål:

"Vil ministeren i forlængelsen af sin besvarelse af spørgsmål nr. S 3284 bekræfte, at en stor del af de seneste års fald i tilstrømningen af udlændinge fra den muslimske verden kan tilskrives henholdsvis 24-årsreglen, tilknytningskravet og kravet om, at en herboende ægtefælle stiller økonomisk sikkerhed, inden en familiesammenføring kan finde sted, og vil ministeren bekræfte, at en ophævelse af det danske retsforbehold i EU vil betyde, at disse tre regler må fjernes fra dansk ret, hvilket vil medføre en stigning i tilstrømningen af udlændinge fra den muslimske verden?"

Svar:

I 2001 udgjorde antallet af ægtefællesammenførte 6.499 personer, hvoraf 5.575 kom fra ikke-vestlige lande. I 2005 er antallet faldet til 2.499 personer, hvoraf 2.122 kom fra ikke-vestlige lande. Det bemærkes, at begrebet ikke-vestlige lande også omfatter ikke-muslimske lande. Tallene fra 2005 er foreløbige. Opgørelsen er baseret på et særtræk fra udlændingeregistret og kan være behæftet med en vis usikkerhed, fordi registret er opbygget som et sagsstyrings- og journaliseringssystem og ikke som et egentligt statistiksystem.

Det er regeringens opfattelse, at dette fald i antallet af familiesammenføringer kan tilskrives de ændrede regler om familiesammenføring, som regeringen har gennemført siden 2001, herunder 24-årsreglen, tilknytningskravet og kravet om, at der skal stilles økonomisk sikkerhed.

For så vidt angår konsekvenserne ved en ophævelse af det danske EU-forbehold i forhold til familiesammenførselsdirektivet kan henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 3284 fra samme spørger.

Det er vanskeligt at vurdere, hvilken virkning en ophævelse af det danske retsforbehold i EU og en deraf følgende anvendelse af EU's regler om familiesammenføring vil have for tilstrømningen af udlændinge fra særlige befolkningsgrupper.

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 24. oktober 2006
Kontor: Integrationskontoret
J.nr.: 2006/5010-235
Sagsbeh.: AHL
Fil-navn: S 5958 – endeligt svar

Besvarelse af spørgsmål nr. S 5958 stillet af folketingsmedlem Elsebeth Gerner Nielsen (RV) til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 5. juli 2006.

Spørgsmål S 5958:

"Fastholder regeringen, at den danske asyllovgivning er på linje med minimumsstandarden i EU-asyldirektivet, som anført i regeringens 16. og 17. periodiske rapport til CERD, punkt 59?"

Endeligt svar:

Jeg kan oplyse, at Danmark i kraft af det danske forbehold for retlige og indre anliggender ikke er bundet af direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarden for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse.

Det er dog regeringens opfattelse, at den danske asyllovgivning angående subsidær beskyttelse er på linje med minimumsstandarden relateret til subsidær beskyttelse i det ovennævnte direktiv.

Der var ved forhandlingerne af direktivet, der foregik under dansk formandskab, og med vedtagelsen af artikel 15 i direktivet, der specifikt vedrører subsidær beskyttelse, ikke tiltænkt en udvidelse af den beskyttelse, der følger af artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK).

Efter udlændingelovens § 7, stk. 2, gives der opholdstilladelse til en udlænding, der ved tilbagevenden til sit hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (beskyttelsesstatus). Bestemmelsen er udformet i overensstemmelse med de relevante konventionsbestemmelser, herunder navnlig EMRK artikel 3, tillægsprotokol nr. 6 til EMRK og artikel 3 i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (torturkonventionen).

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår bl.a., at det forudsættes, at udlændingemyndighederne ved anvendelsen af bestemmelsen efterlever Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis på området.

UDENRIGSMINISTERIET

JT.EU, j.nr. 400.Y.1-0.

24. september 2007

Besvarelse af spørgsmål nr.
S6038 af 11. september 2007
til udenrigsministeren stillet af
Rune Lund (EL)

Spørgsmål nr. S 6038:

”Vil udenrigsministeren redegøre, hvilke anti-terrorinitiativer besluttet i EU som Danmark ikke deltager”

Svar:

EU's politimæssige og strafferetlige samarbejde om bekæmpelse af terror finder i dag sted inden for rammerne af søjle 3, som Danmark fuldt ud deltager i. Udenrigsministerens udtalelser, som spørger henviser til, om nødvendigheden af et opgør med det retlige forbehold, tager sigte på situationen efter reformtraktatens ikrafttrædelse, hvor det retlige forbehold også vil komme til at gælde for samarbejdet på det strafferetlige område og politisamarbejdet (den nuværende søjle 3).

STATSMINISTERIET

Dato: 30. april 2008.

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 1362 stillet af Per Clausen.

Spørgsmål:

”Mener statsministeren ikke (i forlængelse af sit svar på spørgsmål nr. S 1202), at der skal være god tid til en grundig folkelig debat om retsforbeholdet, inden en eventuel folkeafstemning om fjernelsen eller en ændring af dette, og at det indebærer, at den konkrete udformning af fjernelsen/ændringen af retsforbeholdet bør være kendt for befolkningen mindst 4 måneder før, folkeafstemningen gennemføres?”

Svar:

Det antages, at spørgeren henviser til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1207.

I forbindelse med besvarelsen af S 1207 tilkendegav regeringen, at der skal være god tid til en grundig folkelig debat inden en folkeafstemning om en eller flere af de danske EU-undtagelser. Det gælder naturligvis også for undtagelsen på retsområdet.

Regeringen vil i den nærmeste fremtid indlede de første politiske drøftelser om EU-undtagelserne, herunder spørgsmålet om, hvordan og hvornår en folkeafstemning bedst finder sted.

-